¶ Septimũ eſt ꝓſtratõ.q2 ſemiuiuus ia
cebat in terra. Jacet peccator quaſi mor/
tuus in terra.q2 non ſentit mala que icur
rit ꝛ bona que ꝑdidit. non ſumit alimen
tum anime ꝛ nõ recipit medicinas ſacra
mentorũ eccl'e. Hec enim tria ſunt ſigna
homĩs quaſi mortui.ſ.nõ ſentire. nõ con
fortari cibo.ꝛ non recipe medicinas. Et
ſic patz totũ de euãgelio.

¶ De ep'la Sermo XCI.

Abrahe dicte
ſunt pmiſſiones ꝛ ſemini
eius. Gal.iij. Supi⁹ apo
ſtol⁹ ꝓbauit ꝑ ſcripturas ꝙ hereditas et̃
na nõ dat̃ ex lege ſʒ ex libera ꝓmiſſiõe di.
q̃ gratiſ eã repmiſit abrae fore dãdã in ſe
mine ſuo. Hoc idez ſupra ĩmediate ꝓba/
uit ꝑ ꝯſuetudinẽ humanã q̃ ĩ teſtamẽtis
ſuat̃ q̃ eſt. Nã teſtamẽtũ teſtib⁹ ꝛ inſtru
mento ꝛ morte teſtatoris firmatũ nemo
ſpnit aut alit̃ ordinat q̃ʒ teſtator ordina/
uit.ſed ordinatõ teſtatoris habet̃ rata ꝛ
firma. Hãc ergo ꝯſuetudinẽ in ep'la ho/
dierna applicat ad ꝓpoſitũ ꝛ ſʒ eã diſpu/
tat.ꝛ p eaʒ ꝓbat ꝙ hereditas et̃na dat̃ ex
libera ꝓmiſſione dei ꝛ nõ ex lege. In qua
ep'la q̃ttuor facit. Primo ſupradictã cõ/
ſuetudinẽ hũanã ad ſuũ ꝓpoſituʒ aptat.
.ſ.ꝙ ex ꝓmiſſiõe di quã de⁹ g̃tiſ fecit abra
he.ꝛ nõ ex lege moyſi dat̃ et̃na hereditaſ
In ꝑncipio ep'le. Scdõ oſtẽdit talẽ ꝓmiſ
ſionem eſſe ꝯfirmatã a deo.ꝛ ꝓbat ꝙ lex
nõ eſt aduerſus talẽ ꝓmiſſionẽ. nec eam
euacuat ibi. Hoc ãt dico teſtamẽtũ ꝯfir/
matũ a deo. Tercõ mouet q̃ndaʒ q̃ſtionẽ
ꝛ ſoluẽdo ptractat ibi. Quid ergo lex ꝓ/
pter tranſgreſſionem poſita ẽ. Quarto
mouet q̃ndam aliã q̃ſtionẽ ꝛ ſoluẽdo er
rorẽ inde elimĩat ibi. Lex ergo aduerſuſ
ꝓmiſſa dei.abſit. ¶ Primo ergo adaptat
ꝑdictã ꝯſuetudinẽ hũanã ad ſuuʒ ꝓpoſi
tum di. Abrae dicte ſunt ꝓmiſſiones.q̃ſi
di. Si humanũ teſtamẽtũ ꝑ teſtes robo
ratũ manʒ ꝛ eſt ſtabile. m'tomagis ꝓmiſ
ſio dei q̃ mẽtiri non põt. Sʒ abrae dicte
ſunt ꝓmiſſiones a deo ꝛ ſemini eius.id ẽ
ꝓmiſſum ẽ abrae ꝙ in illo ꝛ ꝑ illũ q̃ de ſe/
mine eius naſcitur⁹ erat.omẽs gẽtes de
bebãt benedictõez.gratie ꝛ glorie heredi
tare. Et hoc ẽ quod ſequit̃. Nõ dicit ĩ ſe/
mĩbus q̃ſi in multis vt ꝑ m'tos debeat eſ
ſe taliſ benedictõ.ſʒ quaſi in vno.i. ꝑ vnũ
q̃ eſt xp̃c. talis benedictõ debʒ gẽtib⁹ pro
uenire. Et fit hic relatõ ad rẽ ſuppoſitam
in termĩo ſemĩs.ꝛ nõ ad ſig̃ficatũ. Et no/
ta ꝙ dicit ꝓmiſſiones q2 hoc pluries ſibi
de⁹ repmiſit. vtʒ gen.xvj.xvij.ꝛ.xviij. Et
ſic patʒ ꝑmũ. ¶ Scdõ oſtẽdit talẽ ꝓmiſ
ſionẽ eẽ ꝯfirmatã a deo.ꝛ ꝓbat ꝙ lex po/
ſtea data moyſi nõ eſt aduerſus talez ꝓ/
miſſionem nec eam euacuat. Dicit ergo
Hoc autẽ ſcʒ quod dictum ẽ ſupra ꝙ ſo/
lum in vno ſemĩe abrae.i.xp̃o benedictõ
erat futura. dico.i. vacit̃ affirmo teſtamẽ
tum ꝯfirmatũ a deo eẽ eo modo quo de
us potuit cõfirmare.q2 iurãdo ꝑ ſeipſuʒ
cum nõ haberʒ maiorẽ ꝑ quem iuraret.
Hebre.ſexto. Abrae promittens deuſ q2
neminem habuit maiorez ꝑ quem iura/
ret.iurauit per ſemetip̃m. Geneſ. viceſi/
moſecũdo. Per memetip̃m iuraui dicit
domin⁹.quia feciſti rem hanc ꝛc. benedi
centur in ſemĩe tuo omnes terre q̃a obe/
diſti voci mee. Item confirmauit repli/
cando promiſſionez. Facta eſt enĩ abrae
repromiſſio in yſaac iterata ꝛ ĩ iacob re/
petita.vt ſic poſſent eſſe teſtes promiſſio
nis diuine. quia in ore duorum vel triũ
ſtat omne verbum ꝛc. Poſtq̃m proba/
uit talem promiſſionem eſſe confirma/
tam a deo ſtatim probat ꝙ lex non eſt
aduerſus talem ꝓmiſſionem nec eã eua/
cuat.ꝛ ponit ad hoc duas ratões.qua/
rum prima ſumitur ex tempore datõiſ
legis.ſecũda ex ratõe ꝛ cã ꝓmiſſiõis ibi

Nam ⁊ ſi ex lege hereditas. Dicit ergo.
Si ſic ꝯfirmatū eſt a deo ⁊ ob hoc nō fa/
cit ip̄m irritū lex ad euacuandā ꝑmiſſio/
neꝫ.i.ita ꝙ ꝑmiſſionē euacuet. q̄.i. qꝛ illa
facta eſt poſt q̄dringētos ⁊.xxx.ānos.ſu/
ple a ꝑmiſſioue facta abrae.a natiuitate
enī yſaac fluxerūt q̄dringēti anni. Et eſt
ratō tal'. Abrae facta eſt ꝑmiſſio quā cre
dens iuſtificat9 eſt vt dꝛ ro.iiij. Ergo cuꝫ
lex tot annis fuerit p9 ꝑmiſſionē.nō po/
tuit iuſtificare abraā vt fieret ꝑmiſſio p/
pter ipſam.lex ergo p9 ea data non iuſti
cauit abraā nec in ipa nec ꝑ ipaꝫ accepit
⁊ meruit repmiſſionē. Scda ratō eſt tal'
ad idē ꝓbandū. Lex nō potuit irritare p̄
dictū teſtamētū cū fuerit tanto tp̄e ſubſe
cuta.qd ſi dicat̄ imo ex lege eſt grā in p̄ſē/
ti ⁊ eterna hereditas in futuro. hoc nō ē
verū. Nā ſi ex lege hereditas eterna.⁊ g/
tia in p̄ſenti habēda eſt.ergo nō ex repro
miſſione.cū enī abraaꝫ nō fuerit ſub lege
ſed ante legē ſequit̄ ꝙ ſit fruſtrat9 ꝑmiſſi
one.qꝛ ex ꝑmiſſione tantuꝫ habere debe
bat. Et hoc ē qd ſubdit. Abrae aūt ꝑ rep
miſſionē donauit de9.⁊ nō ꝑ legē. dona/
uit in quā ⁊ grām in p̄ſenti ⁊ etnam here
ditateꝫ in futuro. Ro.iiij. Nō enim ex le
ge ꝑmiſſio abrae ⁊ ſemī ei9 vt heres eſſꝫ
mūdi. In q̄ oſtendit̄ ꝙ non dat̄ eterna he
reditas ex ſufficiētia meritoꝝ.ſꝫ magiſ ex
liberalitate datoris eā ꝑmittentis Et ſic
patet ſcdm ¶ Tercō mouet quādā q̄ſti/
onem q̄ talis ē. Si lex nō iuſtificat nō cō/
fert hereditatē eternā.qd ergo ē lex.i. ad
quid data ē lex ⁊ que ē eius vtilitas. Et
reſpōdet ſtatim dicēs.ꝑpter trāſgreſſio/
nes poſita ē ſcꝫ repmendas ⁊ coercēdas
Lex enī dicit̄ a ligādo. vt ligaret freneticā
naturam que ad omīa vicia prona erat
Gene.viij. Proni ſunt ſenſuſ hoīs in
malū ab adoleſcētia ſua. Vl' ꝑpter trāſ/
greſſiones ꝯuertēdas.vt homo q̄ d ſuis
meritis ꝯfidebat accipet p̄cepta in q̄buſ

apte deficeret ⁊ ſic quereret ſaluatorē Et
etiā ꝑpter trāſgreſſiones multiplicādas
occaſionalit̄ vt ſic videntes manifeſte ꝙ
multiplicarent̄ peccata clamarēt ꝑ ſalua
tore habēdo.ꝑpter hoc enī data ē lex du
ratura nō ſp ſꝫ donec veniret.i. in carne
appareret ſemē ſcꝫ abrae cui repmiſerat
domin9.ꝙ ꝑ ip̄m eſſet benedictio. Dicit̄
aūt xp̄c ſemē qꝛ ꝑ ip̄m ē radix ⁊ origo oīſ
boni. Eſa.vj. Semē ſanctū erit id quod
ſteterit in ea ſcꝫ in maria. Si ergo tantū
debebat durare lex que fuit ꝑ anglos or
dinata tanq̄ꝫ ꝑ miniſtros ⁊ fuit data eo/
rum miniſterio patꝫ ꝙ ē tempalis. vel ꝑ
angelos vt dicit glo.i.ꝑ moyſen et alios
miniſtros dei q̄ angeli dicunt̄. Malac.
ij. Labia ſacerdotis cuſ.ſciam ⁊ le.requi.
de ore eius.qꝛ angel9 domī exercituuꝫ ē.
Ordinata dico in manu mediatoris.i.in
poteſtate xp̄i vt q̄ꝫdiu vellet ſtaret lex.vn
de nō erat ſtabilita ſimplicit̄. Math.vj
Domin9 ē fili9 hoīs etiā ſabbati. De/
utero.xxxiij. In dextra ei9 ignea lex. Iſte
ergo mediator xp̄c eſt.q̄ eſt de9 ⁊ hō.ideo
nō ē vni9 nature.ſꝫ duas naturas habu
it in ſe ſcꝫ diuinā ⁊ humanā.⁊ hoc valde
ꝯueniens qꝛ ip̄e debebat int̄ deū ⁊ hoīeꝫ
mediare.iō cū vtroqꝫ debuit ꝯuenientiā
hrē. Aug9. Mediatorē int̄ deū ⁊ hoīem
optet aliq̄d hrē ſile deo.⁊ aliq̄d ſile homī
bus ne in vtroqꝫ ſile hoībus longe fie
ret a deo.aut in vtroqꝫ ſile deo longe fie
ret ab hoībus. De9 aūt vn9 ē.i. q̄ꝫuis
mediator iſte ſit de9 et hō ē tamē vn9 de9
⁊ nō ſunt plēs dij. Iſte ergo mediator fe/
cit pacē int̄ deū ⁊ hoīeꝫ ⁊ int̄ diuerſos
ꝑplōs ſil'.reducēs eos ad vnam fidē ⁊ ad
vnā eccl'aꝫ ⁊ ad vnā legē euāgelij.q̄ āte di
uerſas leges habebāt.nā gētiles hēbant
legē nat̄e ⁊ iudei legē moyſi. Lex aūt euā
gelij ꝯtinet decalogū moyſi ⁊ legeꝫ nat̄e
⁊ vtriſqꝫ multa ſupaddit et mlta reſecat
nam a lege moyſi reſecat cerimonialia.

a lege autē gentiliū ſupſtitōes de cultu ⁊
latria deoꝝ ⁊ veneratōe creaturaꝝ. Sic
ergo mediatoꝛ iſte omīa reduxit ad con/
cordiaȝ. Ephe.ij. Ipe enī eſt pax noſtra q̄
fecit vtraqȝ vnū. Et nota hic quomō de/
bemus eū reuereri ⁊ honorare cū ipe ſit
rex noſter ⁊ legifer noſter. ⁊ iudex noſter
omibus his ꝯſueuerūt hoīes magnā re
uerentiā exhibere. Nota etiā hic de ſara
cenis q̄ntā reuerentiaȝ faciūt machame
to q̄ dedit eis legē ⁊ iudei moiſi. ⁊ miſeri
xpiani nō diligūt regē eoꝝ. nō honorant
legifeꝝ ſuū. nō timēt iudicē ſuū. nō remu
nerāt aduocatū ſuū ⁊ nō recognoſcūt be
neficiū mediatoris ſui. Et ſic pȝ tercium
¶Quarto mouet quādaȝ aliaȝ q̄ſtionē
dicēs. Lex ergo aduerſus ꝓmiſſa dei. q̄ſi
diceret. debebat dari benedictō ⁊ gratia
q̄ ꝓmiſſa erat in ſemīe abrae ꝑ quā iuſti/
ficatio peccatoris fieret ⁊ data eſt lex trāſ
greſſionum multiplicatīa ⁊ maledictōȝ
⁊ iram dei nō obſeruantibꝰ inducens cꝰ
obſeruatores nō inueniebant ergo vide
tur ꝙ lex ſit data ꝯtra id quod deꝰ ꝓmi/
ſit abrae. Sed ipe ſoluit dicēs. Abſit ſcȝ
ꝙ hoc ſit verū. imo lex eſt ordinata ī pro
miſſionem. quod ꝓbat. qꝛ ſi lex data eſſet
que iuſtificaret vel viuificaret. nūc lex eſ
ſet cōtra ꝓmiſſionē. quia ipam euacuarȝ
cū ex lege nature eſſet iuſticia. ſic enī oēs
quererēt legē cū ī ea iuſtificarēt. ⁊ ſic poſ/
ſet ꝯtingere ꝙ nullus ꝑ ſemē abrae iuſti/
ficaret vel ſaltim ꝙ multi nō iuſtificarēt.
Et tūc lex directe eſſet ꝯtra ꝓmiſſionē. q̄
dictū eſt ꝙ in ſemīe abrae oēs debebant
benedici. qꝛ ergo lex nō iuſtificat ſed con
cluſit ſcriptura. i. lex ſcripta omīa eſſe ſub
peccato. i. oſtēdit oīa eſſe ſub peccato. et
peccatorē ex hoc lex ordinat ad ꝓmiſſiōȝ
vt ꝓmiſſio de iuſtificatōne ⁊ hereditate
habenda darēt credētibus nō ex opibuſ
legis. ſȝ ex fide hieſu xpi. i. in ieſu xpo ha/
bita. ⁊ ſic nec ꝓmiſſio legi. nec lex ꝓmiſſi/
oni aduerſat̄. Et ſic pȝ q̄rtū ¶ Moꝛali
ter aūt ad edificatōȝ noſtrā nota circa ꝑ
mam ꝑtem epl'e vt dicit aplus ꝙ qui filij
ſunt abrae ſcȝ ꝑ ſanctā imitatōȝ benedicē
tur cū fideli abraam. ⁊ ideo ſi volumus
hāc benedictōnem poſſidere. imitemur
opa abrae. qꝛ non filij carnales abrae be
nedicēt̄ niſi fuerit euȝ in fide ⁊ opibꝰ imi
tati. Math.viij. Multi veniēt ab orien
te ⁊ occidēte ⁊ recūbēt cū abraaȝ yſaac et
iacob in regno celoꝝ. Filij aūt regni eijci
entur in tenebras exterioreſ ¶ V ¶ Imi
temur ergo abraā in octo maximis vtu/
tibꝰ quas habuit. Primo imitemur eū
in ꝑfecta fide quaȝ de vnitate ⁊ trinitate
dei habuit. qꝛ tres vidit ⁊ vnū adorauit
Gen.xviij. Et quā habuit de incarnatōe
filij dei. Gen.xv. Credidit abraā deo ⁊ re
eſt ei ad iuſti. Quā fidē oſtēdit dum fecit
eleazar iurare ponēdo manū ſub femore
ſuo. ꝙ accipet yſaac vxoreȝ de cognatōe
abrae. In quo oſtēdit ꝙ d' femore ſuo ali
quis maioꝛ debebat naſci q̄ deus erat ꝑ
ipm ſicut ꝑ deū fecit eum iurare. ⁊ qꝛ oēſ
ſaluant̄ ꝑ fidem ieſu xpi que ꝑmo fuit in
pectore abrae. ideo anime ſanctoꝝ dicūt̄
requieſcere in ſinu abrae. i. in luce ⁊ req̄e
viſionis quā abraam ꝯſecutus eſt ꝑ fidē
qꝛ viſio ſuccedit fidei. Lu.xvj. Factū ē au
tem vt mo. mē. ⁊ por. ab an. in ſi. abr. Ha/
buit etiā fidem viuā qꝛ ipam ꝑ opa oſtē/
dit. Noſtra aūt fides eſt valde imꝑfecta
qꝛ ſi ꝑfecte crederemꝰ nō peccaremus. j.
Johā.iij. Qui credit in illuȝ non peccat.
Propterea apoſtoli petebant dicentes
Domīe adauge nobis fidē. lu.xvij. Un/
de ſpūs dicit mundū arguere de peccato
qꝛ nō crediderūt in xpm. vt paȝ ioh.xvj
Eſt etiā fides noſtra mortua. qꝛ ipam ꝑ
opa bona nō manifeſtamus. Jaco.ij. Fi/
des ſine opibus mortua eſt. Et ſic ꝑ fidē
quā habemus nec a mal' declinamꝰ nec
bona opamur. Hec.n. duo facit fides ꝑ/

fecta ſcꝫ declinare a malo ꝛ facere bonuꝫ Hanc fidē habuit abraam ꝛ idō reputatū eſt ei ad iuſticiā. ¶ Scḋo imitemur euꝫ in vera ſpe. Nam cū eſſet centenariꝰ et ſimilitˀ ſara. non ē infirmatus in ſpe ſꝫ veraciter ſperauit habere filiū quē deus ei pmiſerat. Ro. iiij. Qui cōtra ſpem ī ſpeꝫ credidit. vt fieret pater multaꝝ gentium Glo. Spes pꝛ ſꝫm naturā fuit dū de iuuencula ſꝫm naturā ſperauit ſoboleꝫ. nec tamē habuit. modo ꝯtrariuꝫ iſti ſpei ſperauit ſcꝫ vt vetulus de vetula ꝛ ſterilˀ de ſterili generaret. In vera aūt ſpe mirabiliter deficit mūdus Non. n. ꝯfidit de dei puidentia. q̄ dat iumētis eſcam ipoꝝ et pul. coꝝ. inuo. eū. pſalˀ. Et idō nō abſtinꝫ ab iniuſtis lucris. Itē nō cōfidit de dei miſericordia q̄ omnibꝰ offert veniaꝫ ꝛ idō confiteri nō curat. Mathe. xviij. Quotiens peccabit in me frater meus ꝛ dimittaꝫ ei vſqꝫ ſepties. Dicit illi ieſus. Nō dico tibi vſqꝫ ſepties ſꝫ vſqꝫ ſeptuagies ſepties Idem in eodē. ix. Euntes diſcite qḋ ē miſericordiam volo ꝛ nō ſacri. Item nō cōfidit de dei potētia vt ſuſtentet homineꝫ in penitētia faciēda. ꝛ idō penitētiam nō curat facere. Cōtra quod eſa. xl. Qui ſperant in domīo mutabunt fortitudinem.

¶ Tercō imitemur eū in abundanti caritate q̄ apparet in eo ꝙ pmus cepit pegrinis hoſpitiū exhibere. Item in eo ꝙ valde obnixe p ſodomitis orauit. ꝛ dicas q̄modo orauit incipiēs a q̄nquagita vſqꝫ ad decem. vt ptꝫ gen. xviij. In caritate mirabiliter deficit mundꝰ. qꝛ oēs q̄ ſua ſunt q̄runt. ꝛ nō inueniˀ hodie dilectō ī patre ad filium. Hodie regnāt in mundo duo amore . ſ. amor inordinatus vſqꝫ ad cōtemptū dei. ꝛ amor pꝓrius vſqꝫ ad ꝯſum matōꝫ xpi. Et ratō huius eſt qꝛ quātum abūdauit īiq̄tas refriguit caritas. Oſee iiij. Maledictū ꝛ mēdaciū ꝛ homicidiū ꝛ furtū ꝛ adulteriū inundauerunt ꝛ ſanguis ſanguinem tetigit. ¶ Quarto imitemur eum in pfecta obediētia q̄ patꝫ ī eo ꝙ ad vnā vocē domiī egreſſus eſt d̄ terra ꝛ de cognatōe ſua ꝛ reliq̄t patriā ꝛ parētes. Idē ptꝫ in eo ꝙ ad mandatū dn̄i voluit vnicū filiū immolare. Cogitemꝰ q̄nta obedientia fuit iſta ꝛ apparebit impfectio noſtre obedientie ad deū q̄ tota die clamat vt mūdanis renunciemꝰ. ꝛ mundum fugiamus. qꝛ totus mundꝰ in maligno poſitus eſt. ꝛ nihil poeſt. Tota die clamat dominꝰ. Agite pniam. math. iij. Tota die clamat vt vitemus ꝯſanguneos ꝛ pentes. qꝛ inimici homīs domeſtici eiꝰ Et ſi aliq̄ ſunt q mūdanis renūciāt ꝛ reliquant patriā ꝛ pentes. faciūt ſicut vxor loth q̄ retroſpexit. ita ꝙ corde ſp ſunt circa mūdana ꝛ ꝯſanguneos ꝛ notos. Cōtra quos dictū eſt abrae. Egredere de terra tua ꝛ de cognatōe tua. Cum tamē iam eſſet egreſſus ꝛ habitaret in charrā In cꝰ figura mādatū eſt in lege ꝙ ab aīali immolādo deberet amputari veſicula gutturis ꝛ piſci. qꝛ hō dedicās ſe deo debꝫ pijcere d̄liciarū mundanoꝝ ¶ Quito imitemur eū in pacifica ꝯuerſatōe. Vnd ad loth ait. Ne q̄ſo ſit iurgium inter me ꝛ te Ecce vniuerſa terra corā te eſt. ſi tu ad ſiniſtram ieris ego dextrā tenebo ꝛc. gen. xiij. Hac pacifica cōuerſatōne oīno ꝛ totaliter caret mūdꝰ imo ꝯtinuis guerris homīes ꝯſumunˀ. ꝛ bona ipoꝝ deuaſtātur ꝛ aīme pdunˀ. Cuiꝰ rō eſt qꝛ pdita pace aīme ad deū nulla pace potiˀ hō. Job ix. Quis reſiſtit ei ꝛ pacē habuit. Sed ſi hō haberet paceꝫ cū deo ꝛ ambularet in via dei. deꝰ daret ſibi oēm pacē. Baruc. iij. Si in via dei ambulaſſes. habitaſſes vtiqꝫ in pace ſup terram ¶ Sexto imitemur euꝫ in ſpūali circūciſione q̄ p carnalem eius circūciſioneꝫ figurata ē. vt ſcilicet actꝰ ꝛ opa noſtra circūcidamus. Iere. iiij. Circūcidimi dn̄o viri iuda. Hac

circũciſione mirabilr ĩdiget mũdꝰ q꜠ totꝰ
eſt diſſolutus ⁊ in veſtibꝰ ⁊ ĩ domibꝰ et ĩ
ludis ⁊ in omibus operibus ſuis. Et ĩõ
xp̄c voluit circũcidi vt in eo oẽs xp̄iani
ſpũaliter circũcidant̄. ¶ Septimo imite
mur eum in humilitate ꝓfunda. q꜠ cũ eſ/
ſet ita ꝑfectꝰ ⁊ ſingularis amicus dei. ita
vt de eius ſemĩe ꝓmitteret̄ naſciturũ fi/
lium ſuũ. tamen ĩ nullo ſupbiuit. ſed ma
gis eſt corã deo humiliatꝰ dicẽs. loquar
ad dominũ meũ cũ ſim pul. ⁊ ci. gen. xviij.
Peccator autẽ nihil penitus habẽs ſu/
pbit. Qui enĩ deum nõ habet q eſt omĩa
omĩno nihil habet. Eccl̄e. x. Quid ſupbiſ
ter. ⁊ ci. ¶ Octauo imitemur eũ ĩ plena
liberalitate. q꜠ regi ſodomoꝝ iniuſte expo
liato gratis ſuccurrit cũ vernacul̄ ſuis et
excupauit homĩes ⁊ p̄dam ⁊ de omĩbuſ
nihil recipe voluit. vt patꝫ ge. xiiij. Sic ⁊
nos g̃tis iuuare debemꝰ violent̄ oppreſ/
ſos. ⁊ eripe eos de manu violentorum.
Job. xxix. Cõterebaꝫ molas iniq ⁊ de dẽ/
tibus illius auferebã p̄dam. Sꝫ heu ho
die totus mundꝰ venalis eſt. nec inuem
tur q gratis vel amore dei velit miſeris
aſſiſtere. etiam ſacramẽta eccleſie ⁊ patri
moniũ crucifixi vendunt̄ pecunia qd̄ eſt
maximũ malũ ⁊ p̄ducẽs ad detrimentũ
⁊ p̄ditõꝫ. Actu. viij. Pecunia tua tecum
ſit ĩ p̄ditõꝫ quoniã donũ dei exiſtimaſti
pecunia poſſideri. Et ſic ptꝫ totũ d̄ epl̄a.

¶ Dominica decimaq̃rta de euãgelio
Sermo XCII.

Dum iret ieſus
in hierl̄m trãſibat p mediã
ſamariã ⁊ galileaꝫ. lu. xvij.
Sicut dicit augꝰ. Magnꝰ vtiqꝫ veñt me
dicus. q꜠ magnꝰ vbiqꝫ iacebat egrotus.
Totũ q̇ppe genus humanũ egrotũ valđ
iacebat ĩ morte ſpũalit̄ ⁊ corpalit̄. nec ali/
q̇s repiebatur q poſſet ip̄m ſanare niſi fi
lius dei. p̄s. Miſit v̄bum ſuũ ⁊ ſanauit
eos. Propt̄ea eccl̄a clamat dicẽs. Me/
dia vita ĩ morte ſumus quẽ querimꝰ ad
iutorẽ niſi te domĩe. Venit ergo filiꝰ dei
⁊ ſanauit oẽs q ad ip̄m acceſſerũt. Lu. vj.
Virtus de illo exibat ⁊ ſanauit oẽs. Et
ſicut tũc oẽs ſanauit. ita quotidie ſanat
oẽs q volũt in ip̄m credere. Denariꝰ q̇p
pe numerꝰ eſt ꝑfectus numerꝰ vltra quẽ
nõ ꝓcedit̄ ſꝫ omnẽ ꝯtinet numeꝝ ⁊ ſigt̄ ꝙ
oĩs multitudo hominũ ꝑ ip̄m xp̄m ſana
ta eſt. q ꝑ trãſgreſſionẽ decalogi ſunt ĩfir
mi. In hoc enĩ miraculo vniuerſitaſ pec
catoꝝ intelligit̄ ꝑ xp̄m fore ſanata. et cor/
poralit̄ ⁊ ſpũalit̄ ſicut iſti vtroqꝫ mõ ſũt
ſanati vt ſancti dicũt. Sꝫ pauci hoc ma/
gnum beneficiũ recognoſcũt. nã de decẽ
mũdatis ſolũ vnus rediit grãs referens
ieſu. ¶ Circa hoc miraculum euãgeliſta
q̇nqꝫ ponit ꝑ ordinẽ. Primũ eſt decẽꝫ le/
ꝓſoꝝ xp̄o in hierl̄m ꝑgenti occurſus et
obuiatõ. In p̄ncipio euãgelij. Secũduꝫ
eſt clamor ip̄oꝝ atqꝫ poſtulatõ ibi. Qui
ſte. a lon. ⁊ le. vo. di. Tercium eſt ip̄oꝝ cla
mantiũ exauditõ ⁊ curatõ ibi. Quos vt
vi. dixit. Ite oſten. vos ſa. Quartũ ẽ vni
us mũdatoꝝ regratiatõ ibi. Unꝰ aũt ex
illis vt vi. q꜠ mun. eſt. Quintũ eſt reliq̊ꝝ
nouẽ exp̄bratõ ⁊ regratiãtis commẽda/
tio ibi. Reſpõdẽs aũt ieſꝰ dixit nõne de/
ceꝫ mũdati ſunt ⁊ no. vbi ſunt. vſqꝫ ĩ finẽ
¶ Prio ergo ponit occurſꝰ leꝓſoꝝ ad
ieſuꝫ in hierl̄m ꝑgentẽ. Et hoc eſt. Dum
iret ieſus in hierl̄m ⁊c. Lrã plana eſt. No
ta ergo hic q̃ttuor loca. ſ. hierl̄m ꝑ quã in
telligit̄ celeſtis patria. interp̄tat̄ enĩ viſio
dei ſiue pacis. Samaria q̃ interp̄tat̄ cu/
ſtodia. q꜠ cuſtodire nos debemꝰ a mlt̄is
Galilea que ĩterp̄tat̄ rota ſiue trãſmigra
tio. q꜠ cauere nos debemꝰ a rota fortune
⁊ de vitijs ad v̄tutes. ⁊ de mũdo ad celũ
tranſmigrare. Et caſtellũ ꝑ qđ eccl̄a mili
tans ĩtelligit̄ munita v̄tutibꝰ ⁊ cuſtodia
angeloꝝ. Debemꝰ ergo trãſire ꝑ ſama/

riam.i.ꝑ cuſtodiā noſtri ⁊ ſenſuū noſtro
rum.⁊ ꝑ galileā.i.ꝑ cautelā fortune ⁊ trāſ
migratōem ꝺ̄ vicijs ad v̄tutes.⁊ intrare
eccl'az ꝑ fidez ⁊ caritatē. Et tandē ire cum
ieſu ad hierl'm.i.ad viſionē dei. Et ſic ptz
ꝓmum. ¶ Scd'o ponit̄ clamor leprorū
atqz petitō ¶ X ¶ Ubi nota ꝙ ꝑ lepro
ſos iſtos ſignant̄ peccatores volentes a
domīo curari.q̄ debēt quiqz facere q̄ iſti
fecerūt ſi volūt aīme ꝯſequi ſanitatē.
Prīo nāqz debēt deo occurrere ⁊ ei cor
dis oſtium apire.q: ipē ſtat ad oſ. ⁊ pul.
volēs ad nos intrare.vt d: apoca.iij. Et
q̄ntum ꝺ̄bemus ei occurrere. Certe parū
Bern. O homo nō oportet te mare trāſ
natare.nō tranſalpinare terrā.ſ; vſqz ad
cordis oſtium ⁊ oris occurrere domino
tuo.vſqz ad cordis ꝯpunctōz ⁊ oris ꝯfeſ
ſionem. Et hoc notat̄ ibi. Occurrerunt.
¶ Scd'o debēt firmū ꝓpoſitum bōi ha/
bere.qđ notat̄ ibi ſteterūt. Steterūt eni;
in ꝓpoſito ꝑ boni cōceptōez. Hoc enī ne
ceſſario peccator ꝯuertendus ꝺ̄bet habe
re ſcz firmū ꝓpoſitū abſtinendi a malo ⁊
faciēdi bonū. Exod.xv. Stetit vnda flu/
ens.i.peccator quaſi vnda maris fluens
⁊ effluens.q: tunc ſtat quando habet fir
mum ꝓpoſitū abſtinēdi a malo.⁊ pſeue/
randi in bono ⁊ hoc fit quādo ꝯgregati
ſūt abyſſi peccatoris ī medio maris.id ē
amari cordis ꝑ ꝯſideratōz ⁊ cōpunctōz.
Eſa.xxxviij. Recogitabo tibi oēs annoſ
meos in amaritudine aīe mee ¶ Tercio
debēt habere de peccatis q̄ fecerūt vere/
cundiam ⁊ ꝯfuſionē. Et hoc notatur ibi
A longe. Lu.xvij. Publi.aūt alon. ſtāſ
no.ocu.ad ce.le. Idem ptz de magdalēa
q̄ ſtans retro nō audebat ante accedere.
Eccl'e.iiij. Eſt cōfuſio adducēs peccatu;
⁊ eſt cōfuſio adducens gratiā ⁊ gloriam
Multi volūt cōuerti ad deū ⁊ nullā cō/
fuſionem de peccatis aſſumūt imo veni/
unt ad cōfeſſionem ridēdo. Hiere. tercō

Frons mulieris meretricis facta eſt tibi
noluiſti erubeſcere. ¶ Quarto ꝺ̄bēt ha/
bere deuotā; ⁊ lacrimoſam oratōz. Hoc
notat̄ ibi. Leuauerunt vocē ſuā. Tren. ij.
Leuemus corda noſtra cū mā̄ibus Iob
q̄nto. Uoca ſi eſt q̄ au.⁊ ad aliquē ſacto/
rum cōuertere. Aug⁹. O ſi poſſem⁹ ho/
mines excitare ⁊ cū illis pṫer excitari.vt
tales eſſemus amatores vite ꝑmanentiſ
q̄les ſunt illi vite fugientis. Si homineſ
tantū deſiderarēt mundari a lepra ſpūa
li ſicut a corꝑali cito eſſent mūdati ⁊ grā/
dia ꝑ illa facerēt.iiij. Reg.v. Et ſi rē grā/
dem dixiſſet tibi ꝓpheta certe facere de/
bueras. Peccator enī valde indiget ſan
ctos orare.cum ipē ſit ſpūs vadens ſcz ꝑ
ſeipm̄.ſ; nō rediens ſcz ꝑ ſeipm̄. Unđ ni
ſi ꝑcibus ſanctoꝝ iuuaret̄ nunq̄z de pec/
cato exiret. Et ideo peccatores quotidie
ꝯuertunt̄.q: eccl'a quotidie pro eis orat.
In cuius figura mandatu; eſt in lege ꝙ
lepſus ꝑ quē peccator intelligit̄ deberet
clamare ⁊ ſe immundū dicere. ¶ Quin/
to debēt veram ꝯfeſſionē habere de xp̄o
⁊ diſcretam petitōz ad ipm ꝯfitētes ⁊ di/
centes. Ieſu p̄ceptor miſerere noſtri. Q:
debēt ꝯfiteri ꝙ ieſus eſt ſaluator hoīm.⁊
p̄ceptor cui omīs creatura obedit ad nu
tum a quo nihil aliud debent petere niſi
miſericordiā ⁊ gratiam ſuam.ps. Miſe/
rere mei deus ſ̄m magnā miſericordia;
tuam. Cū enim peccator ſit totus plenuſ
malis.⁊ vacuus bonis.nihil ē magis mi
ſerum q̄z peccator.⁊ nihil eſt miſerius vt
dicit auguſtin⁹. Peccatore nō miſerāte
ſeipm̄.⁊ ideo abiſſus miſerie peccatoris
debet abiſſum diuine miſericordie inuo
care.ps. Abiſſus abiſſum īuocat. Quia
miſericordia dei reſpicit miſeriam pecca
toris. Et ſic patet ſcd'm. ¶ Tercō poītur
ipoꝝ clamantiū exauditō ⁊ curatō. Ubi
nota q̄ttuor v̄ba domini.ſ.vidit.dixit.ite
⁊ oſtēdite. Uidit miſerādo.dixit p̄cipien

do ⁊ ꝯſulēdo. ıte obedıēdo. oſtēdite vos
ſacerdotibꝰ peccata ꝯfitēdo. Iſtis q̄ttu/
oꝛ modis ſanat̄ peccatoꝛ a lepꝛa anime.
¶ A ¶ Pꝛimo enī opoꝛꝫ ꝙ deꝰ reſpi/
ciat peccatoꝛē cuiꝰ reſpectꝰ penetrat cor
Sicut aſpectꝰ baſiliſci penetrat vſqꝫ ad
coꝛ ⁊ interficit hominē. ſic reſpectus dei
penetrat vſqꝫ ad coꝛ ⁊ dat vitam anime.
Sic reſpexit dominus petrū. ⁊ iō ſtatim
egreſſus foꝛas fleuit amare ⁊ reuixit qui
erat moꝛtuus. Hoc eſt p̄mū ⁊ optimū in
iuſtificatōe peccatoris. q̄d ſi hoc deꝰ non
facit peccatoꝛi indurat̄ ⁊ nunq̄ꝫ ꝯuertit̄.
⁊ ꝓhuiōi ſubtractōꝫ deꝰ d̄r coꝛ peccatoꝛiſ
īdurare. Exo. iiij. Ego īdurabo coꝛ pha/
raonis. Scd̄o opoꝛtet ꝙ peccatoꝛ recipi
at ꝯſilia ⁊ p̄cepta dī. vt ſciat quō ⁊ q̄d de/
beat agere. ⁊ a malis cauere. qꝛ vt d̄r iob
xxxvij. Nōs q̄ppe inuoluimur tenebris.
Et iō oportet vt a deo inſtruat̄ de ſalu
te ſua. Et ob hoc filius dei deſcēdit de ce/
lo vt nos vitatē doceret. Joh. xviij. Ego
in hoc natꝰ ſum ⁊ ad hoc veni in mūduꝫ
vt teſtimoniū ꝑhibeā veritati. Itē cuꝫ ſi/
ne fide impoſſibile ſit placere deo. ad he/
bre. xj. Fides aūt ex auditu ⁊ ꝑ v̄bum dei
habeat̄. vt dicit̄ ro. x. Neceſſario opoꝛtet
hoīeꝫ inſtrui ſi vult ſaluteꝫ ꝯſequi. Et iō
xp̄c diſperſit aplōs ꝑ mundū vt homīes
docerēt. Mar. xvj. Euntes in mundum
vniuerſuꝫ p̄dicate euan. Propterea di/
cebat aplus actuū. xx. Nō enī ſubterfugi
quo minꝰ annūciarem vobis omē cōſi/
lium dei. ¶ Tercō opoꝛꝫ ꝙ peccatoꝛ pꝰ
q̄ꝫ eſt inſtructꝰ obediat p̄ceptis dei ea ob
ſuando. Johā. xiij. Si hec ſcitis beati eri
tis ſi ea feceritis. Mathei. xviij. Si vis
vitā ingredi ſerua mandata. Eccleſ. viij.
Qui cuſtodit p̄ceptum nō experiet quicq̄ꝫ
mali. Ergo ꝑ obſeruatōꝫ p̄ceptoꝝ hō cō/
ſequit̄ vitā ⁊ gloꝛiam. ⁊ vitat mala et pe/
nas inferni. ¶ Quarto optet vt ſubijci/
at ſe peccatoꝛ miſtris eccleſie. ⁊ accipiat

ab eis eccleſiaſtica ſacramēta. quia q̄m/
uis hō eſſet inſtructꝰ de fide ⁊ obſeruarꝫ
p̄cepta legis. niſi accipet eccleſiaſtica ſa/
cramēta nō ſaluaret̄. Johā. iij. Niſi quiſ
renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpūſancto non
pōt intrare regnū dei. Hoc xp̄c oſtendit
in ſauciato. queꝫ nec ſacerdos nec leuita
id eſt nec ſacrificia nec lex ſanare potue/
runt ſed ſamaritanꝰ. i. xp̄c ſanauit eū in/
fundendo vinū ⁊ oleuꝫ. i. exhibēdo eccle/
ſie ſacramēta. qꝛ q̄ꝫuis deus aliter poſſet
⁊ ſine ſacramētis homīes ſaluare. tamē
hoc ſibi ſic placuit. Oꝛdinauit enī vt nl/
lus ſine ſacramētis ſaluet̄ que efficaciaꝫ
habent a paſſione xp̄i. cuius v̄tus nobis
nō aliter applicat̄ niſi mediantibꝰ ſacra/
mentis. In cuius figura iſtis lepſis mū/
datis mādauit vt oſtenderēt ſe ſacerdo/
tibus. qꝛ peccatores debēt ſe ꝑ verā ⁊ pu
ram ꝯfeſſionem oſtēdere ſacerdotibus
⁊ recipe ab eis eccleſie ſacramēta. Can. ij.
Oſtende mihi faciem tuā. i. conſcientiaꝫ
tuam ſo. vo. tu. in au. m. ſ. ꝑ verā confeſſi/
onem. Eccl'e. iiij. Preſbitero humilia aī
maꝫ tuā. Et ſic mundat̄ homo a lepꝛa aī/
me. Sed attēde qꝛ di. ꝙ dum irent mun/
dati ſunt. Ubi notandū ꝙ poſtq̄ꝫ pecca/
toꝛ recipit reſpectū dei ad coꝛ. ꝑ queꝫ do/
let de peccatis ⁊ ꝓponit in poſterū abſti
nere ⁊ bene agere. ꝓponit etiaꝫ recipe ec/
cleſie ſacramēta. ſtatim anteq̄ꝫ facit ī ipo
ꝓpoſito deus abſoluit eum ⁊ mundat a
culpa. ⁊ ſi ſtatim moreret̄ nō iret ad īfer/
num. Et tāta poſſꝫ in eo eſſe ꝯtritō ꝙ ab
ſolueret̄ a culpa ⁊ a pena ſicut fuit in ma
gdalena. nihilominꝰ opoꝛꝫ ꝙ talis quā
tūcunq̄ꝫ ꝯtritus cōfiteat̄ ⁊ recipiat eccl'e
ſacramēta ſi aſſit facultaſ. qꝛ nō fuit ei di
miſſa culpa. niſi cū ꝓpoſito ea recipiēdi
cum poſſet. ꝓpterea patꝫ ꝙ in virtute ſa/
cramentoꝝ fuit ei dimiſſum peccatuꝫ. q̄a
nanq̄ꝫ habuit ꝓpoſitū recipiēdi ſacramē
ta. ideo fuit a peccato abſolutuſ. Sed vt

dicit philo. ꝓpter vnūqđqȝ ⁊ ipm magiſ
Si ergo ꝓpter ꝓpoſitū recipiēdi eccľe ſa
cramēta peccatoꝛ abſoluiť ergo ipm ab/
ſoluūt eccľe ſacramēta. ⁊ multomagis in
ſumptiōe ſacramētoꝝ peccatoꝛ abſoluiť
q̄ȝ in ꝓpoſito ea ſumēdi Et idō niſi ea re
cipet eſſet mēdax. nō faciens qđ domino
in corde ꝓmiſit. ⁊ ꝓpterea ſi ipe pᵒea nō
facit qđ deo ꝓmiſit. ⁊ deus reuocat qđ i/
dulſit. qꝛ frangēti fidem fideſ frangiť ⁊ ei
dem. vt dicūt iura. Et nota ꝙ in hac pec/
catoris iuſtificatōe q̄ttuoꝛ cōcurrūt que
ſunt gratie infuſio. motus liberi arbitrij
ad bonū. cordis ꝯtritō de malo. ⁊ pecca/
ti dimiſſio quo ad culpaȝ ps. Cōmouiſti
terrā ſcȝ ꝑ gratie infuſionem. ⁊ ꝯturbaſti
eā ſcȝ ꝑ cordis ꝯtritōȝ. ſana ꝯtritōes eiuſ
ſcȝ ꝑ peccati remiſſiōȝ. qꝛ ꝯmota eſt. ſ. ꝑ li
beri arbitrij aſſenſionē Sȝ ſi peccatoꝛ in
ipa cordis ꝯtritōne abſoluiť anteq̄ȝ ꝑue
niat ad ſacerdotē vt hic innuiť qꝛ dū irēt
mundati ſunt. qđ facit poſtea ſacerdos
⁊ a quo abſoluit eū Ad hoc dicēdū ꝙ ſo
lus deuſ abſoluit peccatorē a culpa ī ipa
cordis ꝯtritōne. Eſa. xliij. Ego ſum q̄ de/
leo iniqui. tu. ꝓpter me. Sacerdos auteȝ
oſtendit eū abſolutū. Abſoluit etiam eū
a ꝑte pene v̉tute clauiū. Hoc ſic ꝯmuniť
ſoluiť. Sed hoc nullo mō videť ſufficien
ter dictū qꝛ xp̄c nō dixit petro quemcūqȝ
oſtēderis abſolutū ſed quēcunqȝ ſolue/
ris. vt diciť mat. xvj. ſimiliť ioh. xx. nō di/
xit quoꝝ remiſeritis penas peccatorum
ſed quoꝝ remiſeritis peccata ⁊c. Item di
ctum eſt hic īmediate ſupra ꝙ in virtute
ſacramentoꝝ q̄ ꝯferuntʳ a ſacerdote tāq̄ȝ
a dei miſtro. que etiā in v̉bis a ſacerdote
ꝓlatis ꝯſiſtunt. que peccatoꝛ ꝓponit ſu/
mere remittiť ei peccatū. Et ideo dicēduȝ
ꝙ ſacerdos miniſterialiť ⁊ inſtrumenta
liter peccatorē a peccato abſoluit ⁊ nō ſo
lum oſtendit abſolutū. Eſt enī ſacerdos
miniſter dei ⁊ eius inſtrumentū anima/
tum. Et hoc optīe oſtendit xp̄c in lazari
reſuſcitatōe ꝑ quem peccatoꝛ rediens ad
dei ḡtiam deſignatʳ. quē xp̄c ſolus a mor
tuis reuocauit. ſed aplis mādauit vt eū
ſoluerēt. Et ſic patet ꝙ lazarus fuit a cri/
ſto reſuſcitatus. ⁊ ab aplis abſolutꝰ. Si
miliť eſt in iuſtificatōne peccatoris. quē
ſolus deus reſuſcitat a morte culpe red/
dens ei gratiam ſuā. ſed ſacerdos abſol/
uit eum a catenis peccatoꝝ q̇bus ꝑ tali
culpa ligatus tenebať. Exemplū rex vel
poteſtas in cōſilio abſoluit malefactorē
q̇ teneť in carcere in catenis ⁊ miniſtri re
gis vadūt ad carcerem ⁊ ex ꝑte regis ab/
ſoluūt eum a carcere ⁊ catenis. ⁊ remittūt
eū in domū eius ⁊ reddūt ei omīa bona
ſua. Sic facit ſacerdos q̇ tanq̄ȝ miniſter
dei abſoluit peccatorē a catenis pctōruȝ
⁊ reducit eum in eccleſiā dei ⁊ reddit ſibi
bōa ſua q̄ āte peccatū fecerat ⁊ facit eum
ꝑticipem omniuȝ bonoꝝ q̄ ſunt in eccľa
⁊ dat ei cibū vite manducare. ſ. corpꝰ xp̄i
⁊ docet eum quō debeat viuere ⁊ in via
dei ambulare ⁊ ſtare. Et ſic patet ꝙ mag̃
habet ſacerdos facere in iuſtificatōe pec
catoris. ⁊ nō ſolū eum oſtēdere abſolutū
Et ſic ꝑ ea que dicta ſunt. duo erroreſ eli
duntʳ. Primus eſt hereticoꝝ q̇ dicūt nľ
lum mūdari a peccato niſi ꝑ impoſitōeȝ
manus. cū tamē deus in ipa ꝯtritōe cor
dis peccata dimittat. Scđus eſt paupe/
rum de lugduno dicentiū nō eſſe neceſſa
rium ſacerdoti ꝯfiteri qꝛ q̇libet bonꝰ cri/
ſtianus eſt ſacerdos. Et ſic patet terciuȝ
¶ Quarto poniť vnius de mūdatis re/
gratiatō. qꝛ vnus ex illis vt vidit ꝙ mun
datus eſſet regreſſus eſt. Ubi q̄ttuoꝛ no
tanť. ¶ Primū eſt beneficij ꝑcepti reco
gnitō. qꝛ vnꝰ vt vidit qꝛ mūdatus ē. i. co/
gnouit ſe a xp̄o eē mundatū. Sic pecca/
toꝛ debȝ cognoſcere īmēſum beneficiū in
dulgētie peccatoꝝ a peccato. ⁊ ſuꝑ omīa
carū tenere. qđ nō faciunt q̇ pro nihilo ꝑ

ſicut̃ beneficiũ tale iteꝝ peccãdo ¶ Se
cundꝫ eſt feſtina ad benefactorẽ regreſ/
ſio.q꞉ regreſſus eſt. Sic peccator poſtq̃ꝫ
mundatus eſt debꝫ redire ad deuꝫ ꝑple/
nam ſatiſfactõꝫ. Sic rediJt magdalẽa de
q̃ greg̃ di.ꝙ tot habuit in ſe olocauſta vi/
tiorum.q̃t ante habuerat oblectamenta
peccati. Deut̃.xxv. Pro mẽſura peccati
erit ⁊ pla.mo. ¶ Tercium eſt benefactoriſ
diuulgatõ ⁊ ꝯmendatõ.q꞉ cũ voce mag̃
magnificãſ deũ ps. Uenite audite ⁊ nar.
o.q̃ ti.de.q.fe.ani.m. Debet enĩ bõ bene/
ficia narrare ad laudẽ ⁊ glãm dei. Luce
viJ. Redi in domũ tuaꝫ ⁊ narra q̃nta fe/
cit tibi de⁹.ps. Narrabo oĩa mirabi. tua
Sic narrauerũt illi q̃ttuor viri leꝓſi qui
ſtabãt iuxta portam ſamarie quãdo ob/
ſidebat̃ ciuitas dicentes. Hec dies bon:
nuncij eſt. Et ſequit̃. Uenite ⁊ nunciem⁹
in aula regis.iiij. Reg̃.vij. Quartuꝫ eſt
humiliſ ⁊ deuota grãrum actõ.q꞉ cecidit
in faciẽ ante pedes eius grãs agẽs. pſal̃.
Benedic aĩma mea do.⁊ noli.ob.om.re.
ei⁹. Quia vt di.bernh. Ingratitudo ẽ vẽ
tus vrens.ſiccãs fontem pietatis.rorem
miſericordie. fluenta gratie. Debet ergo
peccator regratiari deo ꝙ a tot maliſ eri
puit eum ⁊ tot bona ꝯtulit ei. Et nota ꝙ
boni cadũt in faciem ſicut iſte.q꞉ vidẽt et
ꝯſiderant viã ꝑ quã vadunt in q̃ per hu
militatem cadũt. Itẽ ante pedes ieſu ca/
dit q̃ beneficiũ mundatõis ſue ei attribu
it. Sic faciunt boni Mali aũt cadunt re
tro ſicut heli.j. Reg̃.iiij. Et iõ frangunt ſi
bi collum.q꞉ nõ vidẽt. Ad maiorẽ ꝯmen
datõꝫ aũt iſtius adiungit̃. Et hic erat ſa/
maritanus.i.alienigena. Multi enĩꝫ ſe/
culares magis recognoſcũt beneficia di
q̃ꝫ domeſtici ⁊ clerici ⁊ religioſi q̃ ad gra
tiam maximã ſunt vocati quam nõ reco
gnoſcunt. Et multi ſaraceni magis reco
gnoſcũt beneficia di q̃ꝫ plurimi xpiani qui
beneficijs plimis ſunt dotati. De q̃ do/
minus conq̃rit̃ dicẽs. Cognouit boſ poſ
ſeſſorem ſuũ ⁊ aſin⁹ pſepe domĩ ſui.i.d eſt
hoĩes beſtiales ſine fide. Iſrael autẽ me
nõ cognouit. Eſa.j. Et ſic patet quartuꝫ.

¶ Quĩto ponit̃ reliq̃ꝫ nouẽ exꝓbratõ ⁊
regratiãtiſ recõmendatõ.q꞉ reſpondenſ
ieſus dixit nõne decẽ mũdati ſunt et no/
ueꝫ vbi ſũt. Ubi pus ꝯmemorat benefi/
cium collatũ ꝯmunit̃ di. Nõne decẽ mũ
dati ſunt.ſcdo ĩꝓperat culpã ingtoꝝ di.
Et nouẽ vbi ſunt. Querit.n.nõ q̃ſi igno
ret.ſꝫ vt oſtẽdat ſe ingtos tãq̃ꝫ incog̃tos
reꝓbare. Mat.xxv. Amẽ dico vobis ne
ſcio vos. Tercõ ꝯmẽdat g̃titudinẽ rede
untis di. Nõ ẽ inuẽtus q̃ rediret ⁊ darꝫ
glãm dõ niſi hic alienigena. Quarto cõ/
mẽdatũ licẽtiat vt vadat ꝓficiẽdo in be/
neficio qd̃ accepit di. Surge.ſ. incipien/
do vad̃ ꝓficiẽdo ps. Ibũt de vtute ĩ vir.
Fides tua ſal.te.fe.ſ.in grã ſanctificando
⁊ tandẽ ad vitã eternã ꝑducẽdo. Ioh.x.
Ego vitã eternã do eis. Et ſic ꝑꝫ q̃ntum

¶ B ¶ Moralit̃ aũt ad edificatõꝫ no/
ſtraꝫ nota ꝙ ꝑ leprã intelligit̃ peccatũ et
ꝑ leproſuꝫ peccator multiplici rõe ¶ Pri/
mo rõe originis ſicut ei lepra ortũ habet
ex corruptõe q̃ttuor humoꝝ. ſic peccatũ
ex corruptõe ⁊ mala diſpoſitõe q̃ttuor af
fectõnum q̃ ſunt gaudiũ vanũ. timor ſer
uilis ⁊ mũdanus.vana ſpes ⁊ dolor ma
lus. Propt̃ea di.boe. Gaudiũ pelle.pel/
le ⁊ timoreꝫ ſpẽq̃ꝫ fugato.nec dolor adſit.
Quãdo.n.affectões corrumpunt̃ ⁊ deor
dinant̃.aĩma efficit̃ leproſa.ita vt ab habi/
tatõe iuſtoꝝ quo ad meritũ ꝓijciat̃.mat.
xxij. Ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ ꝓijcite euꝫ
in tenebras exteriores. ¶ C ¶ Secun/
do rõne ꝓprietatis et male opatõis. Le/
pra enĩ ſepteꝫ malas ꝓprietates habet ⁊
opatões ſignificantes ſeptẽ peccata mor
talia ¶ Pria eſt q꞉ tumorẽ generat ⁊ ſi/
gnat ſupbiã.j. Cor.iij. Et vos inflati eſtis.
Scda eſt q꞉ viſuꝫ turbat ⁊ ſignat inuidiã

q̄ nō poteſt videre bonū alterius. maluꝫ
aūt vīdꝫ libenē. ꝓpter hoc nō rectis ocul'
aſpiciebat ſaul dauid. j. reg. xviij ¶ Ter/
cia eſt q2 vocē aufert. ⁊ in hoc ſignat iraꝫ
q2 ad irām homo iratus nō pōt ꝓferre v̄
ba. ⁊ ſi loquit̄ talia dicit ꝙ videt̄ inſanuſ
Propt̄ hoc frēs ioſeph non poterant
ei quicq̄ꝫ pacifice loqui. Gene. xxxvij. Et
idō verba irati non ſunt attendenda.
Quarta eſt quia mēbra inutilia reddit
⁊ detruncat. ⁊ in hoc ſignat accidiā Acci
dioſus eī vt piger nihil vult opari. ⁊ oīa
ſpūalia ſunt ei in faſtidiuꝫ. Prouer. xix.
Abſcōdit piger manū ſuam ſub aſcellaꝫ
In eodem. xx. Propt̄ frigus piger arare
noluit. mendicabit ergo in eſtate. ⁊ non
dabit̄ ei. ¶ Quīta eſt. q2 ſitim generat. ⁊
in hoc ſignat auariciā. Auarus eī ſemꝑ
ſitit ⁊ nunq̄ꝫ ſatiat̄. Eccl'ſ. v. Auarus nō
implebit̄ pecunia. Prouer. xxx. Tria ſūt
inſatiabilia ⁊ q̄rtum nunq̄ꝫ dicit ſufficit.
Infernus ⁊ os vulue ⁊ terra q̄ nunq̄ꝫ ſa/
tiat̄ aqua. ignis vero nunq̄ꝫ dicit ſufficit
Per igneꝫ auaricia deſignat̄. quia ſicut
ignis ex appoſitōe lignoꝝ creſcit. ſic aua/
ricia ex appoſitōe diuitiaꝝ. Et nota ꝙ oī/
bus iſtis tribꝰ inſaturabilioꝛ ē auaricia
q2 licꝫ mō infernus nō ſatiet̄. tamē in die
iudicij quādo omēs mali ⁊ demōes ibi
recludent̄ ſatur erit Simılit̄ os vulue. i.
ꝯcupiſcētia carnalis in ſenectute ſatiat̄.
Terra etiā quādo eſt magna inundatio
aquaꝝ ſatiat̄ in diluuio. Quia vt di. hie
ro. cum cetera vicia ſeneſcūt in homīe. ſo
la auaricia iuueneſcit. Simılit̄ ꝑ magnā
inundantiā diuitiaꝝ nō ſatiat̄ auarꝰ. da
to ꝙ eiuſ diuitie coopiant t̄ram ⁊ uadāt
vſq̄ꝫ in franciā ⁊ vſq̄ꝫ vltra mare ad nū/
dinas. Simılit̄ in iudicō quādo īfernuſ
erit ſatur. tūc auarus ſitiet omē bonuꝫ ⁊
nihil boni poterit habere. Sicut ille di/
ues vnā ğuttā aque nūq̄ꝫ potuit habere
nec vnq̄ꝫ habebit. ¶ Sexta eſt q2 anhe/
litum fetidum habꝫ ſiue facit. ⁊ in hoc ſi/
gnat luxuriā q̄ facit hoīem fetere corā do
⁊ hoībus. Iobe. j. Cōputruerūt iu. ī ſter.
ſuo. i. hoīes carnales. Sic fetuit thamar
corā frē ſuo poſtq̄ꝫ ꝯcubuit cū ea. ij. Re.
xiij. Ecōtra v̄ginitas facit hoīes redole/
re. cuiꝰ odoreꝫ ſentiēs vnicornis capit̄ in
gremio v̄ginis. ¶ Septīa eſt. q2 oēs bo/
nos humores ꝯſumit. ⁊ malos generat.
⁊ in hoc ſignat gulā. Guloſus eī oīa bo/
na ſua ꝯſumit ⁊ carnalit̄ ⁊ ſpiritualiter.
Sic ꝯſumpſit bona ſua filiꝰ ꝓdigꝰ viuē
do luxurioſe. ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns voluptuoſe. q̄a
gula deſeruit luxurie. nec luxuria īſurgit
niſi foueat̄ a gula. Ob hoc etiā eſau ven
diderat p̄mogenita ſua. Generant̄ etiaꝫ
m̄lta mala deſideria in aīa guloſi. q2 to/
ta die ꝯcupiſcit ⁊ deſiderat ¶ Tercō ꝑ le
praꝫ intelligit̄ hic peccatū rōne curatōis.
q2 ſicut lepſum ſolus deꝰ pōt curare. eo
ꝙ eſt corruptō ſanğnis in p̄ncipio ⁊ fon/
te vite vbi generat̄ ſanguis. ſ. in pulmōe.
ſic peccatū ſolꝰ deꝰ pōt delere. eo ꝙ ē cor/
ruptum p̄ncipiū vite aīe. ſ. amor dei quē
ſolꝰ deꝰ pōt in aīa repare. ¶ E ¶ Et no
ta ꝙ in ſcripturis inuenimꝰ tribꝰ modis
leprā fuiſſe mundatā. Qui ſignant tres
modos remiſſionis pctōrum. Primus
modꝰ fuit in ablutōe aq̄ vt lepra naamā
iiij. Reğ. v. Et ſignat baptiſmuꝫ in q̄ oīa
peccata mundant̄. Sic fuit mūdatꝰ con/
ſtantinꝰ corꝑalit̄ ⁊ ſpūalit̄. Hec fuit illa
piſcina de qua temploꝝ pōtificeſ habue
runt reſpōſum ꝙ in piſcina ſanğnis pue
roꝝ deberet cōſtantinꝰ lauari. q2 in ba
ptiſmo v̄tus ſanğnis xp̄i opat̄ ⁊ in eiꝰ v̄/
tute mūdat baptiſmus. ¶ Scōs modꝰ
fuit in oſtenſione ad ſacerdotes. vt patꝫ
hic ⁊ ſignat ꝯfeſſionē in qua ⁊ ꝑ quā pec
cata mundant̄. Iaco. v. Cōfi. al. pec. ve. ⁊
ora. ꝓ in. vt ſal. ¶ Terciꝰ modꝰ fuit in ta
ctu manꝰ xp̄i. Mat. viij. Extendens ieſꝰ
ma. ſu. te. e. d. vo. mū. Et ſignat bonā opa

tõem. Nam ſi hõ in peccato mortali ex-
iſtẽs nõ deſpat. ſʒ facit bona opa vt oret
⁊ ieiunet ⁊ faciat elemoſinaſ. dominuſ il
luminat eũ. ⁊ nõ pmittit eũ pire. ſed redu
cit eum ad pniam. Hoc patʒ in cornelio
cẽturione. de quo dr actuũ. x. Elemoſine
tue ⁊ ora. tue aſcende. in ꝯſpe. di. Et ido
ad eum miſſus ẽ petrus vt baptiſarʒ eũ.
Sed ſi hõ negligit bene opari in pecca-
to exiſtẽs vt multi ſtulti faciũt dicentes.
ad qd mihi pdeſt bene opari. tunc deus
derelinquit eũ. Et ſic ptʒ tciũ ⁊ ꝯſequent
totũ de euangelio

De ep̄la Sermo XCIII

SPiritu ambu
late ⁊ deſi. car. nõ pfi. Gal.
v. Scdm ꝙ dicũt ſancti et
philo. ⁊ ad oculũ ptʒ hõ ꝯſtat ex aĩma ⁊
corpe. Et iõ habʒ in ſe duaſ vitas ⁊ natu
ras. ſ. carnalẽ ⁊ ſpũalez. In vita aũt ſpũa-
li rõ eſt domĩa q̄ ipaʒ dirigit ⁊ gubernat.
Comitant etiã eã oẽs vtutes ⁊ dõa ſpũſ-
ſancti. habitat etiã deꝰ in tali vita p grãʒ
puer. viij. Delicie m. eſ. cũ fi. ho. Et qa ta
lis vita eſt vita diuĩa rõnal ⁊ ordĩata. v-
tuoſa ⁊ gratioſa. oportʒ neceſſario ꝙ ha-
beat optimos fructꝰ. Ecõtra vita carna-
lis eſt ſine regimĩe rõis ⁊ ſine vtutibuſ ⁊
donis. ⁊ iõ eſt vita deordinata beſtialis
vicõſa ⁊ deo ⁊ ſanctis odioſa. Et iõ oportʒ
ꝙ hẽat peſſimos fructꝰ. Et iõ apl's in pre
ſẽti ep̄la ad vitã ſpũalẽ nos hortat carna
li repudiata vita cũ fructibꝰ. In q̄ qdem
ep̄la q̄ttuor facit. Prĩo ad vitã ſpũalem
nos hortat carnali repudiata ⁊ hꝰ rõneʒ
aſſigt in pn. ep̄le. Scdo malos fructꝰ ſi-
ue opa vite carnaliſ ꝓpt que hõ a regno
dei ſepat. enumerat ibi. Mãifeſta ãt ſũt
opa carnis q̄ ſunt forni. ⁊c. Tercĩo vite ſpi
ritual fructꝰ ⁊ eoꝝ vtilitatẽ recitat ⁊ aſſi
gnat ibi. Fructꝰ ãt ſpũs eſt cari. gau. pax
Quarto oſtẽdit ꝙ oẽs veri xpiani vitaʒ

carnaleʒ abnegãt ibi. Qui ãt ſũt xpi car.
ſuã cru. Prĩo ergo apl's ad vitã ſpũaleʒ
noſ hortat d. Spũ ãbulate. i. ĩ doctrĩa ſpi
rituali q̄ eſt aplica. Et huiꝰ rõnem aſſigt
duplicẽ. Prima eſt qr talis ambula-
tio valet ꝯtra ꝯcupiſcentiam carniſ que
inordinate appetit delectabilia ſenſus. ⁊
hoc eſt. Deſideria carnis non pficietis
vt in peccatũ mortale nõ ruatis. ⁊ nõ di-
cit. nõ habebitis. quia hoc eſt impoſſibi-
le oportet enim deſideria carnis habere
⁊ in eis ſalteʒ venialit peccare. Eccl. xviij
Fili poſt ꝯcupiſcẽtias tuas nõ eas. Et qr
poſſet aliquis dicere. eſt ne aliqua rebel
lio in homine inter carnem ⁊ ſpiritum.
Reſpondet ꝙ ſic imo magna. quia caro
ꝯcupiſcit aduerſus ſpũm. i. aduerſus ea
q̄ rõ hoĩs ſpũſſcti grã informata ⁊ illũia-
ta dicit eſſe faciẽda. Dicit aũt caro ꝯcu-
piſcere ſicut auris dicit audire et oculuſ
videre. Aĩa ergo vel hõ p carnem concu
piſcit ſicut p oculũ videt. hʒ ãt in aĩa tlẽʒ
malã ꝯcupiſcentiã a carne et in carne ꝓ-
pterea caro ꝯcupiſcere dr. Spũs ãt cõcu
piſcit aduerſus carnẽ. i. aduerſus ea q̄ ca
ro inordĩate appetit. et hec duo in homi-
ne repugnãt. et ſibiinuicẽ aduerſant nec
ꝯueniũt. Et ido homo nõ põt libere age
re qd vult. qa ſi vult agere opa ſpũalia
caro retardat et reſiſtit et offerendo dele
ctatõem abducit eum et retardat eũ. Si
autẽ vult opari opa carnis. ſpũs et ratõ
obſiſtit oſtẽdẽs p rõnẽ ꝙ talis opatõ du
cet eũ ad malũ finẽ et tormẽta inferni Et
ſic patet ꝙ in natura homĩs ꝯtinua pu-
gna ꝯſiſtit. Ro. vij. Video aliam legem
in mẽ. m. repug. le. men. mee. Videt ergo
ex hoc ꝙ deꝰ inſtituto nãe ordinauerit
eã male. Ad hoc dicendũ ꝙ deꝰ nõ ſic or
dinauit naturã imo in magna pace crea
uit hominẽ. Pſal. In pace factus eſt lo-
cus eius. Sed ſtatim poſtq̄m fecit ho-
mo guerram cum deo. contemnendo

mãdatũ ei⁹ ꝛ hõ ſenſit hãc guerrã in ſe i/
ter aĩam ꝛ carnẽ. Seſit etiã guerrã cũ oĩ
bus creaturis. ¶ Scða eſt ratõ q̃re ſm
ſpũm ẽ ambulandũ. q: ſi ſpũ ducemĩ nõ
eſtis ſub lege. ſ. timoris q̃ eſt lex ſeruorũ.
ſed eſtis ſub lege amoris ꝛ libertatis q̃ ẽ
filioꝝ dei. Ro. viij. Qui ſpũ dei aguntur
hi filij dei ſunt. ij. Cor. iij. Ubi ſpũs do/
mini ibi libertas. j. Thi. j. Juſto lex nõ eſt
ĩpoſita. Quia vt dictũ eſt in p̄cedẽti epi/
ſtola. lex ꝓpt̃ trãſgreſſores poſita ẽ. Qui
aũt ducunt̃ a ſpũſancto nõ trãſgrediunt̃
ꝛ ideo nõ ſunt ſub lege. Optimũ ẽ ergo
ſm ſpũm ambulare ex quo hõ liberat̃ a
lege ſuitutis ꝛ ponit̃ ſub lege amoris. q:
ex hoc magnũ cõmoduz ꝓuenit homini
qđ eſt. Nã ex quo ex amore opatur om/
nia tpa ſunt ei leuia. q: amor oĩa grauia
facit leuia. Math. xj. Jugũ eĩ meũ ſua/
ue eſt ſcȝ amãti. ¶ Moralit̃ ergo videndũ
eſt circa hoc p̄mũ mẽbrũ in q̃b⁹ conſiſtat
vita ſpũalis ꝯtra quã caro pugnat et in
q̃bus ꝯſiſtat carnal' ꝯtra quã ſpũs pugñt
¶ D ¶ Circa p̄mũ nota ꝙ vita ſpũalis
in duob⁹ ꝯſiſtit. ¶ Pꝛĩo in vere fidi re/
ceptõne. Fides enĩ eſt fundamentũ in vi
ta ſpũali. j. Cor. iij. Fundamẽtuȝ aũt aliđ
nemo põt po. p̄ter id quod poſitũ ẽ xp̄us
ieſus. i. fides de xp̄o ieſu. q: in xp̄o ieſu to
ta ſtat fides. Oportȝ eĩ credere ꝙ xp̄c hie
ſus ſit verus de⁹ ꝛ verus homo creator
celi ꝛ terre. ꝛ ꝙ ſit remunerator bonoꝝ. ꝛ
punitor maloꝝ. ꝛ oĩa alia q̃ fides catholi
ca tenet. Hebre. xj. Credere enĩ optet acce
dẽtem ad deũ q: ẽ ꝛ inq̃rẽtib⁹ ſe remune
rator ſit. ¶ Scđo ꝯſiſtit in v̾e fidi ꝛ alia
ruȝ v̾tutũ actõe. q: q̃ndo homĩ infundit̃
fides. infundunt̃ oẽs alie v̾tutes. Et idõ
oportȝ ꝙ agat ſm fidẽ ꝛ alias v̾tutes q̃s
recepit. al's in eo fides ꝛ v̾tutes eſſet fru/
ſtra ꝛ meli⁹ nõ eſſȝ habere. Jac. ij. Oſten
de mihi fidẽ tuã ex opib⁹. Jtẽ oportet ꝙ
ſpe recte vtat̃. qđ tũc eſt q̃ndo nõ in ſtati

bus ꝛ dignitatib⁹ mũdi vel diuitijs vel
amicis ponit ſpem ſuam ſed in ſolo deo
Hiere. xvij. Benedictus vir q̃ cõfidit in
domino ꝛ erit domin⁹ fiducia e⁹. Jtẽ op/
tet ꝙ caritatẽ habeat ordinatã. quod tũc
eſt quãdo deũ ſup omĩa diligit ſicut dã/
tem ſibi eſſe cõſeruantẽ in eſſe. redimẽteȝ
a malo eẽ. ꝛ donantẽ optimũ eẽ. ſ. vitam
eternã. Lu. x. Dilige dominũ deũ tuũ ex
toto corde tuo. Similit̃ tũc ẽ q̃ndo aĩam
ſuã poſt deũ ſup oĩa diligit ꝛ eius miſere
tur. Eccl'e. xxx. Miſerere aĩme tu. pla. do
Similit̃ debȝ diligere ꝓximũ ſicut ſeipȝ
id eſt ad quod ſeip̄m ſcȝ ad g̃tiam in p̄ſe/
ti ꝛ gloriam in futuro. Jteȝ oportȝ ꝙ pru
dentia vtat̃ in factis ſuis. non prudentia
carnis que mors eſt aĩme ꝛ inimica ẽ deo
ꝛ legi dei nõ eſt ſubiecta. Ro. viij. ſȝ pru/
dentia ſpũs que eſt vita ꝛ pax. que conſi
ſtit in memoria p̄teritoꝝ ſcȝ malorũ que
deus intulit peccatoribus ꝛ p̄teritoꝝ bo
norum que deus cõtulit iuſtis. vt ex ma
lis terreat̃ ꝛ caueat ꝛ ex bonis alliciat̃ et
diligat. Cõſiſtit ſcđo in diſpoſitõne p̄ſen
tiuȝ vt homo facta ſua ordinet ad bonũ
finem ꝛ viuat ſm ratõnem ꝛ prudenter
diſpenſet bona ſibi collata a deo. Mat.
xxv. Euge ſerue bone ꝛc. Conſiſtit tercio
in cautela futuroꝝ maloruȝ. vt ſcilicȝ ſic
agat ne mala future vite incurrat. q: om
nes nos manifeſtari oportet ante tribu/
nal criſti vt referat vnuſq̄ſq3 ꝓpria cor.
ꝑut geſſit. ſiue mala ſiue bona. ij. Corint.
q̃nto. Et quid ꝓdeſt homĩ ſi vniuerſum
mundũ lucret̃ aĩme vero ſue detrimentũ
patiat̃. Math. xvj. Jtẽ oportȝ ꝙ in ꝓſpe/
ris que deus homĩ confert temperantia
vtat̃. vt in parcitate viuat ne caro laſci/
uiat ꝛ rebellet anime. Et ideo oportet
eſſe temperatum in cibo ꝛ potu. Tempe
rate etiam acq̃rat diuitias ꝛ temperate
vtat̃ acq̃ſitis ne ad inopiã vergẽt. Quia
vt dr̃ eccl'e. xl. Melius eſt mori q̃ȝ indige

re. Itē puer. xxx. Diuicias ⁊ pau. ne. de.
m. ſed tā. vic. m. tri. ne. Tpate etiā vtat̃ ho
norib⁹ ⁊ digtatibus ne in ipis ſupbiat ⁊
primū offendat. Quia vt dr eccl̃. xxxviij.
Michi heri tibi hodie. Sicut feciſti mi-
chi fiat tibi. Item oportz q in aduerſis q̃
homo patit̃ fortitudinē aſſumat. ne p im
patientiā frāgat̃ vt patienē ſuſtineat diſ-
pendia rerū ⁊ pſone. que de⁹ pmittit ho
mini euenire in bonū ſuum vt ſcz in ipis
purget. j. Pe. j. Modicū nūc ſi cōtriſta-
ri oportz in varijs temptatōibus vt pro
batio fidei veſtre mlto p̄cioſior ſit auro
quod p ignem pbat̃. Grego. Nō fornax
auro. quod flagellū grano. qd lima ferro
hec tribulatō viro iuſto. Hāc fortitudīez
habuit iob in aduerſis q̃ deus ei euenire
pmiſit. Ultīo oportz q iuſte viuat ⁊ quo
ad deū. ⁊ quo ad ſeipm̄. ⁊ quo ad p̄ximū
Quo ad deum vt mādata ei⁹ obſeruet.
ei debitā reuerentiā exhibeat ſicut domi
no. ⁊ omīa ab eo recognoſcat. Hec omīa
ſuare ſumma iuſticia eſt. Quo ad ſeip̄z
vt anima dominet̃ ⁊ caro ſeruiat. qd ma
gna iuſticia ē. vt aīma ſponſa dei lumīe
ratōnis inſignita v̓tutibus illuſtrata. et
donis ſpūſſancti exaltata dominet̃ carni
ancille neq̄z de luto formata. que ē ſacus
ſtercoꝝ. ⁊ cibus v̓mium. ⁊ tandē in cine-
rem reuerſura. Magna etiā iuſticia eſt
vt homo puniat carnē ſuam q̄ eū ad ma-
lum incitauit. ⁊ inimicicias in bello ſpiri
tuali cōtra eum exercuit ſicut occult⁹ ho
ſtis. Quo ad p̄ximū v̓o vt eum nō deci-
piat ⁊ ei fidem ſuet. ⁊ breuit̃ q̄cunq̄z vel-
let ſibi fieri debet p̄rimo facere. ⁊ quecū-
q̄z nollet ſibi fieri nō debz p̄rimo inferre
Et hoc eſt valde iuſtū. Math. vij. Que-
cunq̄z vul. vt fa. vo. ho. ⁊ vo. faci. il. Et ſic
patz q vita ſpūalis ꝯſiſtit in receptione
v̓tutum ⁊ bono vſu earū ¶ Uita autez
carnis in opibus carnis ꝯſiſtit que ſtati
patebūt. Et ſic patz p̄mum. ¶ Secūdo
enumerat malos fructus. ſiue mala ope
ra vite carnis. Et ponit. xvij. differentias
operū carnis. ad quas vult q omēs alie
reducant̃ ſi plures inueniant̃. Et attēde
qꝛ vt dicit auguſt. non hec omīa que hic
enumerat eſſe opa carnis. ad voluptatē
carnis ptinent. ſed vicia ſunt animi vt in
imicicie ire rixe ⁊ ſimilia. Credere etiam
omīa mala accidere aīme ex carnē error
eſt. Nō enim oīa vicia vite inique attri-
buenda ſunt carni. ne ab his omib⁹ mū-
demus dyabolū q carnez nō habz. ſz car-
nis nomīe totū hoīem ſignificauit. Sz p
tanto vicia carnis dicunt̃. qꝛ hō viuēdo
ſm carnē in hec vicia incidit. Numerus
aūt ipoꝝ ſic accipit̃ ¶ Primo enī ponū
tur q̄ttuor opa ad que voluptas carnis ī
ſtigat que ſunt maioris infamie ⁊ mino-
ris culpe ſcz fornicatō. immūdicia. impu
dicicia ⁊ luxuria. Fornicatō dicit ipſum
opus luxurie cū femīa nō vxore. Immū
dicia dicit op⁹ luxurie cū maſculo vel q̊-
cunq̄z alio p̄ter mulierē. Impudicicia ve
ro dicit impudicam vitam que poteſt eē
inter virum ⁊ vxorem. vt quando vir ef-
frenate vtit̃ vxore. Luxuria āt dicit ip̄m
habitum malū quē homo p multas for
nicatōes acq̄ſiuit. vnde luxurioſ⁹ dicit̃ q
ex malo habitu īclinat̃ vehemēt̃ ad opa
carnis ⁊ vult ea pficere. ¶ Scđo poīt. xj.
alia opa q̄ pcedūt a pūerſa voluntate a
diabolo īſtigata ⁊ mota. q̄ ſūt mīoris īfa
mie. ſz maioris cl̄pe. Quoꝝ p̄mū ſcz ydo-
loꝝ ſuit⁹ ē directē ꝯ deuz q̄n. ſ. honor ſoli
dō dbit⁹ creatis exhibet̃. Alia v̓o decem
ſūt ꝯ p̄rimuz q̄ ſūt ueneficia vt q̄n mors
alicui p venenū pcurat̃ ul̓ ſili mō. īimici
cie vt q̄n q̄s odit ⁊ pſeq̄t aliū. ꝯtētōnes. i.
pugne v̓boꝝ emulatōnes. vt quādo duo
ad inuicem contendūt ire. id eſt ſubita
tempeſtas animi et furor mentis. rixe
vt quando ad inuicem ſe percutiunt diſ
ſenſiones vt quando fiunt ptes in ipſo

vel ſciſma in eccl'a vt fecerunt dathan et
abyrõ. ſecte q̄ grece dicunt hereſes q̄ ſiūt
in ꝯfeſſione erroꝝ. inuidie de alienis bo
nis. homicidia quādo iniuſte hō occidit
¶ Tercõ ponit duo alia opa ad q̄ incli/
nat voluptas ⁊ neceſſitas. Et idō ſunt et
maioris culpe ⁊ maioris infamie. que ſunt
ebrietates. i. ꝯtinue potatões ⁊ comeſa
tões. i. ſupflue ⁊ aſſidue comeſtões. ſi/
cut diues epulo faciebat. q: epulabat' q̄ti
die ſplendide. Et his ſilia q̄ p̄dico vobis
ſicut p̄dixi. ſ. ad ro. q̄niam q̄ talia agūt re
gnum dei nō ꝯſe. ſed in infernū demergē
tur. Math. xxv. Diſcedite a me mal'. in
ignē eternum. Et ſic patz ſcōm ¶ Tercõ
enumerat fructus vite ſpūalis ⁊ coꝝ vti
litatem aſſignat di. Fructus aūt ſpiritus
¶ D ¶ Ubi nota q̄ ponit. xij. fructus
vite ſpūalis. quoꝝ p̄mus eſt caritas. q̄ p
ut eſt p̄m⁹ fructus ē ipa vita ſpūalis. Eſt
enī caritas ꝯiunctõ aīme cū deo q̄ ē vita
aīme. ſicut ſepatõ aīe a deo ē mors. Aug
Uera mors eſt quā hoīes nō timēt. ſ. ſe/
patio aīme a deo. Caritate amātur que
amāda ſunt q̄ ſi habeat' ſequit' gaudium
Et idō ſcōs fruct⁹ eſt gaudiū qd̄ eſt cōiun
ctio cōuenientis cū ꝯueniēte. ſ. aīme cū do
p grām ⁊ potētiaꝝ aīme cū v̄tutib⁹ ⁊ do/
nis ſpūſſancti. ⁊ tūc in hoīe eſt veꝝ gau/
dium. In peccatore v̄o vbi talis ꝯiūctio
nō eſt. nō p̄ōt eſſe verū gaudiū. ſʒ vanuʒ
⁊ malū. Aug⁹. Quid eſt ſeculi gaudium
niſi neq̄cia impunita ſcʒ luxuriari. ſpecta
culis pagari. ebrioſitate ingurgitari. et
turpitudine fetere. ⁊ nil pati malum. Se
neca. Fundamentū bone mētis ē nō gau
dere vanis. ad ſummā ꝑuenit q̄ ſcit quo
gaudeat ¶ Terci⁹ fruct⁹ eſt pax. ſ. pax pe
ctoris ad deū. ⁊ pax tp̄is ad ꝓximū. Joh.
xiiij. Pacē relin. vo. pac. me. do vo. Ro.
xij. Si fieri p̄ōt q̄ ex vo. ē cū om. ho. pacē
ha. Sed pax nō adeſt peccatorib⁹. quia
nec cū deo nec cum ꝓximo pacem habēt.

Eſa. xlviij. Nō eſt pax impijs dicit domi
nus. Et nota q̄ hi tres fruct⁹ pfecte habe
bunt' in patria. In via aūt impfecte habē
tur. Itē nota q̄ hi tres fruct⁹ pficiūt aīaʒ
q̄ntū ad v̄a mala ⁊ v̄a bōa. q: vera mala
ſcʒ pctā excludūt ab aīa. ⁊ vera bona. ſ. v̄/
tutes ⁊ dona ponūt in eā. Tres vero fru
ctus ſequētes pficiūt hoīeʒ q̄ntū ad ma/
luʒ pene. trib⁹. n. ḡdib⁹ aſcēdit' ad hoc q̄
aliq̄s pfecte ſe hēat ad malū pene. p̄mus
ḡdus eſt patiā. Et idō q̄rt⁹ fructus ē patiā
q̄ in hoc attendit' vt homo nō labat' ī ma
luʒ culpe. ꝓpt' mala pene. q̄ de⁹ ei euenire
pmittit. Patiā aūt p̄ōt haberi pfecte. iu/
xta illō ps. Turbat⁹ ſuʒ ⁊ nō ſuʒ ꝛc. P̄ōt
etiā haberi min⁹ pfecte vt cū q̄s aliq̄ntu/
luʒ turbat' ¶ Quit⁹ fruct⁹ ē lōganimitas
q̄ eſt longa expectatõ amotõis maloꝝ q̄
hō patit'. ſ. acceptatõis bonoꝝ q̄ ſpat. Ec/
cle. j. Uſq; in tp̄s ſuſtinebit patiēs ⁊ p⁹ ea
redditõ iocunditatis. Nō p̄ōt pficere pa
tiēs q̄ ad horā ſuſtinet malū pene ex q̄ in
hoc nō pſeuerat. ¶ Sext⁹ ē bonitas q̄ ē
q̄dam dulcedo aī q̄ facit vt hō nō patiat'
a malis pene. nec deducat' ab eis ad ꝯſen
tiendū alicui malo. qd̄ fit q̄ndo hō habʒ
dulcedinē ſpūſſcti in cord ita q̄ dulcedīe
illa q̄ q̄dā ſalſa dulcorant' tribulatões Ec
cleſ. xxxiiij. Spūs meus ſup mel dulcis.
Propt' hāc dulcedinē martires non ſen
ſerūt tormenta. ſʒ videbat' eis ſup flores
ābulare cum īcederēt ſup carbones vt ti
burci⁹. Tres fruct⁹ ſeq̄ntes faciūt vt hō
bene ſe hēat ad ꝓximū ſuū ¶ Septim⁹
ergo fruct⁹ ē benig̃tas q̄ ꝯſiſtit ī ſuoꝝ lar
gitõe. Und̄. j. coꝝ. xiij. Caritas pa. ē be. eſt
. i. larga di. gloſa. Et ſup illō ad ephe. iiij.
eſtote inuicē benigni. i. d̄ facultatib⁹ vris
largi. di. glo. ¶ Octau⁹ ē manſuetudo q̄
attendit' in tractabilitate ipius pſone vt
homo fit tractabilis et ſciat alijs ꝯueni/
re. Quidam enim ſunt facti ſicut vitruʒ
quod vix poteſt tangi habentes illud

apoſtema noli me tãgere. Sꝫ q꞉ frequẽt̃
tractabilitatẽ ſolet comitari conuertibi-
litas ad maluꝫ. ideo nonus fructꝰ ponit̃
fides que hic in hoc attendit̃ vt homo ta
lem ſe exhibeat. vt in ip̃o merito cõfidat̃.
vt ꝯfidentem in ſe nõ fallat. vel deſerẽdo
eum in aduerſis vel defraudãdo euꝫ in
cõmiſſis vel alio modo. Quãuis gloſa
alio mõ videat̃ hic accipe fidem. vt ſcꝫ fi-
des dicat̃ certitudo de inuiſibilibꝰ. Tres
vero vltimi fructus faciunt vt homo be
ne ſe habeat circa bona trãſitoria quibuſ
vtitur. ¶ Decimꝰ ergo fructꝰ eſt mode
ſtia que in hoc attendit̃. ne in vſu temꝑa
lium q̃ntuꝫ ad quãtitatẽ curet̃. vt homo
de tꝑalibus nec nimia poſſideat. nec ni-
mia appetat. j. Thi. vj. Habẽtes alimẽta
⁊ qui te. h. cõtẽ. ſimꝰ. ¶ Undecimꝰ fru-
ctus eſt ꝯtinentia q̃ in hoc loco attendit̃
ne homo qualitate reꝝ ſenſibiliũ ſeduca
tur vt bibulus ſeducit̃ dulcedine vini. et
guloſus dulcedine boli. vt vir dulcedine
vxoris. Sic fuit ſeducta mat̃ noſtra eua
q̃ videns pomũ quod eſſet pulcrũ oculiſ
⁊ ad veſcenduꝫ ſuaue. accepit ⁊ comedit
deditq꞉ viro. gen. iij. Seneca. Palatum
tuum fames excitet nõ ſapores ¶ Duo
decimus fructus eſt caſtitas q̃ in hoc lo-
co attendit̃ vt ad ſuꝑmum finẽ vſus tꝑa
lium referat̃. Aĩa enĩ eſt ſponſa dei. nun-
cij vero ſibi miſſi a ſponſo ſuo ſunt bõa
p̃ſentia ad nunciandũ aliq̃d ei d̃ potẽtia
ſapiã. ⁊ bonitate ſpõſi ſui vt ꝑ hoc in eiꝰ
amore ardeſcat. Aug. Domĩe celũ ⁊ ter-
ra. ⁊ mare ⁊ omĩa q̃ in eiſ ſunt vndiq꞉ di
cunt mihi vt amem te. Aĩa enĩ q̃ nũcios
amplectit̃ ꝑ ſpõſo adulteriũ ſpũale com-
mittit. Und̃ cõtra caſtitatem d̃ q̃ hic agi
tur facere vid̃tur ¶ Ultĩo vero addit q̃n
dam vtilitatẽ di. Aduerſꝰ huiõi nõ ẽ lex
id ẽ q̃ talia agũt nõ ſũt ſub lege. ergo ſũt
filij ⁊ ſi filij ⁊ heredes. Ro. viij. Et ſic ptꝫ
terciũ. ¶ Quarto oſtẽdit ꝙ oẽs veri cri
ſtiani vitã carnalẽ abnegãt vita ſpiritua
li electa d. Qui aũt ſunt xp̃i ⁊c. Ubi nota
ꝙ oẽs homĩes ſunt xp̃i triplici rõne. ſ. ra-
tõne creatõnis ratõe ꝯſuatõis. ⁊ rõe re-
demptõiſ. Sꝫ ꝑ gratie inhabitatõꝫ ⁊ mã
datorum impletõꝫ ſolũ xp̃iani veri ſunt
xp̃i. q꞉ xp̃c in eis ſicut in tẽplo ſuo ꝑ gra-
tiam habitat. ⁊ ip̃i xp̃i mandata obſuãt
Ueri enĩ xp̃iani carnem ſuam in cruce
penitẽtie crucifigunt. In qua crucifixi-
one omĩa vicia eneruant̃ ⁊ cõcupiſcẽtia
d̃bilitat̃. Sic crucifixit carnẽ ſuam beatꝰ
benedictꝰ q̃ ꝑ cutis vulnera eduxit a cor
pore vulnꝰ mẽtis vt di. greg̃. in dyalogo
In cruce enĩ oĩa vicia apparẽt crucifixa
⁊ omẽs v̓tutes regnãt. Naꝫ ibi crucifixa
eſt ſuꝑbia. ⁊ regnat humilitas. q꞉ ibi cru
cifixus ẽ xp̃c humilis ⁊ abiectꝰ. Ibi cruci
fixa eſt auaricia ⁊ regnat largitas. q̃a ibi
xp̃c ad vnũ v̓bum dedit regnũ eternum
latroni. Ibi crucifixa eſt gula ⁊ ꝑ ꝯſeq̃nſ
luxuria. ⁊ regnat tꝑantia ⁊ caſtitas. q꞉ in
eo crucifixus eſt xp̃c famelicꝰ ⁊ ſitibũdꝰ.
Ibi crucifixa eſt ira ⁊ regnat mãſuetudo
q꞉ in ea crucifixus eſt xp̃c totꝰ mãſuetuſ
dicens. Pater ig. il. q꞉ ne. q̃d fa. Lu. xxiij.
Et breuit̃ diſcurre ꝑ ſingula ⁊ inuenies
omnia vicia crucifixa in cruce ⁊ oẽs v̓tu-
tes maxĩe regnare vt dicit Auguſti. Et
q꞉ veri xp̃iani criſtũ ſequunt̃ in cruce pe
nitẽtie. ideo in ea omĩa vicia crucifigunt
Gal. ij. Chriſto ꝯfixus ſum cruci. Mat.
x. Qui nõ accipit crucem ſuam ⁊ ſequit̃
me nõ ẽ me dignꝰ. Et ſic patet quartum.

¶ Dnica. xv. de euã. Sermo. XCIIII

Nemo poteſt

duobus domĩs ſeruire
Mathi. vj. Euangeliũ
hodiernũ nõ ẽ hiſtoriale ſꝫ ẽ totum do-
ctrinale ⁊ ꝯtinet altã ⁊ vtilẽ ⁊ neceſſariã
doctrinã tã in ꝑncipio q̃ꝫ in medio ⁊ ĩ fi-
ne. In quo q̃dem euãgelio xp̃c tria facit

Pͥrio oſtēdit ꝙ ſingulare ſuitiū qđ deo
debemꝰ non poſſumus deo ⁊ alijs crea/
turis inſimł exhibere. In pͥcipio euāge
lij. Secūdo a nobis ſupfluam curā rerū
tpalium nitit̄ amouere oſtēdēs ꝑ rōnes
⁊ exempla ꝙ deus ī neceſſarus nobiſ nō
deſinet prouidere ibi. Ideo dico vobis
ne ſoliciti ſitis aīme veſtre. qđ mā. Ter/
cio oſtēdit qđ in tota vita noſtra quere/
re debemꝰ ⁊ ad quē finē opa noſtra ṗn/
cipalit̄ ordīare ibi. Querite ṗmū regnuꝫ
dei. ⁊ iu. eꝰ ¶ Primo ergo oſtēdit ꝙ ſin
gulare ſuitiū quod deo debemꝰ nō poſ/
ſumus alicui alteri ſimł ipendere d. Ne/
mo pōt duobꝰ domīs ſeruire. ſ. int̄ ſe dif
ferentibꝰ. Criſo. Duos aūt dicit q̄ cōtra
ria iniungūt. Cōcordia enī mł̄tos vnum
facit. Aut enī vnuꝫ ſcꝫ dyabolū odio ha
bebit. q: odibił eſt. ⁊ alterū ſcꝫ deū diligit
⁊ tūc rectum erit ſuitiū ⁊ dignū vita eter
na. Aut vnū. ſ. dyabolū ſuſtinebit. Aug.
Non q̇dem diliget. nemo enī dyaboluꝫ
diligit ſed ſua cupiditate īplicatus patit̄
eū. vt ſi q̇s aliene ancille ꝯuīctꝰ ꝓpt̄ ſuaꝫ
cupiditatē durā patiat̄ ſuitutē etiā ſi nō
amat illum cuius ancillaꝫ diligit. Et alte
ruꝫ. ſ. deū ꝯtēnit. Augꝰ. Nūq̄d deū odio
habebit. nulliꝰ enī conſcia deū odiſſe po
teſt. Idē in retractatōe eiuſdeꝫ dicti ſcꝫ ꝙ
nullius cōſcia deū odiat. Nō video fuiſ/
ſe dicendū ꝙ nulliꝰ conſcia deum odiat.
Multi enī ſunt de q̇bus ſcriptū eſt. Su
perbia eoꝝ q̇ te oderūt aſcēdit ſemꝑ. Ad
hoc dicendū ꝙ nulla creatura odit deuꝫ
affectu ⁊ ſi effectu. nec etiā dyabolꝰ odit
deum inquātū deꝰ. ſꝫ inq̄ntū puniēs eſt.
ſicut latro nō odit iudicē inq̄ntū hō ſꝫ in
quātū iudex ⁊ vindex. Sic ergo ſuſtinē/
do dyabolū. i. eius ſuggeſtiones ⁊ tēpta
mēta recipiēdo ⁊ faciēdo. ⁊ ꝯtēnēdo deū
in p̄ceptis ſuis. tale ſuitiū erit ꝑuerſum
⁊ iniquū ⁊ dignū morte eterna. Et ꝙ hoc
dictū generale de duobꝰ domīs d̄ dō et
dyabolo ſicut expoſitū eſt intelligat̄ ſub/
dit ſpecificās hoc ⁊ dicit. Non poteſtis
deo ſuire ⁊ mā. Mamona vt dicit gloſa
eſt nomē demonis q̇ p̄eſt diuitijs. non q̇
deꝫ ꝙ in eius ditōne ſint. ſꝫ quia laqueis
diuitiaꝝ vtit̄ ad decipiendū. Criſ. Non
ſolum in hoc nocēt diuitie q: latrones ꝯ
tra nos armāt ⁊ ītellectum obtenebrāt. ſꝫ
q: a ſuitute dī nos expellūt ī ſuā captiui
tateꝫ. Idō q̇ vult deū amare neceſſariuꝫ ē
vt odiat diuitias. Et q̇ vult auaricie mā
data facere. neceſſe eſt vt ꝯtēnat mādata
dī. Mamona etiam vt dī. hiero. ſyra lin
gua diuitie nuncupāt̄. Audiat ergo hoc
auarus q̇ cenſet̄ vocabulo xpiano. non
poſſe ſimul diuitijs xp̄oqꝫ ſeruire. Et ta/
mē nō dixit qui habꝫ diuitias. ſꝫ q̇ ſuit
diuitijs. qui enī diuitiaꝝ ſeruus eſt. diui
tias cuſtodit vt ſuus. qui āt ſuitutis ex/
cutit iugū diſtribuit eas vt domīꝰ. Aug.
Qui ergo ſuit mā̄mone. i. diuitijſ. illi vti
qꝫ ſuit qui rebꝰ iſtis terrenis merito ſue
prauitatis p̄poſitꝰ ṗnceps hꝰ ſecli a do/
mino dr̄. ¶ Nota aūt circa hoc mēbruꝫ
ṗmum ꝙ q̄ꝫuis hoc dictū nemo pōt duo
bus domīs ſuire ṗncipaliter videat̄ in/
telligi de deo ⁊ diuitijſ. tamē pōt optime
exponi de q̄ttuor ſcꝫ de deo ⁊ dyabolo.
de diuitiaꝝ cupiditate ⁊ caritate. de aīa
⁊ corpe. et de mūdo et de xpiana religiōe.
¶ Primo inqꝫ exponit̄ de dō et dyabo
lo. nēo eī pōt deo et dyabolo ſuire ꝓpter
q̇nqꝫ ¶ E ¶ Primo ꝓpt̄ veſtiū miſtro/
ruꝫ xpi p̄cioſitatē. Oēs enī miſtri dei ha
bent p̄cioſiſſimas veſtes aīme. Prouer.
vlt. Stragulatā veſtē fe. ſi. biſ. et pur. in.
eiꝰ. Veſtis ſtragulata. i. varia ē veſtis v/
tutū et donoꝝ ſpūſſcti q̇ xpianꝰ induit̄ in
baptiſmo. ꝑ quā fit innocēs et mūs et v/
tus ſanguis xpi tūc ei applicat̄. Et hoc eſt
qđ ſeq̄t̄. Biſ. et pur. indu. eꝰ. Biſſꝰ ē alba
et munda. et purpura rubea ſanguine.
conche tincta. Can. v. Dilectꝰ meꝰ cādi.

⁊ rubi. Hoc figuratū eſt exo. xxviij. vbi
domin⁹ mādauit moyſi ⁊ aarō quando
miſtrarēt deo deberēt induere veſtes p̄/
cioſas in q̄bus lapides erāt p̄cioſi ſculpti
⁊ ſimilr̄ oēs leuite deo miſtraturi ī taber
naculo debebāt veſtib⁹ precioſis indui.
Dyabolo autē nullus pōt ſuire in ve/
ſte p̄cioſa anime. q: ſtatim ꝙ incipit ali/
quis dyabolo ſeruire exuit eū p̄dicta ve
ſte ⁊ induit veſtem pānoſam ⁊ vitupabi
lem. ⁊ efficit̄ vir ꝯfuſus valde. Delectat̄
eñ dyabolus in luto. ſicut porcus. ⁊ non
vult vt apis in florib⁹ ꝯmorari. Vnd̄ eti
am in porcos rogauit mitti expulſus ab
homīe. vt patet math. viij. Hoc fuit figu
ratum in ambaſiatorib⁹ ⁊ nūcijs dauid
qui iuerūt ad ꝯſolandū regē amō ſuper
mortē patris. q̄bus fecit medias barbaſ
radi ⁊ p̄ſcidi veſtes vſq; ad nates ⁊ fue/
runt viri cōfuſi turpit̄ valde. ij. Regū. x.
Similr̄ fratres ioſeph ſtatim vt pueñit
ad eoſ exuerūt eum tunica polimita ⁊ ta
lari. Sic faciūt demones ſeruitorib⁹ ſuiſ
¶ Secūdo ꝑpter mundicie miſtroꝝ di
uerſitatē. Deus eñ requirit in miniſtriſ
ſuis ſolā mundiciā cordis ⁊ mētis. pſal.
Ambulās in via īmaculata hic mihi mī
miſtrabat ⁊ de mūdicia corpis nō curat.
Hic cadit exemplū de galla filia ꝯſula/
ris. que niſi accipet virū haberet barbā
in dyalogo eſt. Dyabolus aūt in mini/
ſtris ſuis vult īmundiciā cordis ⁊ mētiſ
De corpis vero mundicia multū curat.
q: ꝑ pulcritudinē multos peccare facit.
Sap. xiiij. Creature dei in odiū facte ſūt.
⁊ in temptatōnē aīme hoīm ⁊ in muſci/
pulam pedib⁹ inſipientiū. ¶ Tercō pro
pter miſtroꝝ dei generoſitatē. Nā oēs
miſtri dei ſunt filij dī regis eterni. j. Job.
iij. Cariſſimi filij dei ſumus. ſed nondū
apparuit qd̄ erimus. Et ideo omēs ſunt
reges. Propter qd̄ dicit greg. ꝙ ſeruire
deo regnare eſt. Miniſtri autē dyaboli

omēs ſunt ſpurij ⁊ ſerui viliſſimi pecca/
torum. In omī enim peccato mortali aī/
ma cum dyabolo mechat̄ ꝑpter qd̄ hō ef
ficitur ſpurius dyaboli ⁊ ſeruus peccati
Iohā. viij. Vos ex patre dyabolo eſtis.
Ibidem. Qui facit peccatū ſeruus ē pec/
cati. ¶ Quarto ꝑpter materie in q̄ mī
ſtrant diuerſitatem. nam omnes miſtri
dei miniſtrant ei in luce ⁊ in opibus lu/
cis ſcȝ in opibus virtuoſiſ. ⁊ in iuſticia ⁊
ſanctitate. Lu. j. Seruiamuſ illi in ſancti
tate ⁊ iuſticia. Miniſtri aūt dyaboli mī/
ſtrant ei in tenebriſ. et in opibus tenebro
ſis ſcȝ in operibus peccatorum que in te
nebris fiunt. ⁊ ad tenebras ducunt. quia
omnis qui male agit odit lucem. Iohan
nis tercō ¶ Quinto ꝑpter miniſtrorū
criſti ꝯcordiam et pacem. nam omēs mi/
niſtri dei ſunt vniti caritate. et ꝑ ꝯſequēſ
humiles et pacifici. Job. xxv. Qui facit
cōcordiam in ſublimibus ſuis. Pſalmi.
Non habitat in medio domus mee qui
facit ſupbiam. Miniſtri autem dyabo/
li non ſunt in caritate vniti. ſed ſunt diui
ſi et diſcordes. Vnde ꝑprij et ſpeciales
miniſtri dyaboli ſunt hoīes ꝑtiales ſcili
cet guelli et gebellini. albi et nigri. Lu. xj.
Qui nō colligit mecū diſpergit. Nullū
opus eſt ita dyabolicū ſicut ſciſma in ec/
cleſia et diuiſio in populo ¶ Secūdo ex
poni poteſt de diuitiaꝝ cupiditate et ca/
ritate nemo poteſt eñ diuitijs et carita/
ti ſeruire ꝑpter quīq;. ¶ F ¶ Nam ꝑ/
pter quīq; d: cupidus vel auarus ſerui/
re diuitijs q̄ ad ſeruū ꝑtinent ꝑpt̄ quod
d: ſeru⁹ diuitiaꝝ q̄ oīa aduerſāt̄ caritati.
Primū eſt q: cupid⁹ cuſtodit diuitias
vt ſuus. et nō diſtribuit eas vt domin⁹
nō eñ habȝ ſup eas ꝑtātem niſi ſicut ſer/
uus. Eccl's. vi. Eſt aliud malum qd̄ vidi
ſub ſole ⁊ qd̄ ē frequēs apd̄ hoīeſ. vir cui
de⁹ dedit diuitias et ſubſtātiā et honorē
et nihil deē aīe ſue ex oīb⁹ q̄ dſidrat. nec

tribuit ei de⁹ poteſtatẽ vt comedat ex eo
ſed homo extrane⁹ vorabit illud. Quia
vt di. bern. Si interroget auarus. Non
ne bonum eſt dare diuitias pituras. et
recipe ineternũ mãſuras. dare ſubſtãtiã
tpalem ꝛ recipe regnũ eternũ. Reſpõde-
bit ꝙ ſic. Et ſi iteꝝ petat ab eo. q̃re hoc nõ
facis. dicit q꞉ nõ poſſuꝫ. q꞉ nõ habeo grãꝫ
largiẽdi. Auarus ei nõ põt ꝓpria largiri
Caritas aũt benigna eſt. i. larga egeniſ ꝛ
ꝓpria facit cõia. vt di. aug̃. ¶ Scdm ẽ ꝙ
auarus totũ tẽpus ſuũ ꝛ totã vitã ſuã cõ
ſumit in congregatõe diuitiaꝝ ſicut ſer
uus in obſequio domĩ ſui. Seruus enĩ
nõ laborat ſibi ſed domĩo. q꞉ vt di. philo
ſophus. ſeruuſ nõ eſt cauſa ſui ſed domĩ
Sic auarus nõ laborat ſibi. q꞉ hõ extra
neus vorabit illud. nec eſt cauſa ſui. ſꝫ di
uitiaꝝ. Unde auarus aranee cõpat̃ q̃ ſe
euiſcerat vt capiat vnã muſcã. ps̃ Anni
noſtri ſicut aranea me. Caritas autem p
omne tpus diſpgit ꝛ dat paupibus. ps̃.
Diſpſit dedit paupibus. Prouerbi. xj.
Alij diuidũt ꝓpria ꝛ ditõreſ fiunt. alij ra
piunt nõ ſua ꝛ ſemp in egeſtate ſunt In
qua diſpſione caritas nõ ꝯſumit̃ ſꝫ auge
tur ¶ Terciũ eſt q꞉ auarus habet diuiti
as ſeipo cariores. ſicut ſuus dominũ ſu-
um ſeipo reputat carioreꝫ. vnde ſicut ſer-
uus omĩa bona domus ꝛ pcioſiora que
habet dat comedere domĩo. ꝛ ipe come-
dit viliora. ꝛ bonas veſtes emit domĩo.
ꝛ ipe induit viles. ſic auarus omĩa bõa
vendit vt augeat pecuniã. ꝛ ipe comedit
peiora. ꝛ qđ peius eſt animã ſuã ꝓ pecu-
nia vẽdit. Eccle. x. Auaro nihil eſt ſcele-
ſtius. Hic enĩ animã ſuã venaleꝫ habet.
Caritas aũt nihil pcioſi⁹ reputat ſe. Sa
piẽ. vij Nec compa. il. la. pcõ. q̃niã oẽ au.
in cõp. il. ar. ẽ exi. Imo omĩa alia dicit ni-
chil eſſe ꝛ nichil valere ſine ſe. j. Coꝝ. xiij.
Si linguis ho. lo. ꝛ an. cari. aũt nõ ha. ni
hil ſum ¶ Quartũ eſt q꞉ auaruſ obedit
p oĩa diuitijs ſicut ſeruus domĩo. Ma-
thei. viij. Dico huic vade. ꝛ vadit. ꝛ ſuo
meo fac hoc. ꝛ facit. Et magiſ obedit aua
rus diuitijs q̃ꝫ deo. Naꝫ de⁹ mãdat nõ
fenerari. nec iniuſte lucrari nec ꝓ pecũia
lucrãda vel acq̃renda falſum dicere vel
derogare. Totũ aũt ꝯtrarium dicit pecu
nia ꝯgregãda. Unde ſup hoc loco dicit
gloſa ſuire pecunie deũ negare ẽ. Et ab
apoſtolo auaricia dicit̃ ydoloꝝ ſuitus.
q꞉ auarus derelicto deo. totam ſpẽ ſuaꝫ
ꝛ amorẽ ponit in pecunia. di. illđ eccleſ.
x. Pecunie obediũt omĩa. Caritas autẽ
ſup omĩa diligit deum. ꝛ eius mandatiſ
obedit. nec ꝓ aliqua re a deo ſepat̃. Ro.
viij. Quis nos ſepabit a cari. xpi. q. d. ni-
hil. ¶ Quintũ eſt q꞉ auarus nõ ẽ heres
diuitiaꝝ ſicut ſeruus nõ hereditat bona
domĩ ſui. Job. xxvij. Diues cũ dormie-
rit nihil ſe auf. Caritas aũt manet cũ ho-
mine ieternũ. j. Coꝝ. xiij. Caritas nũq̃ꝫ ex
cidit. Propter hec q̃nq̃ꝫ nullus põt cari
tati ꝛ diuitijs ſeruire. Et attẽde ꝙ licꝫ hõ
nõ poſſet diuitijs ſeruire caritatẽ habẽ-
do. poteſt tamẽ eas cum caritate poſſide
re vt abraam dauid. Quod põt fieri tri-
pliciter. Primo quando homo tenet di
uitias ad honorem dei. vt põtifices et p̃-
lati qui magnas diuitias habẽt. ꝛ augẽt
patrimonia eccleſiaꝝ. Pſal Gloria et di
uitie in domo ei⁹. Secũdo quãdo hõ te
net ꝛ cõgregat diuitias ſibi et poſterita-
ti ſue. ne furet̃ et mẽdicet. ſed viuat ad ho
norem dei ſm ſtatum ſuũ et deinde ipis
pauperib⁹ benefacit ſm quod poteſt ſi-
cut abraã ꝛ alii patriarche ſuis filiis the
ſaurizauerũt. Tercõ quãdo homo omẽſ
diuitias ſuas diſtribuit paupibus. ꝛ ad
pias cauſas. Et iſte modus eſt pfectorũ
Math. xix. Si vis pfectus eſſe vade et
vende oĩa q̃ habes et da paupibus
Tercõ poteſt exponi de aĩma ꝛ carne. ne
mo enĩ poteſt anime et carni inſil ſuire.

q: vt di aplus ad gal. v. Caro cõcupiſcit
aduer. ſpũm ⁊ ſpũs aduerſuſ carnẽ. Hec
enĩ ſibiinuicẽ aduerſant. ⁊ ideo cum ſint
ↄtraria ſicut opa vtriuſqꝫ vt in p̄cedenti
epl̃a patuit nullus põt vtriqꝫ ſuire. Ca-
ro enim eſt ancilla neqꝫ que ſtatĩ ꝙ ei ali
quantulũ ſuit ꝑteruit in domĩam ſuam
ſcꝫ in aĩam. Hoc fuit figuratũ in agar an
cilla ſare. q̄ ſtatim ꝙ ſara ſeruiuit ei danſ
eam viro ſuo vxorem ⁊ ↄcepiſſe ſe videſ
deſpexit domĩam ſuã vt patꝫ gen. xvj
Quarto põt exponi de mũdo ⁊ chriſtia
na religiõe. multi eĩ credũt ſe poſſe ſuire
mũdo ⁊ vt veri xp̄iani viuere. qd̄ falſum
eſt. iij. Reg. xviij. Uſqꝫ quo claudicatis
in duas ptes. Eccle. ij. Ue peccatori trãſ
ingredieñti duabus vijs. Mũdus eĩ ſibi
req̄rit ſeruiri ĩ gaudio ⁊ leticia ⁊ honori
bus ⁊ diuitijs ⁊ pſperitate mł̃ta. ⁊ q̇ hec
nõ habet ſpernit ⁊ abijcit. Xp̄iana vo re
ligio vult ſibi ſuiri in lamẽto penitẽtie. ĩ
cõtemptu honoꝝ. ĩ diſperſiõe diuitiarũ.
in ĩfirmitate ⁊ aduerſitate. Quia vt dic.
hiero. Nõ eſt xp̄iane dig̃tatis ĩ tempora
lib⁹ pſperari. Et q̄ hec tempalia ſpernũt
xp̄iana religio recipit leta facie dicẽſ eos
beatos eſſe. Math. v. Beati paupes ſpi
ritu Et ſic patꝫ pmum ¶ Scd̃o remouꝫ
a nobis ſupfluam curã rerũ temporaliũ
oſtẽdẽſ p ratõs ⁊ exempla ꝙ deus in ne
ceſſarijs nobis ꝑuidebit d. Jd̃o dico uo
bis ne ſoliciti ſitis ani. ve. qd̄ mã. Chriſ.
Nõ hoc dicit ꝙ aĩma ĩdigeat cibo. incor
porea eĩ eſt. ſed ſm ↄmunẽ ↄſuetudiẽꝫ lo
cutus eſt. Aĩa eĩ nõ poteſt morari ĩ cor-
pore niſi eo cibato. Uł aĩma ꝑ aĩali vita
poſita eſt vt di. auguſti. ſm illõ Aĩa eiuſ
in ſãguĩe eſt id eſt vita aĩmalis. Neqꝫ ſo
liciti ſitis corpi veſtro qd̄ ĩduamĩ. Prin
cipium eĩ temptatõis auaricie eſt eſſe ſo-
licitum de neceſſarijs corpis. q: vt dicit
greg. pmo dyabolus ſolicitat q̄rere ne-
ceſſaria. p⁹ea ſupflua. Hiero. Precipit

ergo nobis ne ſoliciti ſimus qd̄ comeda
m⁹ vt ſcꝫ ne cura tpaliuꝫ retrahamur ab
eternis. ſꝫ q: in ſudore vult⁹ pparam⁹ no
bis panem. ergo labor exercẽdus eſt ſoli
citudo tollẽda que mẽtem ꝑturbat dũ ti
met ne aut poſſeſſa depereãt aut elabo-
rata nõ cõtingãt. Nõne aĩma plus ẽ q̄m
eſca ⁊c. Hic ꝓbat intẽtum ſuũ ꝙ deus ne
ceſſaria nobis ꝑuidebit ¶ G ¶ Et poſt
ad hoc q̄ttuor rões. Prima eſt a maio-
ri ad minus aſcendẽs. q: ſi deus qd̄ ma-
gis eſt nobis tribuit. ſ. aĩam ⁊ corp⁹. mul
tomagis quod minus eſt tribuet. ſ. eſcaꝫ
⁊ veſtimẽtum. ſicut q̇ donat equũ donat
⁊ frenum. Hiero. Qui maiora preſtitit
vtiqꝫ mĩora pſtabit. ⁊ ĩ ꝓmiſſis veritatis
nemo dubitet. q: ſi nõ ſum⁹ digni illa ac
cipe tamẽ decet deũ talia dare. Hic cadit
exẽplũ alexãdri qui petẽti ſibi dari vnaꝫ
domum dedit ciuitatẽ dicẽs. ⁊ ſi nõ decꝫ
te talia accipe. tamẽ decet me talia dare.
¶ Reſpicite volatilia celi. Hec eſt ſcd̃a
rõ de mĩori ad maius aſcendẽs. q: ſi pat̃
paſcit aĩmalia ⁊ aues de domo ſua. mul-
tomagis credendum eſt ꝙ paſcat ⁊ nos.
Sic de⁹ ⁊ pater noſter cũ paſcat volati-
lia celi q̄ nõ laborãt neqꝫ metẽt. neqꝫ con
gregãt in horrea que deus etiam ĩ ſerui-
tium hoĩm ꝓduxit. multomagis paſcet
nos q̇ ſum⁹ valde cari ei vtpote care em
pti. Sumus etiã ſine cõpatõe maioriſ ⁊
pluris p̄cij ⁊ reputatõis q̄ꝫ illa apd̄ deũ.
Criſ. Omĩa aĩmalia deus ꝓpter hoĩem
fecit. hoĩem autẽ ꝓpter ſe. Quãto autẽ p̄
cioſior eſt hoĩs creatõ. tãto maior ẽ do
mini ſolicitudo de ipo. Si ergo aues nõ
laborãtes inueniũt eſcas. hõ nõ ĩueniet
cui deus dedit ⁊ operãdi ſciam ⁊ fructifi
cãdi ſpem. Eſt etiã hec ratõ exemplũ. q̇a
in exemplo volatiliũ generat nobis ſpeꝫ
de neceſſarijs vite. ¶ Quis aũt veſtruꝫ
cogitãs adijcere poteſt ad ſtaturã ſuam
cubitũ vnũ. Hec eſt tercia ratõ que talẽ.

Qui dat alicui reꝫ aliquã dat ei illa ſine
q̃bus res illa nec haberi.nec in vſu eē po
teſt.ſicut deus q̃ dat oculũ homĩ dat ei lu
cem ſolis ſine qua oculꝰ nõ videt. Panĩs
aũt eſca ordinat̃ ad incremẽtum corpis
acq̃rẽdum vel ꝯſeruandum. Si ergo ꝓ
uidentia diuĩa ꝑ ſingulos dies incremẽ/
ta corpis noſtri nobis nõ intelligentibꝰ
opat̃.⁊ ad talẽ incremẽtum ꝑ oẽꝫ noſtraꝫ
ſolicitudinẽ nihil poſſumꝰ addere vł mi
nuere.credẽdum eſt oĩno ⁊ firmit̃ ſperã/
dum.ꝙ eadeꝫ ꝓuidẽtia nobis neceſſaria
ꝑꝑabunt̃ ſine q̃bus ad tale incremẽtum
corpis nõ poſſumꝰ ꝑuenire.. Glo. Illi cu
ram regẽdi corpis relinq̃te.q̃ id ad hanc
mẽſurã fecit ꝑuenire. Uel põt dici ꝙ hic
ꝓbat ꝙ talis ſolicitudo ſupflua eſt.qa ſi/
cut ad tale corpis incremẽtum ad qđ vi/
te neceſſaria ordinãt̃ ꝑ noſtrũ cogitatuꝫ
⁊ ſolicitudinẽ nihil poſſumꝰ addere vel
diminuere.ita ꝑ noſtrũ cogitatũ vł ſolici
tudinem nõ poſſumꝰ neceſſaria ꝓcurare
q̃ꝛ niſi deus daret opibꝰ noſtris effectuꝫ
⁊ benedictõꝫ ſuã infundẽdo aquã.ſolem
⁊ vẽtos.⁊ alia huiõi faciẽdo. terra peni/
tus nihil fructificaret ergo ip̃e facit abũ/
dantiam ⁊ cariſtiã. ¶ Et de veſtimento
qđ ſoliciti eſtis. Hec eſt q̃rta ratõ ſiue ex
emplũ qđ nõ d̃bemꝰ eſſe ſoliciti de veſti/
mẽtis ſicut nec de cibis.q̃ꝛ in vtroqꝫ no/
bis deus ꝓuidebit. Que tal̃ eſt. Si in vi
libus rebꝰ que modico tp̃e durant diui/
na ꝓuidẽtia mirabilit̃ opat̃ ꝯferendo eis
pulcerrimũ veſtimentũ.⁊ ꝓducendo ad
debitũ incrementũ q̃ tamẽ nõ laborãt vt
homĩes neqꝫ nent neqꝫ filãt vt femĩe.q̃n/
tomagis eadem ꝓuidentia nobis nobili
bus creaturis vtpote ad imaginẽ dei fa
ctis ⁊ ineternum victuris veſtes neceſſa
rio ꝯferent. Criſ. Hoc aũt dicẽs nõ opus
ꝓhibuit ſed ſolicitudinẽ ſicut ⁊ ſupra cũ
de ſemĩatore loqueret̃. Eſt ergo hec q̃rta
ratõ etiã exemplũ q̃ꝛ docet nos ꝑ ſpe ha/
benda veſtimẽtoꝝ lilia agri conſiderare
q̃ deus mirabili cãdore veſtit ſine ſui ſo/
licitudine ⁊ labore.ita ꝙ ſalomõ qui fuit
ſuꝑ omẽs reges glorioſus. tamẽ in omĩ
gloria ſua tã potẽtie ⁊ ſapiẽ ⁊ diuitiaruꝫ
nunq̃ꝫ fuit ſic gl̃oſe ⁊ pulcre veſtitꝰ. Glo
ſa. Que purpura regũ.q̃ pictura textricũ
poteſt floribꝰ ꝯpari. Itẽ ip̃e candor dici/
tur opimentũ florũ ſicut dicim̃ opuit il
lum robur. Si ergo fenuꝫ quod hodie ẽ
⁊ cras.i.in futurũ in clibanũ mittit̃.id eſt
in aceruũ q̃ habꝫ ſimilitudinẽ clibani cõ/
gregat̃ deꝰ ſic veſtit.q̃ãtomag̃ vos mo
dice fidei. Gloſa. Permodica fides ẽ q̃
nec de minimis certa ẽ. Cariſſimi hoc ve
ſtimentũ nondũ apparꝫ in nobis ſꝫ appa/
rebit in gl̃a reſurrectõis quãdo corpora
noſtra induẽt candorẽ ſicut ſol. Math.
xiij. Fulgebũt iuſti ſicut ſol. ¶ Ultio cõ/
cludit dicẽs Noli.ergo ſo.eẽ ⁊c ¶ A

Et ad hoc oſtendendũ duas rões addu
cit ¶ Prima eſt ex pte noſtra q̃ eſt.quia
nos nõ ſumꝰ vt gẽtes q̃ dei ꝓuidentiam
in rebꝰ humanis nõ credunt.ſed oĩa cre
dunt a caſu ⁊ fortuna euenire. Et iõ ſũt
ſoliciti neceſſaria inq̃rere ⁊ recipe plꝰ de/
bito. Criſ. Quia in rebꝰ humanis fortu
nam credũt eẽ nõ ꝓuidẽtiaꝫ. neqꝫ iudicõ
dei vitas ſuas gubernari eſtimãt.ſꝫ icer/
to duci euẽtu.iõ merito timẽt ⁊ deſperãt
q̃ſi q̃ neminẽ habeãt gubernatorẽ. Nos
aũt credimꝰ diuĩa ꝓuidẽtia oĩa guberna
ri. Boe. O q̃ ꝑꝑetua mõm rõe gubernas
ĩmobilis ſtabiliſqꝫ manẽs dãs cũcta mo/
ueri. Et iõ in manu dei nos ⁊ noſtra cõ/
mittere debemꝰ. Criſ. Qui aũt di iudicõ
credit ſe gubernari eſcã ſuã in manu dei
ꝯmittat ¶ Scđa ratõ eſt ex pte dei.q̃ꝛ cũ
ip̃e ſit pater noſter ⁊ ſciat nos omnibus
his idigere nõ potit nos deſerere. Criſ.
Nõ aũt dixit ſcit deꝰ. ſꝫ ſcit pater veſter.
vt eos in maiorẽ ſpem ducat. Si.n.patẽ
nõ potit deſpicere filios.cũ nec homines

patres hoc ſuſtineāt. qualis enī eſt pat̄ q̄
ſuſtinet etiā neceſſaria vite filijs nō dare
Si aūt eſſent ſupflua nō ita oporterꝫ cō
fidere. Et iō dixit q꞉ his omībus indige/
tis vt magis ſolicitudinem abijciamus.
¶ Notandū aūt ꝙ ꝑ omīa iſta v̓ba xp̄c
ad duo nos inducit ſcꝫ vt curā ſupfluaꝫ
tpalem abijciamus. ⁊ vt de dei puiden/
tia ꝯfidamus ¶ I ¶ Et iō ſciendū ꝙ du
plex eſt ſolicitudo tpalium vna neceſſa/
ria ad vitā humanā que pmittit̄. imo p̄ci
pitur. q꞉ niſi homo eſſꝫ ſolicit⁹ ſerere tpe
ſuo mendicaret ⁊ moreret̄. Prouer. xx.
Propt̄ frigus piger arare noluit. mēdi/
cabitur ergo eſtate ⁊ nō dabit̄ ei. Eccl̄. iij
Tpus ſpargēdi ⁊ temp⁹ colligēdi. Que
dam enī deus diſpoſuit ⁊ ordinauit ꝑ no
ſtraꝫ ſolicitudinē fieri. Gen. iij. In ſudo/
re vultus tui veſ. pa. tu. Pſal. Labo. ma
nuū t. q꞉ mā. bea. es ⁊c̄. Omīa ergo q̄ cer/
ta ⁊ determīata tpa reqrunt. debem⁹ ſoli
cite ſuis tempibus facere ⁊ gubernare.
Eccl̄s. iij. Omīa tpus habēt ⁊ ſuis ſpaci/
is trāſeunt vniuerſa. Alia eſt ſolicitudo
ſupflua ⁊ que ad nos nō ptinet ſꝫ ad dn̄m
Vnd̄ glo. di. hic. Eſt alia ſolicitudo ſup/
flua ex vicō hoīm q̄ndo fruct⁹ ⁊ pecuniā
pluſq̄ꝫ neceſſariū eſt reſuāt ⁊ dimiſſ ſpi/
ritualib⁹ illis intēti ſunt. q̄ſi de bonitate
dei ſperantes. ⁊ hec ꝓhibet̄. Si aūt aliqs
eſſet cert⁹ ſicut ioſeph ꝙ t̄ra in ſequēti an
no vel vſqꝫ ad certū tpus nō fructificarꝫ
tūc hō poſſet eē ſolicit⁹ ꝓ illo tēpe ⁊ vſqꝫ
ad illud temp⁹ fructū ſuare ſicut ioſeph
fecit. Sic licet de oleo in ſequentē annuꝫ
reſuare. q꞉ oliue vt in plurimū vno āno
ferūt fructū ⁊ alio anno nō. Sꝫ cū terraꝫ
deus omī āno faciat fructificare. ſupflu
um eſt de ſequēti anno cogitare. ꝙ ergo
hō dimittat ſpūalia vt ire ad ecclāꝫ. audi
re miſſaꝫ ⁊ p̄dicatōꝫ ⁊ huiōi ꝓpter opera
manualia. q꞉ timet inedia ꝯſumi niſi ſic
faceret. iſta eſt ſupflua cura de dei bōita

te diffidēs. Debꝫ enī hō ſpare ꝙ ſicut de/
us dat ſibi pacē hoc āno ⁊ ſanitatē. ſic in
ſequētibus dabit ¶ Tercō oſtēdit qd̄ in
tota vita noſtra p̄ncipalit̄ querere debe
mus. ⁊ ad quē finē oīa opa noſtra prīci/
paliter ordinare debem⁹ di. Querite p̄/
mum regnū dei ſcꝫ p̄ncipaliter omīb⁹ ter
renis id ꝑponēdo. ⁊ omīa ꝓpter illud fa
ciēdo. ⁊ iuſticiā eius ſcꝫ regni que ſcꝫ du/
cit ad regnū q꞉ nō omīſ iuſticia ducit ad
regnū. Math. v. Niſi abūdauerit iuſti/
cia veſtra pluſq̄ꝫ ſcribaꝝ ⁊ phariſeorum
nō intra. in re. ce. Iuſticia v̓o regni ē oīa
que xp̄c docuit obſuare. Et hec om. adi.
vobis. Glo. Aliud eſt qd̄ p̄ncipalit̄ dat̄.
Aliud qd̄ ſupaddit̄. q꞉ eternitas debꝫ eē
in intentōne. temporalitas vero in vſu.
Alia glo. Oīa ſunt filioꝝ. Et iō hec oīa
adijcient̄ vobis nō querētibus. Quibuſ
ſi ſubtrahunt̄ eſt ad ꝓbatōꝫ vt ſcꝫ ꝑ pati/
entiam coronent̄. Si v̓o dant̄ eſt ad grā/
rum actōes ⁊ vt ꝑ bonam diſpenſatōem
mereant̄. Mat. xxv. Euge ſerue bone et
fide. q꞉ ſu. pau. fui. fi. ſup multa te ꝯſtituā
¶ Nota ergo ꝙ dominus in v̓bis iſtis
vitā noſtraꝫ ordinare intēdit. vt ordina/
te viuamus. j. Cor. xiiij. Oīa honeſte et
ſm̄ ordinē fiant in vobis. Hic aūt ē rect⁹
ordo vite noſtre vt p̄mū ⁊ ſup omīa deū
q̄ramuſ qui eſt regnum dei. Lu. xvij. Re
gnum dei intra vos eſt. Secūdo quera/
mus facere opa iuſta ⁊ eſſe v̓tuoſi ꝓpter
quod ꝑuenimus ad regnū dei. Mat. xj.
Regnū celoꝝ vim patit̄ ⁊ violenti. id eſt
iuſti ⁊ v̓tuoſi rapiūt illud. Bona aūt tē/
poralia nō debem⁹ querere ꝓpter ſe. ſed
ꝓpter bona gratie vt in gratia dei viua/
mus. ⁊ tandē ad bona glīe perducamur.
Nō enī poſſumus ſine vita mereri. Vi/
ta enī ſine bonis tpalibus ꝯſeruari non
pōt. Et ſic patꝫ ꝙ bona tēporalia ordinā
tur ad bona grē ⁊ ad bona glīe Et ꝑ cōſe/
quēs ptꝫ qd̄ hic dr̄ ſcꝫ ꝙ querētib⁹ p̄muꝫ

regnū dei ⁊ iuſticiam eiꝰ om̄ia tēporalia
adijciūt̄. qḋ tripliciť oſtēdit̄ ¶ R Pri-
mo q2 q̇ habet pͥcipale. hꝫ acceſſoriuꝫ. ſi-
cut q̇ habet agrū hꝫ fructum eiꝰ. ⁊ q̇ habꝫ
vxorem habet dotes eius. Cum ergo vt
dictū eſt bōa temꝑalia ad bōa gratie or-
dinētur ⁊ bōa gratie ad bōa glē. ſequit̄ ꝙ
q̇ habet bōa glē habet bōa gratie. Eſt. n.
glā gratia ꝯſummata. ⁊ q̇ habꝫ bōa ḡtie
habet bōa temꝑalia. Mat. xix. Cētuplū
acci. ⁊ vitā eter. poſſide. ¶ Secūdo qa q̇
q̄rit regnū dei ⁊ iuſticiam eiꝰ ē filius dei
filius aūt eſt heres patris ī omībꝰ bonis
ſuis. om̄ia ergo bōa di habēt filij di. cum
igiť om̄ia bōa ſint di ⁊ a dō. ſequit̄ ꝙ oīa
bōa ſunt filiorum di. Sed ī datōne bono
rum temꝑalium deus facit ſicut bonus
medicus q̇ ſubtrahit īfirmo multa q̄ ipē
vellet. q2 ſūt ei nociua. ſolum autē ei ꝯce-
dit illa q̄ ſunt ei ꝓficua. ſic ſimiliť deꝰ facit
Augꝰ. Scit celeſtis medicꝰ qḋ nobis da
turus eſt ad ꝯſolatōꝫ ⁊ qḋ ſubtracturus
eſt ad exercitatōꝫ. Nō eī homo ſine cau-
ſa iumento ſuo cibaria ſubtrahit. multo
magis deus filijs ſuis nō ſine cauſa tem
poralia ſubtrahit. Idem. Cū petitis tem-
poralia. cū modo petite ⁊ cum timore illi
cōmittite vt ſi ꝓſint det. ſi autē ſcit obeſſe
nō det. Quid aūt ꝓſit ⁊ obſit medicꝰ no
uit ⁊ nō egrotus. ¶ Tercō q2 q̇ q̄rit pri-
mum regnū dei ⁊ iuſticiaꝫ eiꝰ. militat dō
⁊ fit miles eiuſ. ſꝫ nemo militat ſuis ſtipē
dijs vnq̄ꝫ. i. Cor. ix. Cum eī deo militare
ſine bonis temꝑalibus nō poſſumꝰ māi
feſtuꝫ eſt ꝙ nobis ea ꝑbebit. Ambro. In-
decorum eſt homi curare de cibo vel ve-
ſte q̇ militat regno. nouit rex quō militi-
am ſuaꝫ paſcat alat ⁊ veſtiat. Sic pauit
ꝑplm ſuū in deſerto. xl. ānis. ſic pauit heli
am ꝑ coruū multo tēpore. vt patꝫ iij. Re
gum. xvij. Sic etiam mō inuiſibiliť paſcit
omēs ꝓuos ſuos. Et q̇ſ paſcit ꝑdicatores
⁊ miores ⁊ alios multos nihil habentes

niſi ipē q̇ mouet homīes ad benefaciēdū
eis ¶ In fine nota ꝙ circa hāc vitam or-
diatam mūdus tripliciter errat. ¶ R ¶
Primo q2 pͥcipaliter ⁊ ſummoꝑe bōa
temporalia querit. ſ. ſanitatem. diuitias
honores ⁊ delicias. ⁊ ſecūdario et q̄ſi per
accidēs querit bōa gratie ſcꝫ iuſticiaꝫ re-
gni. Totus enī mūdus ⁊ clerici ⁊ laici vi
dētur ad ꝑdicta bōa defluxiſſe ⁊ ī eis bo-
num ſuum cōſtituūt. Pſal. Beatum di
xerūt ꝑplm cui hec ſunt ¶ Scdo quia re
gnum dei vltimo q̄rit ſcꝫ ī morte. Quan
do eī peccator nō poteſt plus viuere. uel
quādo credit mortem īminere tunc q̄rit
regnū di ⁊ accipit exemplū a latrōe ī cru-
ce ſꝫ nō a iohāne baptiſta qui a cunabul'
fuit ſactus. Cōtra quod nota exemplum
de quīqꝫ virgībus fatuis que petierunt
oleum media nocte. i. imminēte morte et
nō habuerūt. ⁊ ſic lampades earum ſunt
extincte ⁊ ipē excluſe ſunt a regno. ¶
Tercō qa querit regnū di ſꝫ nō iuſticiam
eiꝰ. Omīs enī homo vult eſſe btūs. Qr
vt di. boe. Mētibus hoīm naturaliť cu-
pido ſummi boni īſerta eſt Sed opa btī
tudinis nō curat facere. tota die fabricat
domum in īferno ⁊ vult habitare ī ꝑadi
ſo. Cōtra quod nota exemplū de filijs ze-
bedei q̇ petierūt ꝯſedere xp̄o ī glā. ſed nō
laborare cum eo ī pena. Et ideo dictum
eſt eis. Neſcitis quid petatis. Math. xx
Et ideo nullus cōfidat ſe habere regnuꝫ
ſine iuſticiaꝫ regni cum iſti cōlobrini xp̄i
nō potuerūt regnuꝫ aliter habere ſeu ob
tinere. Luce. xxij. Vos eſtis q̇ ꝑmāſiſtis
mecum in temp. m. ⁊ ego diſpo. vo. ſicut
diſpoſuit mihi pater meus regnū. Et ſic
patꝫ tercīū ⁊ ꝯſequēter totū.

De epl'a Sermo. XCV.

SI ſpiritu ui-
uimus ſpū ⁊ ābulemus

Gal. vj. Duplex eſt vita. ſ. ſpūalis et corꝑalis. Uita corꝑalis ɔſiſtit in vniōe aīe ꝛ corꝑis. Uita ſpūalis ɔſiſtit in vniōe aīe cū deo. Unit̄ eni deꝰ aīme ꝑ grāȝ ſuā in p̄ſenti ꝛ in futuro vniet̄ ꝑ glāȝ. q̄ vnio vitā cauſabit. Omīs eni xpianꝰ regeneratuſ ꝑ baptiſmū in filiū dei. debȝ hac vita viuere. ad quā vitā in p̄ſenti epl'a apoſtolus nos hortat̄. In qua q̄dem epiſtola q̄ttuor facit. Primo hortat̄ omēs q̄ ꝑ viam ſpūſſancti q̄ eſt via v̄tutū. via vicōrum dimiſſa debeāt ambulare. In prin. eplē. Scd̄o oſtēdit q̄lit̄ ſuꝑiores reſpectū inferiorū in hac vita teneant̄ incedere et manere ibi. Frēs ꝛ ſi p̄oc. fuerit hō in ali. deli. ꝛc. Tercō oſtendit quō inferiores in hac vita reſpectu ſuꝑiorȝ debeāt ſe habere ibi. Cōicet aūt iſ q̄ cathezizat̄ ꝛc. Quarto hortat̄ oēs ſuꝑiores ꝛ inferiores ī hac vita pſeuerare ibi. Bonū aūt faciētes nō deficiamꝰ ¶ Prīo ergo hortat̄ oēs non diſtinguendo maiores a mīorbꝰ vel aliquē gradū in hoībus ponendo vt ambulēt ꝑ viā v̄tutum ꝛ viā vicōrȝ dimittāt ibi. Si ſpū viuimꝰ ſpū ꝛ ambulemꝰ. id ē ſi ſpūſſanctꝰ intꝰ nos viuificat ꝑ gratiaȝ manifeſtamꝰ talē vitā ꝑ oꝑa exterius faciēdo oꝑa ſpūſſancti Ro. viij. Qui vero ſm ſpūm ſunt. q̄ ſpūs ſunt ſentiūt. Et nota q̄ aplus enumerat ſe cū eis ne ſit de q̄bus dr̄ mat. xxiij. Alligāt onera ḡuia et iportabilia ꝛ iponūt in humeros hoīm. digito aūt ſuo nolūt ea mouere. Ecōtra iohānes baptiſta q̄ pn̄iaȝ p̄dicabat vitā penitētis agebat. Et q2 ex bene agere cōſueuit frequent̄ vana gl'a oriri. q̄ p̄cedēs bonū euacuat. id̄ ſubdit. Nō efficiamur inanis gl'e cu. i. nō appetamꝰ in boniſ oꝑibus vanā gl'am hoīm. ſed ſolidā gl'aȝ dei ij. Cor. x Qui gloriat̄ in domīo glorietur Inuicē ꝓuocantes ſuꝑ. ad ɔtentōes et lites malū ſcȝ imꝑerādo vel ɔuiciando. inuicē inuidētes bonū ſcȝ alteriꝰ odiēdo

Phil. ij. Nihil ꝑ ɔtentōem neqȝ ꝑ ianē gl'am. ſed in humilitate ſuꝑiores ſibi uiuicem arbitrantes. Hec aūt mala facit inanis gl'a quā ſi homo nō appeteret nulli inuideret ¶ Moralit̄ aūt ad edificatōneȝ noſtrā nota q̄ aplus in hac p̄ma ꝑte ad q̄ttuor nos hortat̄. ſ. ad ambulanduȝ ſm ſpūm. ad vitandā vanā gl'am. ꝛ cauendū ꝓuocatōeȝ primi ꝛ ad inuidiā fugiēdaȝ. ¶ M ¶ Primo nos hortat̄ vt ſm ſpiritum ambulemꝰ qd̄ ꝓpter q̄ttuor facere debemꝰ ¶ Prīo vt ꝓmiſſiones q̄s ī baptiſmo ꝓmiſimꝰ obſuemus. Ibi enim ꝓmiſimꝰ abrenūciare dyabolo ꝛ pōpiſ eꝰ ꝛ in deū credere qd̄ eſt ſm ſpūm ambulare. Hec eſt via triū dierȝ quā filij iſrl' egredientes de egipto ꝛ de ſeruitute pharaonis petebāt facere. Exod. iij. Uiam triuȝ dierȝ ibimꝰ in ſolitudinē vt imolemꝰ domino deo noſtro. Filij iſrael ſunt xpiani q̄ in baptiſmo egrediunt̄ de egipto. i. de mūdo ꝛ ſuitute dyaboli. Egiptus eni interp̄tat̄ tenebra ꝛ ɔfuſio q̄ ɔpetit mūdo. q2 excecat ꝛ ɔfūdit amatores ſuos. Egrediunt̄ ergo xpiani ī baptiſmo d̄ tenebris peccatorum de ɔfuſione mūdi ꝛ ſuitute dyaboli. ¶ Scd̄o vt ꝑ imitatōȝ filij dei efficiamur. q2 q̄ nō ex ſanguinibus neqȝ ex volūtate carnis viuūt. ſed ſm ſpirituȝ vt xp̄c vixit efficiunt̄ filij dei. Joh. j. Dedit eis poteſtatē filios dei fieri. q̄ nō ex ſ. ꝛc. ſed ex deo nati ſunt. Si aūt filij ꝛ heredes Ro. viij. Magnus honor ꝛ reuerētia eſt eſſe filiū dei. ꝛ magnꝰ fructꝰ ꝛ affluentia eſſe heredē. Propter iſta aūt duo omīs hō oꝑatur. ſed ꝓpter veritatē iſtorum veri xpiani oꝑantur. quia volūt et verū honorē ꝛ verū fructū ꝛ affluentiaȝ. Mūdani autē vmbrā iſtorum querunt Nā omīa bona mūdi ſunt vmbra futurorum bonorȝ ¶ Tercō ut ratōnabilit̄ ꝛ nō beſtialiter viuamꝰ nobilitatē nature noſtre in ſuo honore obſuātes. q̄ eni ſm

carnē ambulāt beſtialiť viuūt ⁊ ordinez
nature puertūt ⁊ nobilitatē humane na
ture perdūt. Pſal. Hō cū in ho. eſ. nō in
tel. ꝯpa. ē ⁊c. Qui autem ſm ſpūm ambu
lāt ratōabiliter viuūt. ⁊ ordiem naťe ſer⸗
uant. que ſic īſtituta eſt vt ſpūs carni do
minetur. ⁊ nobilitatem humane nature
tenēt que ēſt q̄ꝛ āgelis aſſimilať. ⁊ in omī
bus creaturis domīatur. Homo enī ſm
ſpūm viuēdo trāſfert ad āgeloſ. ⁊ nō ipiſ
creaturis. ſed oēs creature ſuiēt ei. pſaľ.
Ego dixi dij eſtis. i. āgeli. ¶ Quarto vt
viliſſimā ſeruitutem peccatorē ⁊ mortez
eternā euadamus. Qui ergo ſm carnez
⁊ nō ſm ſpūm ambulāt efficiūtuꝛ ſui om
niuz vicōꝝ que ī ipis regnāt ⁊ mortē cul⸗
pe nature ⁊ gehēne īcurrūt. Ro. viij. Si
eī ſm carnem vixe. moꝛ. ſ. ꝑdicta triplici
moꝛ. qui autē ſm ſpūm ambulāt fiunt li⸗
beri. Galľ. iiij. Itaqꝫ fratres nō ſumꝰ an.
fi. i. carnis. ſed libere. i. aīme. Qui aūt ſm
ſpiritū ambulant fiunt liberi ⁊ effugiunt
omēz mortē. Joh. xj. Omīs q̇ viuit ⁊ cre⸗
dit ī me. nō moꝛieť īeternum. quia mors
nature mutatur ī gloꝛiā. Et idō nō debet
dici moꝛs ſꝫ vita. cum nobilioꝛ foꝛma in⸗
ducať. ⁊ ignobilioꝛ abijciať ſcꝫ vita moꝛ⸗
talis. Johā. v. Trāſiet ō moꝛte ad vitam.
¶ Secūdo nos īducit vt in bōis que fa
cimus vanam glām nō queramꝰ. Luce.
xviij. Cum fe. om. q̄ p̄. ſ. vo. di. ſe. iuti. ſumꝰ.
Et hoc ꝓpter tria ¶ R ¶ Pͥo ne bōa
noſtra que cū tāto laboꝛe facimus ⁊ que
digna ſunt vita eterna ꝑdamuſ. Math.
vj. Amē dico vobis rec. mer. ſuā. ¶ Se⸗
cūdo quia ſi cōtemnimus vanā gloꝛiaz
habebimus veram gloꝛiaz a deo ⁊ a ſan
ctis. Et quis querit gloꝛiaz a beſtijs. ſed
apud magnos hoīes vult gloꝛiari ⁊ in q̄
loco. certe nō ī camera. ſed vbi eſt multi⸗
tudo. Multitudo autē ꝑmaxīa eſt in ce⸗
lo. vbi eſt gľa noſtra. ꝑs. Gloꝛia ⁊ hono⸗
re coꝛo. eum domi. ¶ Tercō quia ſi que

rimus vanā gloꝛiā erimus ī ꝑpetuuz cō⸗
fuſi manētes ſuſpēſi ad furcas īferni. Et
que poteſt eſſe maioꝛ ꝯfuſio q̄ꝫ ſtare ſuſ⸗
pēſus ad furcas. Hiere. xx. Cōfundēť ve⸗
hemēter qꝛ nō ītellexerūt oꝑꝓbꝛiū ſem⸗
piternuz. Et attēde ꝙ hoc vltimuz valde
difficulter cauetur. Greg. Quātaſ vires
habet īanis gloꝛie amoꝛ neſcit niſi qui ei
bellum īdixerit. quia ⁊ ſi facile eſt eaꝫ nō
appetere dū negatur. difficile tamē eſt eā
reſpuere dū offerť ¶ Tercō nos īducit ne
ꝓximū ꝓuocemus ad irā. cōuiciādo vel
mala impꝛecādo vel culpas quas cōmi⸗
ſit vel penas ⁊ īiurias quaſ recepit ei ad
memoꝛiā reducēdo. Hec eī omīa valdē ꝓ
uocāt ad irā. Al qua ꝓpter tria cauere d⸗
bemus. ¶ R ¶ Pͥo propter pcti gra⸗
uitatez. Tales eī ex ꝓpꝛia malicia peccāt
quod grauius peccatū eſt q̄ꝫ qđ ex igno
rātia vel ex impotētia ꝓcedit. vnđ tales
aſſimilātur prauis pueris q̇ ponūt obi⸗
cem ī viam. vt eūtes offendātur. ⁊ q̇ ſi ſci⸗
unt aliquē habere vlcus ī aliqua pte ap
podiāt ſe ſuper illud. Sic tales adō ſunt
puerſi ꝙ ea libētius dicūt hoībus vnđ
ſciūt eos amplius ſcādalizari. Prouer.
x. Labia iuſti ꝯſiderāt placita ⁊ os ipꝛo⸗
rum peruerſa. ¶ Secūdo ꝓpter templi
dei vaſtitatē. Nā tales templum dei va⸗
ſtāt ⁊ cō burūt igne iracūdie. Et idō ſunt
īcēdiarij templa dei ſpiritualia incendē⸗
tes. j. Coꝛ. iij. Templū dei ſāctū eſt quod
eſtis vos. Unde tales officium dyaboli
ſibi vſurpāt ignez īfernalē incēdētes. Ta
les filiam dyaboli moꝛtuam ſuſcitāt ſci⸗
licet iram. que filia dyaboli eſt. Unđ per
omīa tales demonibus aſſimilātur. Oꝛ
vt dicit auguſti. nihil ſimilius actibꝰ de⸗
monuz q̄ꝫ litigare. ¶ Tercō propter pe⸗
ne acerbitatem tales eī gehēna infernali
damnabūtur. Math. v. Qui dixerit fra
tri ſuo fatue reus erit gehēne ignis. Hic
cadit exemplū de illa ſanctimoniali de q̄

dicit Gregorius ĩ dyalogo que habebat
carnis cõtinẽtiam ſed ligue ꝓcacitatem
nõ decliauit. ⁊ dum poſt mortez ĩ eccleſia
ſepeliretur. de nocte cuſtos eccl'e vidit eã
exhumari. ⁊ ante altare afferri. ⁊ per me-
dium ſecari. ⁊ media pars igne cremata
eſt alia parte intacta remanẽte ¶ Quar
to nos inducit vt ĩuidiã fugiam⁹ Et hoc
ꝓpter tria. ¶ P̃ ¶ Prĩo quia ĩuidia ẽ
peccatũ ĩexcuſabile. Criſ. Dum cetera pec
cata aliquẽ colorem excuſatõis habeant
ĩuidia nullũ habet. cum nõ habeat talez
delectatõez qualez alia peccata ſed poti⁹
cruciatuz. Oratius. Inuidia ſiculi nõ in
uenere tyrãni maius tormẽtuz. ¶ Se-
cũdo. ꝓpter nocumẽtuz perſonale. Inui-
dia enĩ nõ nocet vt plurimum niſi ĩuido
Magna eſt ſtulticia ſeip̃m ꝯſumere. ⁊ ĩ-
imico cui ĩuidet nil mali facere. Oratius.
Inuidus alteri⁹ marceſcit reb⁹ opimis.
Prouer. xvij. Spiritus triſtis exiccat oſ
ſa. Inuidus ei triſtatur de bonis ꝓximi.
Ex quo patet ꝙ ĩuidia ſuper oĩa peccata
turpiorẽ materiã habet. Inuidia nanqz
miſeros homĩes amat. Miſerorũ ei eſt
felicibus ĩuidere. Unde ſup illud iob. v.
paruulũ occidit ĩuidia. dicit gregorius.
Paruulus ĩuidia occiditur. quia niſi ĩ-
felicior eſſet de bono alterius nõ dolerz.
¶ Tercõ quia ĩuidia eſt peccatũ nimis
durabile. Cipanus. Scelus iſtud modũ
nõ habens ꝑmanet iugiter ſine fine cum
ſcelera alia finiãtur. Quãtum enim ille
cui ĩuidetur ſucceſſu meliore ꝓfecerit tã-
to ĩuidus ĩ maius incẽdiuz liuoris igni-
tus exardeſcit. huic vult⁹ minax. toruus
aſpect⁹. pallor ĩ facie. in labijs tremor. ſtri
dor ĩ dẽtibus. verba rabida. ⁊ effrenata
ꝯuicia. manus ad violẽtiaz ꝓmpta. et ſi
gladio iterim vacua. odio tamẽ furia mẽ
tis eſt armata. Inuidia eſt fera peſſima
que occidit abel. vẽdidit ioſeph. ⁊ tãdem
ip̃m filiũ dei ſãctũ ſctõꝝ cruci affigi fecit.
Math. xxvij. Sciebat enĩ ꝙ per ĩuidiaz
tradidiſſent eũ. Et ſic patz p̃mũ ¶ Secũ
do oſtẽdit quõ ſupiores reſpectu ĩferio-
rum. i. p̃lati reſpectu ſubditoꝝ debent in
via ſpũs ambulare. Unõ glo. di. Hacte-
nus vniuerſe eccl'e eſt locut⁹. mõ ad p̃la
tos loquit̃ ſpẽaliter docens quõ tractent
ſubditos. Dicit ergo. Frẽs ſi p̃oc. fu. hõ
id eſt ĩprudenter lapſus ꝑ errorem vl' im
potẽtiaz in aliquo delicto nõ ĩ mltis. ſed
in aliquo quaſi nõ vſu q̃tidiano peccãs.
vos q̃ ſpũales eſtis. i. eſſe debetis. Aliter
ei nõ cõpeteret vobis iudicare ⁊ corrige
re. j. Corint. ij. Spũalis iudicat omnia et
ip̃e a nemĩe iudicat̃. Greg. ſup illõ. ij. reg̃
vij. nõ edificabis michi domũ ſcz p̃dicã-
do ⁊ corrigẽdo. qr vir ſanguinũ es. dicit.
Sordes tergere nõ valet man⁹ q̃ lutũ te
net Uos igit̃ ſpirituales huiõi ſic peccã
tem inſtruite ⁊ corripite non in ſpiritu
iracundie ſed in ſpiritu lenitatis. Pſal.
Corripiet me iuſtus in mi. ⁊ increpa. me
Idem. Quoniaz ſuperue. mã. ⁊ corripie
mur. Eſaie vndecimo. Egredietur virga
id eſt correctõ de radice ieſſe. id eſt de in
cendio amoris. Quia ſi aliter fieret pec
cans non pateretur ſe argui. ſed excuſa
ret ⁊ defenderet culpam ſuam. Seneca.
Uicia animi ſicut ⁊ vicia corporis lenĩt
ſunt tractanda. maxime quando homo
ex ignorantia vel infirmitate peccat. Ex
malicia enim peccantes durius ſunt pu
niendi vt hic dicit gloſa. Conſiderans te
ipſum ne ⁊ tu tempteris. id eſt talem cor
reptõnem debet prelatus facere humili
ter ⁊ cum timore dei. quia poteſt et ipſe
ſimiliter cadere. Eccleſiaſtici triceſimop̃
mo. Intellige que ſunt proximi tui ex te
ipſo. prima Corinthe. decimo. Qui ſe ex
iſtimat ſtare. vi. ne ca. Auguſtinus. Ni
chil ad miſericordiam ſic inclinat q̃z pro
prij periculi cogitatõ. Sic ergo patet ꝙ
prelatus ſpiritualis debet eſſe humilis

⁊ timoratus. Debet etiā eſſe cōpaſſiuus
⁊ pius vt ſupportet aliorꝫ infirmitates. et
hoc eſt quod addit. Alter alteri⁹ onera
portate. ⁊ ſic adim. legē xpi. Lex xpi ē lex
pietatis ⁊ miſericordie. Math. xij. Eūtes
diſcite qd ē miſericordiam volo ⁊ nō ſacri.
Ro. xv. Debem⁹ nos firmiores imbecil
litates infirmorum ſuſtinere ⁊ nō nobis
placere. Et q꞉ p̄latus in dignitate ſtatus
exiſtēs frequent̄ ſurgit in elatōꝫ mētis ſe
magnū reputādo. ⁊ iō onus ꝓximi non
vult portare. ⁊ ideo hoc remouet di. Naꝫ
ſi q̄ſ exiſtimat ſe aliquid eē cū tamē nihil
ſit ſcꝫ ex ſe ſed ex grā dei. ipē ſe ſeducit. i. a
vitate cadit. vt phariſe⁹ ſe ſeduxit. Et q̄a
p̄latus nō ſolū ſurgit in elatōꝫ mētis cō⸗
ſiderādo ⁊ putādo ſe aliquid magni ſed
etiā p ꝯſideratōꝫ alterius quādo ſcꝫ pu⸗
tat frēꝫ peccantē imꝑfectū in ꝯpatōe ſui⸗
ipſius. ideo hoc remouet d. Op⁹ aūt ſuū
ꝓbet vnuſq̄ſqꝫ. Cōſideratō enī ꝓpria ml'
tum valꝫ ad humiliatōꝫ. Mich. vj. Hu⸗
miliatō tua in medio tui ē. Nihil enī hō
inuenit in ſe qd ſit ex ſe niſi malū ⁊ culpā
ſed q̄dquid boni habꝫ aliūde ē. j. Cor. iiij.
Quid habes qd nō ac. Et iō ſic hō conſi
derās defectus ſuos habebit glām tātuꝫ
in ſeipſo. i. int⁹ in ꝯſciētia vbi ſe hūiliauit.
Gaudet enī q꞉ cognoſcit morbū ſuū queꝫ
ſanari deſiderat. Pſal. Omīs glā ei⁹ fi⸗
lie regis ab int⁹ ⁊ nō in altero. i. nō in al⸗
teri⁹ eloquio vel opinione. i. ꝑ hoc ꝙ ali⸗
quis ꝯſiderat ſe defectuoſuꝫ ⁊ ꝑ ꝯſequēſ
ſe hūiliat habet glām a deo q̄ eſt glā pro
pria int⁹ in aīa manēs. ⁊ nō habꝫ glāꝫ
in altero. i. in opiniōe ⁊ glā alteriuſ. q̄a ſe
nō credit aliquid magni reputari ab al⸗
tero. ij. Cor. j. Glā no. hec eſt teſti. cō. no.
Et iuſtū eſt ꝙ vnuſq̄ſqꝫ ſeipm ꝓbꝫ. quia
vn⁹ quiſqꝫ on⁹ ſuū portabit. on⁹. ſ. ꝑ ōli⸗
ctis ſuis debitū. Et iō nō efferēt de ꝯmen⸗
datōe aliorꝫ. Pſal. Tu reddes vni. ſ. o. ſ.
¶ Q ¶ Moralit̄ aūt nota ꝙ hic ī tota

hac ſecūda ꝑte monet nos apoſtolus vt
alter al. one. portem⁹. Ad qd faciendum
q̄ttuor nos inducūt ¶ Primū ē excellē
tia ſaluatoris qui cū ſit infinite potentie
⁊ excellētie inclinauit ſe vſqꝫ ad terrā. vt
nobiſcum onera noſtra portaret ⁊ fact⁹
eſt infirmus ⁊ egenus vt ꝑ experientiaꝫ fa
cti nobis cōpateret̄. ⁊ ab omi miſeria noſ
liberaret. Hebre. iiij. Nō habemus pō.
qui nos poſ. cōpa. infir. no. tēp. aūt ꝑ oīa
Erubeſcat ergo homo nō cōpati frī ſuo.
⁊ eius on⁹ non portare. cum diuia maie
ſtas voluit infirmari vt nobis ꝯpateret̄
⁊ ab onere ſubleuaret. Nonne etiam di⸗
uina maieſtas quotidie nos ſupportat a
malis que meremur ꝓtegendo ⁊ neceſſa
ria vite ꝯferēdo ⁊ mores noſtros ḡues
ſuſtinēdo ⁊ ad penitētiam nos expectan
do. Certe ſic. Eſa. xlvj. Audite me dom⁹
iacob qui portamī a meo vtero. ¶ Se⸗
cūdum eſt angelorꝫ beniuolentia qui no
biſcuꝫ onera nrā portāt. ſ. in pugna ſpūa
li aſſiſtendo. oratōes noſtras coraꝫ deo
ferendo ⁊ ad nutritōem ⁊ vitā noſtram
corpa celeſtia mouēdo. ⁊ aīas noſtraſ
ad celum portādo. Hebre. j. Omēs ſunt
adminiſtratorij ſpiritus in miniſteriuꝫ
miſſi. Si ergo angeli qui in curia celeſti
coram deo aſſiſtunt. deſcendunt vſqꝫ ad
nos vt onera noſtra portent. quāta con
fuſione digni ſumus qui onera fratruꝫ
noſtrorum portare recuſamus. Nonne
confunderemur. ſi fratres minores veni
rent ad ſeruiendum fratribus noſtris q̄
bus nos ſeruire nollemus. Certe ſic ¶
Tercium eſt miniſterū omnis creature
nam omīs creatura ſupportat ⁊ iuuat in
firmitatem noſtram. quia cecitatem no⸗
ſtram ſol fugat aerem illuminādo. famē
noſtrā reficit terra fruct⁹ ꝓducendo im
mūdicias nrās aq̄ abſtergit nos lauādo
frig⁹ noſtrū ignis ōpellit nos calefaciēdo
Et breuit̄ oīs creatā onera nrā ſupportat

In quo daꝶ nobis exemplū vt alter alte/
rius onera portemꝰ. ¶ Quartū eſt ma/
xima indigentia noſtra ⁊ cōmunis vicſ
ſitudo. qꝛ qͣcunqꝫ onera qs ſuſtinet ho/
die. ⁊ quātacunqꝫ infirmitate detineꝶ. q̄/
cunqꝫ alius quantacūqꝫ dignitate fulgeat
poteſt cras eadem onera ſuſtinere. ⁊ eā/
dem īfirmitatem pati. Eccl'. xxxviij. Me
mor eſto iudicij mei ſic erit ⁊ tuū. michi
heri. tibi hodie Rota fortune quotidie ⁊
velociſſime vꝛtiꝶ ⁊ mūdus q̄tidie mutaꝶ.
Et hoc eſt qđ hic dꝛ. Coſiderās teipm̄ ne
⁊ tu tēpteris. Multū ei homo mouetur
ad onus ꝓximi ſuſcipiendum. ſi ipē cito
ſe crederet in ſili casu eſſe. ¶ R ¶ Et no
ta ꝙ onus ꝓximi qđ portare dbemꝰ. in q̄
tuor. ſpēs diuidiꝶ. ſ. in onus iīurie qđ de/
bemꝰ patiēt portare ⁊ ei pcere. In onꝰ in
firmitatis. nam īfirmitates ⁊ defectꝰ na/
turales ꝓximi patiēter tolerare dbemuſ.
Ambro. Cū mag̃ pietate portādi ſūt qui
icrepari ꝑ ſua īfirmitate nō poſſunt. In
onꝰ neceſſitatis. qꝛ neceſſitates ꝓxi nr̄is
beneficijs ⁊ elymoſinis ſubleuare debēꝰ
ac etiā obſeq̄o corpali. exēplo xp̄i q̄ pedeſ
diſcipuloꝝ lauit. Et ī onus pnīe ꝑ pctīs
debite. in quo frēs noſtros iuuare debe
mus. exēplo xp̄i q̄ penā pctōꝝ nrōꝝ ptu/
lit ſup lignū in corpe ſuo. Et pcipue illoſ
q̄ ſunt in purgatorio q̄ inciderūt ī manuſ
domī ⁊ ꝯplēt ibi pnīam. Job. xix. Miſe/
remini mei. miſeremini mei ſaltē vos aī/
ci mei qꝛ manus domī tetigit me. Quos
ꝓpter q̄nqꝫ iuuare dbemꝰ ¶ S ¶ Pri
mūꝫ eſt g̃uitas penaꝝ. Aug. Miro mō
eſt grauis ignis iſte. Supat enī omnem
penā quā aliq̄s in mūdo iſto ꝑpeſſus eſt
Nō poſſunt numerari pene alteriꝰ vite.
Libētiuſqꝫ daꝶ ⁊ dari debꝫ elymoſina in
multis penalitatibꝰ cōſtitutis. Quiſ dif
fert ſubuenire amico ſuo quē vidꝫ ī ignē
cecidiſſe. Et ideo valde ſunt culpādi qui
habent teſtamēta diſpēſare ⁊ alia ſuffra
gia facere ⁊ differūt. cum ꝓpter illa citiuſ
ab illis penis liberētur. Hic cadit exem/
plūꝫ de illo qui miſit equū cognato ſuo
vendēdum ⁊ in elymoſinas erogādum
pro anima ſua qui nō fecit. cui ipē pꝰ ali/
quot tempꝰ apparens dixit. Expectabaꝫ
elymoſinas equi mei ꝓpter quas citius
fuiſſem liberatus a penis. Nunc autem
ad deum vado ⁊ cito te coram eo parere
oportebit. Qui ſtatim cecidit mortuus.
¶ Secundū eſt artiſſima paupertas in
qua ſunt cui nulla pauptas mūdi cōpa/
ri poteſt. quia pauptati ſue nullo modo
ꝯſulere poſſūt. nec laborādo nec mēdicā
do nec mutuo acq̄rēdo. Eccl's. ix. Quecū
qꝫ pōt manus tu. fa. inſtan. opera. qꝛ nec
opuſ nec ratō. nec ſapīa. nec ſciētia erunt
apud inferos quo tu ꝑperas. Mag̃ āt
indigētibus libētius debꝫ elymoſina da
ri. ¶ Terciū eſt qꝛ nō poſſunt nobis ſua
neceſſaria indicare. ⁊ a nobis ſua ſuffra/
gia poſtulare. Libētius autē fit elymoſi/
na puulis expoſitis. qꝛ nō poſſunt q̄rere
nec habēt huitorē q̄ ꝓ eis petat. ¶ Quar
tum eſt. quia nos ⁊ noſtra ab eis habēꝰ.
ipi enim nos genuerūt. ⁊ diuitias paue/
runt. Valde ingratꝰ eſt ille parētibꝰ q̄ ſe
mel in āno nō facit ꝓ eis vnā miſſaꝫ cāta
ri. cū ipi nos. xx. ſeu. xxx. ānos nutrierāt
Multū poterūt ꝯq̄ri de nobis apud
deū cum liberati fuerīt a carcere ⁊ penis
purgatorij. ¶ Quintū eſt magnū emo/
lumentū noſtꝝ. qꝛ cū ipi ꝓpter nrā ſuffra
gia fuerīt liberati in ꝯſpectu dei ꝓ nobiſ
orabunt. ⁊ veniā peccatoꝝ nobis īpetra
bunt. Juſto etiā dei iudicō fiet vt cū nos
fuerimꝰ mortui alij nobis ſua ſuffragia
largienꝶ. ſi nos dū viuimꝰ alijs bene faci
mus. ⁊ ſi nos alijſ nō benefacimꝰ. nec no
bis ab alijs benefiet. Et ſic pꝫ ſm̄. Tercō
oſtēdit quō īferioreſ reſpctū ſuoꝝ p̄lato/
rū ī via ſp̄s dbēt ābulare d. Cōmūicꝫ āt iſ
q̄ cathezizaꝶ verbo id eſt inſtruiꝶ. ei q̄ ſe

cathezizat.i.inſtruit in omnibus bonis.
Nō pōt duob⁹ mōis intelligi. Uno mō
ſic. In omīb⁹ bonis cōmunicz.i.doctrīaz
eruditōis p̄latoꝝ in omīb⁹ que docētur
pleat.ꝛ ꝯmunē ſe doctori faciat recipien
do que ille dicit. vt ſic p̄dicator et doctor
fructū quē q̄rit ꝛ deſiderat ꝯſequat̄. alio
mō intelligit̄ ad lrām de ꝯmuniōe bono
rum tp̄aliuz.j.Coꝝ.ix. Si vobis bōa ſpi⸗
ritualia ſeminam⁹. nō ē magnū ſi carna⸗
lia veſtra metam⁹. Sz q: ſubditi poſſent
dicere quō facim⁹ ꝙ dicit nobis p̄latus
cū ipe ſit mal⁹. nolo facere. Jō hoc remo⸗
uet di. Nolite errare dicēdo.ſ. quō faciaz
qō dicit mihi p̄lat⁹. cū ipe ſit mal⁹. q: nō
eſt dictū vobis vt faciatis q̄ faciūt. ſed q̄
dicūt. Math.xxiij. Que di.fa.q̄ aūt faci.
no.fa. Lu. Qui vos audit me audit. et q̄
vos ſpernit me ſpnit. Et hoc quātum ad
p̄mam expoſitōz. Quātū aūt ad ſecūdaz
ſic dixi. vt cōmunicetiſ bona tp̄alia mini
ſtrātibus ſpūalia. Nolite tamen errare
vt ab hoc excuſetis vos dicēdo. Nō ha⸗
bemus qō maiſtris dbem⁹. Hay. Qui⸗
cunqz es nō te excuſes vt dicas: te ſuptuſ
nō poſſe miſtrare maiſtro. Noli te deci
pere q̄ſi deū poſſis fallere. Unō tu viuiſ
inde maiſtrū tuū ſuſtēta. Quantū autē
ad vtrūqz ſubiūgit ratōz ꝯmunē dicens
Deus nō irridet̄. Glo. Scit eni corda. ꝛ
idō nō irridet̄ tāq̄z ignorās. q: q̄ ſemiaue
rit bō hic in p̄ſenti opando. hec ꝛ metz in
futuro p̄miū recipiēdo.j.Coꝝ.iij. Un⁹qſ
qz ꝓpriā mer.re.ſe.ſ.la. Et hoc exemplifi⸗
cat in malis. ꝛ in bonis di. Quoniaz q̄ ſe
minat in carne.i.opa carnalia ī carne ex
iſtēs facit. de carne.i. de ſuo carnali ſemi
ne metet corruptōz.i.corruptōiſ ꝛ paſſio
nis penā. Job.iiij. Qui ſemināt dolores
metēt eos. Qui aūt ecōtra ſemiat in ſpū.
ſcz manēs in ſpūſancto ſemināti ꝯſentiēſ
de ſpū.i. de ope ſpūali metet vitā eternaz
id eſt ꝯſequet̄ eternā beatitudinē. Pro⸗
uer.xj. Semināti iuſticias merces fidel̄.
¶ Quarto indiſtincte monz oēs ſupio⸗
res ꝛ inferiores ad pſeuerandum in via
ſpūs ꝛ bonitatis di. Bonū autē faciētes
nō deficiam⁹.ſz finalit̄ pſeuerem⁹. q: tp̄e
ſuo metem⁹ nō deficientes. Glo. Si hō
nō imponit finē opi nec deus imponit fi
nem remuneratōni. Ja.v. Ecce agricola
p̄cioſum fructū t̄re patient̄ expectat do⸗
nec accipiat tempaneū ꝛ ſerotinū.i. grāz
in p̄ſenti ꝛ glām in futuro. vel corpis ſto
lam ꝛ aīme glām ¶ Ultīo ꝯcludit dicēſ
Ergo dū tp̄us habem⁹ opemur bonum
ad oēs. q̄cunqz ꝛ q̄leſcunqz ſint.j.Coꝝ.ix
Omībus oīa factus ſum vt oēs ſaluos
facerē. Maxime aūt ad domeſticos fidi
id eſt ad fideles eccl̄e.j.Thi.v. Si q̄s aūt
ſuorum ꝛ maxime domeſticoꝝ curaz nō
habet. fidē negauit ꝛ eſt infideli deterior
Canti.ſcdo. Ordinauit in me caritatem.
Ut p̄mo mihi poſt domeſticis ꝛ tandez
extraneis. Et ſic patet totū d̄ epl̄a.

¶ Dn̄ica.xvj.d̄ euā. Sermo.XCVI

Ibat ieſ⁹ in ci
uitatem q̄ vocat̄ na. Lu.
vij. Sicut di.ioh. Criſtuſ
ad hoc venit vt vitā haberemuſ Ego iḡt
veni vt vitā habeāt. Eram⁹.n. mortui in
delictis ꝛ pctīs nrīs. Ephe.ij. Propt̄ ni.
ca.ſ.q̄ di.n̄ de. cū eſ. mor.pec. ꝯui. noſ xp̄o
c⁹ grā eſtis ſaluati ꝛ preſuſcitauit ꝛ cōſe
dere fecit in celeſtib⁹ in xp̄o ie. Ubi apl̄s
oſtēdit ꝙ triplicē vitā ꝯſecuti ſum⁹ p̄ xp̄z
ſcz vitā grē. q̄ in xp̄o nos viuificauit. vitā
natē in q̄ cū xp̄o noſ reſuſcitauit. ꝛ ponit̄
p̄teritū p̄ futō. q: cā reſurrectōis nrē.ſ.re⸗
ſurrectō xp̄i iā erat fcā. ꝛ vitā gl̄e in q̄ noſ
cū xp̄o ꝯſedē in celeſtib⁹ fecit.i.faciet. Hz
ei xp̄c q̄ ē vita triplicē mortē fugare p̄ tri⸗
plicē vitā quā ꝯfert Nā p̄ vitā grē expel
lit mortez clp̄e. p̄ vitā natē expellit mortē
natē. ꝛ p̄ vitā gl̄e expl̄lit mortē pene etne

In hoc aūt euāgelio agiť ď morte ⁊ vita
nature. ſ. quomō xp̄c quendā mortuum
ad ſepulcrū dū portareť reuocauit ad vi
tam. In quo quidem euangelio qnqȝ ordi/
nate deſcribunť. Primuȝ eſt xp̄i cū diſci
pulis ſuiſ in ciuitatē naym deambulatō
In pncipio euangelij. Scōm ē defuncti
cū matre vidua xp̄i obuiatō ibi. Cū appi
pin. Tercius eſt ſup matre defuncti xp̄i
ꝯpaſſio ibi. Quam cuȝ vi. do. mi. mo. ⁊c.
Quartū eſt defūcti reſuſcitatō ibi. Et ac/
ceſ. ⁊ te. lo. Quintū eſt ex viſione miracli
populi edificatō ⁊ diuine maieſtatiſ lau
datō ibi. Accepit autē oēs timor ⁊c. vſqȝ
ad finē ¶ Primo ergo poniť xp̄i cuȝ di/
ſcipulis ſuis in ciuitatē naym ambulatō
Lrā plana eſt. Naym ciuitas eſt galilee
ſcdo miliario mōtis thabor vt di. beda.
ad quā xp̄c iuit cū diſcipul' ſuis. ⁊ duȝ ap
ppinqret porte ciuitatis ecce. def. effe.
Moraliť aūt ad edificatōȝ noſtrā nota
ꝙ ꝑ iſtuȝ mortuū peccator ſignificatur q
mortuo compať. qȝ ea q̄ mors infert hoi.
peccatū infert peccatori. Peccator autē
homī mortuo cōpať ⁊ aſſimulať. ⁊ pecca/
tum morti quantū ad decē ¶ T ¶ Pri
mo qa mors ꝓuat hoīes vita nature. ſic
peccatū ꝓuat aīam vita gratie que deꝰ ē.
Nā ſicut aīa eſt vita corpis q̄ recedit per
mortē. ita deꝰ eſt vita aīe q recedit ꝑ pec/
catum. Eſa. lix. Iniqtates ve. diui. iť vos
⁊ deū veſtꝝ. Et idō q̄nto deus eſt melior
aīma. tāto magiſ dolendū ē de receſſu di
ab aīma q̄m de receſſu aīe a corpe. Et q̄n
to aīma eſt melior corpe. tāto magiſ ē do
lendū de morte aīme q̄ȝ de morte corpis
Sȝ vt di aug. Mirabilis miſia in hoī/
bus apparet ꝙ cū moriť hō ſm̄ corpꝰ oēs
amici ꝯueniūt et plorāt. ſȝ cū moritur ſm̄
animā nullꝰ dolet nullꝰ plorat a corpore
mortuo nō recedūt donec ſepulťe trada
tur. aīme vō mortue nullꝰ aſſiſtit. nullus
ꝓcurat eā ad vitā reducere. Utinam tot
facerēt amici ꝓ anima reſuſcitanda q̄t fa
cerēt ſi poſſent mortuū ad vitā reuocare
Augꝰ. O ſi poſſemꝰ hoīes de morte exci
tare ⁊ cuȝ ipis ꝑiter excitari vt tales eſſe/
mus amatores vite ꝑmanentis. quales
ſunt illi vite fugientis ¶ Scdo ſepat eū
ab amicis. ſic peccatuȝ ſepat aīaȝ a ſācis
⁊ ab angelis vīs aīcis nrīs. Tren. j. Oēs
amici eiꝰ ſpreuerūt eā ¶ Tercō ꝓuat eū
oībꝰ bonis ſuis ſic peccatū ꝓuat aīaȝ oī/
bus bōis ſpūalibꝰ Ezec. xviij. Si auer. ſe
iuſ. a iuſ. ſ. ⁊ fe. iniq. om. iuſ. eiꝰ q̄s op. ē nō
recordabūť. mat. xxv. Ei āt q nō hȝ id qd
videť hrē auferet ab eo ¶ Quarto ꝓuet
eū lucro ſociatatis. qȝ mortuo hoīe lucꝝ
ſocietatis ſtati auferet ab eo. Sic pctūm
ꝓuat hoīeȝ lucro meriti qd fit in eccl'a. qȝ
pctōr nullꝰ boni eccl'e eſt ꝑticeps nec in
merito paſſiōis xp̄i. In cuꝰ figura dr le/
ui. xxj. Nō de ſemie aarō q maculatꝰ fue
rit lepra nō veſceť hiſ q̄ ſacrificata ſūt mi
hi. i. nō hēbit ptē bonoꝝ q̄ fiūt i eccl'a Ecō
tra dr in pſ. ď iuſto. Particepſ. e. ſ. o. ti. te
Quīto ꝓuat eū hereditate prīs habēda
Sic pctūm ꝓuat hereditate prīs celeſtiſ
habēda. ſ. regno di. Mat. xxj. Auferet a
vobis regnū di ¶ Sexto ꝓuat eū ſeſu. ſic
peccatū facit hoīeȝ inſēſibilē qȝ nō ſentit
dyabolū ſe trahētē. nō ſētit lutū in q̄ iacȝ
nō ſētit vulnera pctōꝝ. nō vidit penas ſi
bi patas. nō audit tubas dei clamantes.
Trāſit mōs et ꝯcupiſcētia eiꝰ Et pniam
agi. apppin. ei re. ce. Prouer. xxiij. Tra
xerūt me et nō ſenſi. verberauerunt me et
non dolui. ¶ Septimo priuat eum mo
tu. ſic peccatū ponit hominē in talem fo/
ueam de qua nō poťt exire. niſi ꝑ miſeri
cordiam dei inde retrahať. Exod. xv. Fi/
ant imobiles quaſi lapiſ. Eſt eniȝ homo
ſpūs vadēs. ſ. in peccatū ⁊ nō rediēs. ſcȝ a
peccato. Pſal'. ¶ Octauo facit corpus
fetere. ſic peccatū facit hoīem fetere coraȝ
deo et ſanctis Iohel' pmo Cōputruerūt

iumēta ĩſter.ſuo. Johe.ij. Aſcēdit fetor ⁊
putredo eius q: ſupbe egit. Hic cadit ex
emplū de angelo q̇ obturauit ſibi nares
quādo obuiauit cuidā ornate mlĩeri di.
q̄ feteret corā deo. ¶ Nono aufert pul-
critudinē ⁊ armoniā ⁊ facit hoĩem nō eſ
ſe hominē. Sic peccatū aufert totaʒ pul-
critudinē ⁊ armoniā v̇tutum ⁊ facit ho-
minem beſtiam. Eccl's.iij. Dixi in corde
meo de filijs hominū vt pbareʒ eos ſilẽſ
eſſe beſtijs. ¶ Decio facit corp⁹ ſub t̄ra
ſepeliri. ſic peccatū facit aĩam in inferno
ſepeliri. Lu.xvj. Mortu.ē di. ⁊ ſe.ē ĩ ĩfer.
Et ſic patʒ p̄mū ⁊ ſc̄dm ¶ Tercō poĩt ſu-
per matre defuncti xp̄i cōpaſſio. quia vi-
dens eam ieſus ꝯpaſſus eſt ei ⁊ miſ.mo.
ſup eius affli. Et attende q̄ multis femi-
nis xp̄c ꝯpaſſus eſt. Nā ꝯpaſſus ē adul
tere turpiť accuſate ⁊ liberauit eā Johā.
viij. Mulier vbi ſunt q̇ te accuſa. Cōpaſ
ſus eſt chananee anxie afflicte ⁊ exaudi-
uit eam. Mat.xv. O mulier magna eſt
fides tua fiat ti.ſi.vis. Cōpaſſus eſt mlie-
ri emorroiſſe p ſanguĩs fluxum multuʒ
debilitate ⁊ ſanauit eā. Mathei.ix. Ecce
mulier q̄ ſanguĩs fluxum pa.xij. an. Cui
xp̄c dixit. Cōfide fi.fi.t.ſal.te.fe. Compaſ-
ſus eſt ſocrui petri magnis febrib⁹ eſtu-
anti ⁊ v̇bo curauit eam. Lu.iiij. Socrus
aūt ſimōis tene.ma.febri. ⁊ ſtās ſup illaʒ
ſcʒ ieſus impauit febri ⁊ di.eā. Compaſſ⁹
eſt marie magdalene a plurib⁹ ⁊ pluries
moleſtate ⁊ defendit eaʒ. Mathei.xxvj.
Quid mo.eſtis huic mu. Cōpaſſus eſt ſi
mul marie ⁊ marthe ſup morte frĩs mul
tum plorātibus ⁊ reſuſcitauit eū. Joh.xj.
Lazare veni foras. Cōpaſſus eſt mr̄i de-
relicte ⁊ anguſtiate ⁊ eā johāni recōmen
dauit. Joh.xix Ecce mať tua. Cōpaſſ⁹ eſt
tribus marijs ad monumētū eū q̄renti-
bus ⁊ mēte conſternatis ⁊ apparuit eis.
Mat.xxviij. Auete. Multis enĩ femĩs
⁊ multociēs etiā ē ꝯpaſſus Quia ei mu-
lieres multiplicitē affligunť. iō multis idi
gent ꝯſolatōibus. Cōpaſſus eſt ergo hu
ic vidue ſup morte vnici filij ſui multuʒ
afflicte ⁊ eius filiū reſuſcitauit ¶ X
Ubi nota q̄ meſticia illius femine ex tri
bus cauſabať. ſ. ex natura feminea. ex vi
duitate viri. ⁊ ex morte vnici filij ¶ Pri
mo cauſabať ex natura feminea. Natu-
raliter enĩ magis femine patiunť et ꝯpa-
tiuntur q̄ʒ viri. eo q̄ habēt animū magis
mollē Unō mulier quaſi mollis aer di-
cta eſt. Unde philoſo.di.in li.de aĩalib⁹.
q̄ in omĩ genere aĩmaliū femine ſūt mol-
liores q̄ʒ maſculi. pter vrſam ⁊ leopardā
Et ideo mulier ſeuera et nō compaſſibiľ
nō poteſt dici femina ſed vrſa et leopar-
da. Mulier q̇dem naturaliter eſt frigi-
da et humida. et ideo de facili cōpaſſibiľ
⁊ paſſibilis. Uir auteʒ naturaliter ē cali-
dus et ſiccus. et ideo nō ſic de facili patiť
et cōpatiť. Jdeo in filij morte et aduerſi-
tate naturaliter plus dolet mater q̄ʒ pať
eo q̄ eſt magis mollis et ꝯpaſſibiľ. Jn fi-
lij autē honore et ſublimitate eſt ecōuer
ſo. q: naturaliter pl⁹ gaudʒ pater q̄ʒ ma-
ter. q: eſt magis magnanim⁹. Hoc apte
innuiť. puer.x. vbi d: Filius ſapiēs leťi
cat patrē. filius vero ſtultus eſt meſticia
matris ſue. De filio igiť ſapiēte et bono.
pater hʒ leticiā. et mater vanam gloriaʒ.
De filio v̇o ſtulto et malo. mater hʒ tri-
ſticiaʒ et pater irā. Prouer.xvij. Jra pa-
tris. filius ſtult⁹. et dolor mr̄is q̇ genuit
eum ¶ Scd̄o cauſabať e⁹ dolor ex eo q̄
vidua erat. Uidue enĩ ſunt ſine ꝯſolatō-
ne et adiutorio deſtitute. Et iō frequenť
moleſtanť et decipiunť. et p cōſequenſ ſe
pe ſunt in triſticia. Et iō magnū peccatū
eſt eas moleſtare et cōtriſtare. Hierem.
xxij. Uiduā nolite cōtriſtari. Et magnuʒ
meritū eſt eas cōſolari et adiuuare. Jac.
p̄mo Religio mū. et imma. apud deū et
pa. hec eſt viſio pu. et vi. in tri. eoꝝ. Et iō

quãdo vidue filios amittũt mltũ dolent
remãſerant enĩ eis loco viri ꝯſolantis ⁊
defendẽtis. Multis tamẽ expediret vi-
ro ⁊ filiȷs carere. q: liberius poſſent deo
ſuire. Mulier.n.nupta cogitat quõ pl.
vi.⁊ vtinã tãtuȝ cogitaret placere dõ. Et
etiã multũ ſolicita eſt theſaurizare filiȷs
⁊ vtinã ſic eſſet ſolicita ꝓ aĩa ſua. Et iõ
plurib⁹ expediret viro a filiȷs carere Un
de hiero.di.in epl'a ad paulinũ. Sancta
melanita caleſcẽte adhuc viri corpuſclo
necdũ humato duos filios ſuos ꝑdidit.
q̃ ad pedes xpi aduoluta ait.expeditius
tibi ſeruitura ſum domĩe.q: a tãto onere
me liberaſti. ¶ Tercõ cauſabat̃ eius do-
lor eo ꝙ vnicũ filiũ amiſerat. Nõ enĩ re-
mãſerat ei alius q̇ eã ꝯſolaret̃ ⁊ defendẽ-
ret.nec aliũ generare expectabat quia vi
dua erat. Naturalit̃ ei plus diligit mat̃
filiũ q̃ȝ pater.⁊ iõ plus de eius morte tri-
ſtatur. De amiſſiõe ei rei quã maxĩe dili
gimus maxime triſtamur. Quare autẽ
mulier plus diligit filiũ q̃ȝ pater quinqȝ
poſſunt cauſe aſſigñri. ¶ V ¶ Prima eſt
q: mulier hȝ pl'es defect⁹ q̃ȝ vir q̇ q̇deȝ re
leuant̃ ⁊ tollunt̃ quando filios generat.
Unde mlĩe ꝓpter filios a viris diligũt̃ q̃
alias odirent̃. Propt̃ea lya quã d'ſpicie
bat iacob ſtatĩ ꝙ pepit ait. Nũc amabit
me vir me⁹. Gen.xxix. Et iõ mulier ſciẽs
ſe ꝓpter generatõeȝ filioꝝ in ſuis defecti
bus tolerari.⁊ a viro pluſ diligi vehemẽ
ter eos amat ¶ Scd'a ẽ.Jd in q̊ pl⁹ labo
ramus ⁊ cũ maiori labore acq̇rim⁹ plus
diligimus vt dicit philo. Mater ãt pluſ
laborat circa filiũ q̃ȝ pater.tã in portãdo
q̃ȝ in pariẽdo ⁊ etiã in nutriẽdo. ¶ Ter-
cia ẽ q: illã rẽ plus diligim⁹ quaȝ mag̃ ꝑ
certo eſſe noſtrã ſcim⁹.mater ãt de certo
ſcit ꝙ filius natus ẽ de ſe. Uir autẽ ſi cre
dat.cert⁹ tamẽ nõ eſt. ¶ Quarta ẽ q̇a il-
laȝ rẽ plus diligim⁹ in q̃ maius ius habe
re nos ſcim⁹.ſed ſm philo.maior portõ ẽ

de ſubſtãtia matris in corpe filiȷ q̃ȝ d' ſub
ſtãtia patris. ¶ Quĩta eſt q: amicicia ꝯ
trahitur ex ꝯſuetudĩe cohabitãdi collo
q̇uẽdi ⁊ ꝯuerſãdi Mrẽs ãt mag̃ cũ filiȷſ
habitãt colloquunt̃ ⁊ ꝯuerſant̃. Quãuis
aũt mater plus diligat filiũ q̃ȝ pat̃. tamẽ
filius pl⁹ diligit patrẽ q̃ȝ matrẽ ⁊ ꝯſang-
neos ex ꝑte patris q̃m ex ꝑte matris. Et
ad hoc tres cãe poſſunt aſſignari ¶ X ¶
Prima eſt q: ꝑ̇ncipiũ effectiuũ ⁊ forma
le in filiȷ generatõe eſt pat̃.vt di. philoſ.
¶ Scd'a ẽ q: filius debȝ prẽm in omib⁹
bonis ſuccedere ¶ Tercia q: ꝑtus ſequi
tur mrẽȝ q̊ ad libertatẽ ⁊ ſuitutẽ.ita ꝙ na
tus de ãcilla matre ⁊ libero prẽ erit ſuuſ
in honorib⁹ aũt ⁊ dig̃tatib⁹ ꝑtus ſequit̃
prẽm.q: ſi rex ꝯtrahat cũ aliq̃ ꝓpl'ari fili⁹
q̇ naſcit̃ erit rex. ¶ Pat̃ aũt ⁊ mat̃ natu-
ralit̃ plus diligũt filios q̃ȝ a filiȷs diligãt̃
Cui⁹ rõ eſt q: ꝑentes d' nat̃a ſua ꝓp̃a de-
derũt filiȷs corp⁹ ꝓpriũ.filiȷ aũt in genera
tõne ſua ꝑentib⁹ nihil dederũt. Et iõ pa-
rẽtes diligũt filios vt opa ſua ⁊ carnem
ſuã ⁊ vt mẽbra ſua. Uidemus etiã ꝙ hu
mor arboris fluit a radice in ramoſ ⁊ nõ
ecõuerſo. Similit̃ amor ꝑentũ fluit in fi
lios tanq̃ȝ a radice in ramos ⁊ nõ econ-
uerſo. Et ſic pȝ terciũ. ¶ Quarto ponit̃
defuncti reſuſcitatõ. Et q: ꝑ hũc d'functũ
peccator d'ſignat̃ vt dictũ ẽ.⁊ ꝑ huiõi de-
functi reſuſcitatõȝ.pctõris reſuſcitatio a
pctõ ſig̃ficat̃ moralit̃ exponẽdo iõ ad edi
ficatõȝ nrãm circa hui⁹ defuncti reſuſci-
tatõȝ tria videam⁹ q̃ in ſuſcitatõe pctõrũ
ꝯtingũt.q̇ ſunt loc⁹ vbi ſuſcitatuſ ẽ. q̇a in
porta ciuitatis.mod⁹ reſuſcitatõis.q̇a ac
ceſſit ⁊ tetigit loculũ.⁊ ſig̃ reſuſcitatõnis.
q: reſedit q̇ erat mortu⁹. Primuȝ ergo
quod ꝯſiderare dẽm⁹ ẽ loc⁹ vbi ſuſcitat⁹ ẽ
q: in porta ciuitatis. Circa qd' nota ꝙ ci-
uitas iſta ẽ hõ c⁹ porte ſunt ſenſ⁹ corpis
Unde ſm glo.porta q̃ pctõr effert̃ mortu⁹
ẽ aliq̇s d' ſenſib⁹ corpis q̊ pctõr in pctũm

ruit vt q̇ videt mulierē ad ↄcupiſcēdum
eā. ⁊ q̇ aurē turpib⁹ ⁊ nephādis v̄bis ac/
comodat. ⁊ q̇ linguā blaſphemijs mēda
cijs. ⁊ d̄tractōib⁹ exercet. p p̄dictos ſenſ⁹
ſicut p portā extrahit̄ mortu⁹. Sic tract⁹
fuit dauid p oculoꝝ portā mortu⁹. quā/
do vidit berſabee. ij. re. xj. Hiere. ix. Aſcē
dit mors p fe. no. Appropinq̄t āt domin⁹
porte ciuitatis q̄ndo grā xp̄i ꝓhibet ne p
aliquē ſeſum tēptatō ad effectū ꝑueniat
Suſcitat̄ aūt iſte corā multitudīe cuꝫ ta/
mē in ſuſcitatōe puelle filie archiſinago/
gi turbā eiecerit. q: mortuus hic ſig̃t pec
catorem publicū c⁹ peccatū publicū fuit.
q: pn̄ia ſua ꝑplm̄ edificare dꝫ ſicut ipſum
malo exēplo corrupit. j. Thi. v. Peccātes
aūt. ſ. publice corā omīb⁹ argue. Filia ve
ro archiſinagogi ſignat peccatorē occul/
tum. q: in domo fuit mortua. ⁊ iō occlte
debꝫ puniri ꝓpterea nō coraꝫ turba ſed ī
domo reſuſcitata fuit. Inſinuat̄ etiaꝫ in
hoc. q̄ in pn̄ia turba q̄dam ē eijciēda. ſ. ſa
lutem īpediēs. Et hec eſt turba tumltu/
ans. Math. ix. Cū vidiſſet turbā tumul/
tuantē dicebat recedite. Alia eſt t̄ba nō
reijciēda. ſ. coadiuuās ⁊ ↄpatiēſ. ⁊ ad pe
nitentiaꝫ inducēs d̄ q̄ habet̄ hic. Tal'tur
ba eſt ↄgregatō ſanctoꝝ. ad quā hō libē
ter d̄bet accēde ⁊ ei affabilē ſe p̄bere. Ec/
cle. iiij. Cōgregatōni paupeꝝ affabileꝫ te
facito. Scd̄ꝫ qd̄ ↄſid̄rare d̄bem⁹ ē mod⁹
ſuſcitatōis. Nā p̄mo acceſſit. ſcd̄o locu/
lum tetigit. p qd̄ portatores ſtare fecit. et
mortuo imꝑauit vt ſurgerꝫ. Prīo ergo
acceſſit qd̄ facit de⁹ peccatori p grāꝫ ꝑue
nientē nō tamē gratū facientē vt quādo
dat ei d̄ſideriū ꝓprie ſalutis. ⁊ facit ei diſ
plicere malū. cogitare d̄ penis inferni. et
de morte ſua. ⁊ cetā alia diſpoſitiua dat
ei p q̄ cor eius pulſat. Apoca. iij. Ego ſto
ad oſtiū ⁊ pulſo. Scd̄o loculū tetigit. Le/
ctus iſte in q̊ iacꝫ iſte defunctus. i. aīa ex
iſtēs in pctō mortali eſt duplex ¶ Pri⁹
eſt corpus ꝓpriū. cui⁹ pedes ſunt q̄ttuor
elemēta ex q̄bus ꝓcedūt quattuor porta
tores aīam ad ſepulcrū inferni portātes
Nā ex terra ꝓcedit auaricia. ex aq̄ luxu/
ria. ex aere ſupbia. ex igne ira. Hec ſunt il
le quattuor beſtie q̄s vidit daniel. q̄ por/
tant peccatorē p abrupta mūdi. ⁊ tandē
ad infernū demergūt. Hūc lectū. ſ. corp⁹
tangit xp̄c p infirmitates ⁊ alias tribula
tōnes p q̄s portatores ſtāt. q: nec auari/
cia nec luxuria nec ſupbia nec ira īpedi/
unt q̇n peccator q̄rat deū p ↄtritōeꝫ ⁊ cō
feſſionē ⁊ ſatiſfactōem. ⁊ ſic a peccato ſu/
ſcitat̄. ps. Imple. fa. eo. ig. ⁊ q̄. no. tu. dom.
¶ Scd̄us lect⁹ eſt mēs homīs ⁊ ↄcupi/
ſcentia eiuſ. cuius portatores ſūt q̄ttuor
ſcꝫ pudor ↄfitendi. timor ſatiſfaciēdi. dul
cedo peccandi. ⁊ ſpes finaliter penitendi
Omēs iſtos portatores dominus facit
ſtare cū tangit mentē homīs diuerſ̄ cōſi
deratōnib⁹ ⁊ cogitatōibus. Nā p̄mum
portatorē q̄ eſt pudor ↄfitendi dominuſ
facit ſtare cū tangit mentē homīs tribus
ↄſideratōnibus ſm̄ tres nodos vni⁹ di/
gitoꝝ ¶ Prīa ↄſideratō eſt. q: q̄ꝫdiu hō
eſt in pctō aſpicit̄ ab omīb⁹ ſicut ſuſpēſ⁹
hō in furcis dyaboli. ſꝫ p ↄfeſſiōꝫ d̄ponit̄
Eccle. iiij. Nō ↄfundaris ꝓ aīa tua dice
re verū. Eſt enī ↄfuſio adducēs ignomi/
niam. ⁊ eſt ↄfuſio adducēs grām ⁊ glām
Und̄ in peccādo d̄buit eſſe pudor et ru
bor ⁊ nō in ↄfitēdo. Hic cadit exempluꝫ
de quodā heremita q̇ ſitiuit ſe velle pec
care cū vna peccatrice in platea. Cui me/
retrix. Nō in platea q: videmur ab hoīb
bus ſꝫ in camera. Ad quā heremita. Ita
⁊ videmur in camera a tota curia celi ſi/
cut in platea ¶ Scd̄a eſt q̄a vulnus qd̄
nō apit̄. totū corp⁹ putrefacit. Sic pecca
tuꝫ putrefacit aīaꝫ niſi q̇s ↄfiteatur. Et ſi
apit̄ tot⁹ hō ſanat̄. ¶ Tercia ē q: iſta cō/
feſſio nō infert mortē ſicut ↄfeſſio latro/
nuꝫ. ſꝫ īdulgentiā ⁊ iuſtificatōꝫ. Eſa. xliij.

Dic tu iniq̄tates tuas vt iuſtificeris
Scðm ꝟo portatorē q̄ eſt timor ſatiſfaci
endi facit ſtare. cū tangit mentē trib⁹ ali/
is ꝯſideratōib⁹ ſm tres alios nodos al
teri⁹ digiti. Pria ē q: in pnīa xp̄c nos ad
iuuat. qđ figuratū ē in eo ꝙ xp̄c portauit
vnū latus crucis ꝑ quaȝ pnīa đſignat. et
ſymō cyreneus portauit aliđ. pſal. Cum
ipo ſum in tribulatōe. Et iđo ſperandū
eſt in domīo ⁊ oīa poterim⁹. Phili. iiij.
Omīa poſſum in eo q̄ me ꝯfor. Eſaie. xl.
Qui ſperāt in domīo mutabunt fortitu
dinem. Hic cadit exemplū đ tragea quā
beata ꝟgo dando ibat ꝑ refectorium fra
trum ⁊ cū veniſſet ad quēdam q̄ erat me
dicus nō đdit ei. q: ꝯfiđbat in medicinis
ſuis ¶ Scða eſt q: eſt valđ breue temp⁹
pnīe ⁊ adducit ad magnā reqem. Eccl'e.
vlt. Modicuȝ laboraui ⁊ inueni michi
magnā reqem. Nā tpus pnīe aliquādo
eſt q̄nq; ānoꝝ ⁊ finē hȝ. tpus aūt quietis
⁊ ſupplicōꝝ eſt ſine fine. math. xxv. Ibūt
hi in ſupplicū eternū. iuſti aūt in vitā et.
¶ Tercia ē q: pena hic volūtarie aſſūp/
ta in centuplū plus valet q̄ȝ pena in alio
mđo inflicta. ⁊ tamē illa eſt ſine ꝯpatōne
maior. Propt̄ea petebat aug⁹ di. Do/
mīe hic vre hic ſeca ꝛc. ¶ Tercū portato
rem q̄ eſt dulcedo peccandi facit ſtare cū
tāgit mentē trib⁹ aliis ꝯſiđratōnib⁹ ſm
tres alios nodos alteri⁹ digiti ¶ Pria
eſt q: hic nō eſt locus gaudij ſȝ meroris.
Aug⁹. In valle miſerie ſum⁹ in qua eo
magis eſt flendū q̄ min⁹ flemus. Siliter
nō eſt tpus ꝯgruū q: nullus facit feſtuȝ
niſi p̄us in vigilia ieiunet. ſȝ omīa requi/
runt đbitū locū ⁊ tpus. Eccleſ. xxx. Oīa
tpus habēt. ¶ Scða eſt q̄a đlectatō car
nis ⁊ gaudiuȝ mđi multis amaritudīb⁹
ſunt reſperſa. Boe. Anria res eſt huma
norum ꝯdicō bonoꝝ q̄ nūq̄ȝ tota ꝑueni/
unt. huic cēſus exuberat ſȝ eſt pudori de
gener ſanguis. Hūc nobilitas notū facit

ſȝ anguſtia rei familiaris incluſ⁹ mallet
eſſe ignot⁹. Ille vtroq; circūfluxus vitā
celibē đflet. Ille felix nuptiis orbat⁹ libe/
ris alieno cēſu nutrit heredē. Alius ꝑle
letat⁹ filie vel đlictis meſtus a lacrimis.
Idcirco nemo facile cū fortūe ſue ꝯdicō/
ne ꝯcordat. Eſt etiā gaudiū mūdi valde
breue. Iob. xxx. Gaudiuȝ ypocrite. i. mdi
q̄ ꝑ omīa eſt ypocrita. ad inſtar pūcti.
Tercia eſt q: gaudiū mđi ad finē doloro
ſuȝ adducit. Prouer. xiiij. Extrema gau
dij luctus occupat. Quia vl' hō dimittit
bōa mđi qđ fit ꝑ mortē. vel bona mđi di
mittūt hoīem qđ fit ꝑ aduerſaȝ fortunaȝ
Et vtrūq; doloroſuȝ eſt. De p̄mo eccleſ.
xlj. O mors q̄ȝ amara eſt memoria tua
homīi pacē habēti in ſubſtātiis ſuis. Hic
cadit exemplū regis francie q̄ ita flebat ī
morte ꝙ tot bōa đreliquebat. ⁊ nihil po/
terat ſecū portare. De ſcđo boeti⁹. Infe/
liciſſimum gen⁹ infortunij ē fuiſſe felicez
¶ Quartū ꝟo portatorē q̄ eſt ſpes fina/
liter penitēdi facit ſtare cū tāgit mētē ho
mīs trib⁹ cōſiđratōnibus ſm alios tres
nodos vltimi digitoꝝ ¶ Pria eſt q: vt
di. bern. q̄ ꝑmittit homī dare veniā đ cō/
miſſis diē craſtinū nō ſpopōdit. Math.
xxiiij. Et vos eſto. pa. q: q̄ ho. nō pu. fili⁹
ho. vē. eſt. Exemplū đ illis q̄nq; ꝟginib⁹
fatuis. q̄ in media nocte. i. in hora mortis
iuerūt emere oleū. ⁊ ſic excluſe ſunt a nu
ptiis ¶ Scða eſt q: ſp̄ peiorat ꝯdicō pec
catoris ⁊ plus ſp̄ indurat in pctīs. ⁊ hoc
eſt qđ hic inuit cū đr. Adoleſcens tibi di
co ſurge. Q. d. Nō dico ſeni ⁊ indurato
in pctīs q: illi nō đ facili ſurgūt. ⁊ ad hoc
ſignificandū quādo xp̄c ſuſcitauit lazaꝝ
ꝑ quē pctōr putrefact⁹ ꝑ ꝯſuetudinē pec
catoꝝ đſignat fortiſſime clamauit dicens
Lazare veni foras. ⁊ ip̄m ſoluere apoſto
lis mādauit. Vnđ xp̄c ⁊ omēs apoſtoli
⁊ martha ⁊ maria ⁊ fere tot⁹ mūdus labo/
rauerūt in ſuſcitatōe lazari ¶ Tercia eſt

q̃zdiu hō ſtat in pctō ſtat in carcere ⁊ po
teſtate dyaboli qđ eſt peſſimum. ⁊ inđ ē
ꝙ quãdo peccatoꝛ vult ſe pare in morte
⁊ diſponere facta ſua. dyabolꝰ nō pmit/
tit. ſꝫ facit eũ omĩa obliuiſci. Habet etiaꝫ
in moꝛte multa impedimẽta ꝓpter q̄ ob/
liuiſcit̃ ſuꝑius. Gre. Hac aĩaduerſio
ne pcutit̃ peccatoꝛ vt q̊ dum viueret ob/
litus eſt dĩ in fine obliuiſcat̃ ſui. ¶ A
Et nota hic quĩqꝫ tactus q̄bus deus tã/
git hoĩem in vita ſua ¶ Primꝰ ē tactus
temptatõis q̊ deus tãgit hoĩem p flagel/
la coꝛpis ⁊ damna reꝝ. Gen. xxvij. Acce
de huc vt tangã te et pb. vtrũ tu ſis filꝰ
meus eſau. Sic tetigit iob ¶ Scđus eſt
tactus inſtructõis q̊ deus inſtruit hoĩeꝫ
p reuelatõꝫ ⁊ locutõꝫ Hiere. j. Miſit do
minꝰ m. ſ. ⁊ te. os m. Et poſt. Ecce dedi v̓
ba m. in oꝛe tuo ¶ Tercius ē tactꝰ ꝯpun
ctõis q̊ tãgit hoĩeꝫ p memoꝛiam moꝛtis
⁊ ſupplicij eterni. Cã. v. Venter meꝰ intre/
muit ad tactũ eius. Venter ſpõſe eſt affe/
ctus aĩme eius ¶ Quartꝰ ē tactus cura
tõnis ⁊ purgatõis. q̊ deus purgat aĩam
ab amoꝛe mđi ⁊ ab erroꝛe dyaboli. mat.
viij. Tetigit eũ dicẽs volo mundare.
Quĩtus eſt tactus viuificatõis. ſ. đ q̊ habe
tur hic quo deus viuificat aĩam hic p g̃/
tiam ⁊ in futuro p glãm. ps. Grãꝫ ⁊ glãꝫ
da. do. ¶ Terciũ qđ ꝯſiderare debemuſ
ſunt ſigna vere reſuſcitatõis q̄ ſunt tria
ſ. Cõtritõ coꝛdis. ꝯfeſſio oꝛis. ⁊ ſatiſfactõ
opis. Et hoc eſt qđ dꝛ. Et reſedit. ſ. p infir
mum ꝓpoſitũ a malo q̇eſcendi qđ fit per
ꝯtritõem. ⁊ cepit loq̇. ſ. p ꝯfeſſionẽ. ⁊ dđit
illũ matri ſue. ſ. eccľe. ſ. p ſatiſfactõꝫ. Tunc
enĩ peccatoꝛ reſtituit̃ matri eccľe ⁊ fit mē
brum eiꝰ. quãdo ſatiſfacit. Vnđ de zach
eo dicẽte. Ecce di. bo. m. d. pau. ⁊ ſi quem
defrau. red. qua. Criſtꝰ dixit. Hodie hu.
do. ſa. a de. fa ē. Et ſic patꝫ q̄rtũ. ¶ Quin
to ponit̃ ex viſo miraculo ꝑpľi edificatio.
⁊ diuine maieſtatis laudatõ. Sũt enĩ ex

viſo miraculo quattuoꝛ ſubſecuta in po
pulo. ſ. timoꝛ reuerẽtie q2 accepit omnes
timoꝛ. laus diuĩe excellẽtie. q2 magnifica
bant deũ. ꝯfeſſio aduẽtuſ ꝓmiſſi ꝓphete
q2 magnus ꝓpheta ſurrexit in nobis. il/
le ſcꝫ de quo dixit moiſes. ꝓphetã ſuſcita
bit tibi deus đ gẽte tua. Deute. xviij. Et
gaudiũ viſitatõis plebis iſraelite. q2 deꝰ
viſitauit plebẽ ſuã Et nota ꝙ xpc fuit ma
gnus ꝓpheta. q2 habuit v̓ba magne ſa/
piẽtie. Joh. vij. Nũq̄ꝫ ſic locutus eſt hō
Habuit miracula magne potẽtie. Luce
vj. Virtus đ il. ex. ⁊ ſa. om. Habuit exem
pla magne ſanctitatis ⁊ vite. Math. xj.
Diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ humil' corđ
Fuit etiã noſter viſitatoꝛ. Lu. vj. Viſita/
uit nos oꝛiens exalto. In cuiꝰ figura di/
xit ei deꝰ pater. Fratres tuos viſitabiſ ſi
recte agãt ⁊ cum q̄bus oꝛdinati ſũt diſce.
j. Re. xvij. Officium nãqꝫ viſitatõis eſt
inq̄rere de vita. ⁊ iđo dicit. ſi recte agant
Inq̄rere de fama. ⁊ iđ ſubdit cũ q̄bꝰ oꝛdi
nati ſunt diſce. Xpc igit̃ ad nos viſitãdoſ
veniẽs ⁊ inq̄rens de vita inuenit i nobiſ
opa mala. Joh. iij. Erãt enim eorũ mala
opa. Inquirens vero de fama inuenit ꝙ
eramus demonibꝰ ſociati. Job. xxx. Frat
fui draconũ ⁊ ſocius ſtrucõnũ. Jõqꝫ iſte
viſitator opa mala diſſoluit. j. Jo. iij. In
hoc apparet filius dei vt diſſoluat opera
dyaboli. Jp̄m vo dyabolũ nobis ſocia/
tum de mđo eiecit. Joh. xij. Nũc pinceps
huiꝰ mđi eijciet̃ foras ⁊c. Et ſic patꝫ totũ
de euãgelio.

¶ De eplã. ¶ Sermo. XCVII.

Obſecro uos ne deficiatis in trib. m. p v. Eph. iij. Beatꝰ paulꝰ
gentiũ aplꝯ in fide ⁊ vi/
tate. ⁊ in carcere poſitꝰ ⁊ vinctꝰ ⁊ catena
tus. non ceſſat fiđles xpi docere eplãs ei
ſcribẽdo ⁊ mittẽdo. q2 v̓bũ dĩ nō ē alliga

tum vt ipſe di.ij. Thi.ij. Erat aūt paulus
poſit⁹ in carcere rome. quādo hāc epl'az
ſcripſit ephesijs.i.aſianis. q̊s apl'us licet
nō ꝯuerterit ad fidē. tamē eos in fide cō
firmauit. Et iō in fidi xp̄i eruditōne filij
ſui erāt. Sicut aūt pater ē ſolicit⁹ ne filij
ſui peant. ſic apl's erat ſolicitus de iſtis ⁊
in carcere manēs. eos docere nō ceſſat et
deū p eiſ rogat vt in hac epl'a ptz. In q̄ q̄
dem epl'a apl's tria facit. Pri̇o orat ipo/
rum epheſioꝝ in fid accepta ꝯfirmatōez
vt ꝑpter nihil ab ipa d̄ficiāt. In p̄n. eple.
Scd̄o orat ipoꝝ in bono ꝑfectū vl' ꝑfici
entiā ibi. In caritate radicati ⁊ fundati.
Tercō ſubiūgit p collatis beneficijs g̃ri
arumactōes ibi. Ei aūt q̇ potēs eſt oīa fa
cere abundātez. ¶ Pri̇o ergo apl's orat
ipoꝝ epheſioꝝ in fid accepta ꝯfirmatōz.
di. Obſecro vos ſup̄ ꝑpt deū ne deficia/
tis. ſ. a vitate fidi in tribulatōibus meis
id ē q2 vinct⁹ ſum ⁊ alligat⁹. Solēt enim
hoīes cito d̄ficere ⁊ turbari in tribulatō
ne paſtoris. Zach. xiij. Percute paſto/
rez ⁊ diſpgent oues gregis. Pro vobis
id ē q̄s p vobis ſuſtineo. ij. Coꝝ. j. Siue
tribulamur p vrā exhortatōe ⁊ ſalute ſi
ue ꝯſolamur p vrā ꝯſolatōe. ſiue exhoꝝ/
tamur p vrā exhortatōe ⁊ ſalute. Que ē
gl'a noſtra vel vrā. i. ꝙ vos nō d̄ficiatiſ ſꝫ
pſeueretis in bono ē gl'a vrā. eſt etiaꝫ gl'a
noſtra. Gl'a enim paſtoris ē ꝯfirmatō ⁊
ſtat⁹ gregis. ij. Coꝝ. j. Gl'a vrā ſum⁹ ſicut
⁊ vos noſtra. Sequit̄. Huius rei grā. i.
p hac vrā pſeuerātia ⁊ ꝯfirmatōe flecto
genua mea ad prēm domī noſtri hieſu
xp̄i Eſt enī de⁹ pater domī nrī hieſu xp̄i
p naturā ⁊ noſtri p g̃tiam. q2 nos p grāz
in filios adoptauit. Ex quo omīs pater
nitas in celo ⁊ in terra nomīat̄. ſiue p mo
dum beneficij. ſiue ſit natural' ſiue ſpūal'
In terra q̄ntum ad prēs ⁊ p̄latoſ. in celo
q̄ntum ad angelos nos cuſtodientes et
ꝯſeruantes. Et nota ꝙ dicit nomīat̄. q̇a

nec hō nec angelus ꝑprie d̄r pater ſꝫ ſol⁹
deus. Math. xxiij. Et patrē nolite vobiſ
vocare ſup terrā. vnus enī eſt pat̄ veſter
q̇ in celis eſt. Damaſ. Pricipalius dici/
tur de⁹ pater noſter. q2 de nō eſſe ad eſſe
nos duxit. q̄ꝫ q̇ nos genuerūt. Ut det vo
bis ſm̄ diuitias gl'e ſue. i. ſicut diues ē in
gl'oſe operādo. ⁊ glorioſa munera largiē
do. det vobis inquā v̇tutem corrobora/
ri. i. ad corroborandū. vt in eius v̇tute ſi
tis corroborati. Et hoc p ſpūmſanctū ei⁹
⁊ vbi. in interiori hoīe. i. in aīa ⁊ ſpū mē/
tis. De quo. ij. Coꝝ. Scim⁹ quoꝫ ſi is q̇
foris eſt noſter hō corrumpat̄. tamen is
q̇ intus renouat̄ d̄ die in diē. Sꝫ ad q̇d ſi
tis roborati in īteriori hoīe. Certe ad ha/
bitandū xp̄m in cordibus vr̄is. Und̄ ha
bitare. i. ad habitādum. ⁊ hoc p fidē. vt. ſ.
fides ieſu xp̄i habitet in cordibus vr̄is. j.
Ioh. iiij. Qui manet ī caritate in d̄o ma/
net. Abacuc. ij. Juſtus ex ſua fide viuet.
Xp̄c enī dupliciṫ in nobis habitat. ſ. p fi/
dem q̄ntum ad intellectū ⁊ p caritatē q̄n
tum ad affectū. Et ſic ptꝫ p̄muꝫ ¶ Scd̄o
apl'us orat epheſioꝝ in caritate ꝑfectum
dicēs. Hui⁹ rei g̃tia flecto genua mea ut
vos radicati ⁊ fundati in caritate poſſi/
tis ꝯphendere cū omībus ſanctis. Com
patur aūt caritas radici ⁊ fundamento
Radix enī arboꝝ eſt fundamentū edifi/
cioꝝ. ex radice fruct⁹ ꝓcedit ex fundame/
to vero reſurgit edificiū q̇d ꝓtegit. ⁊ hec
duo caritas in nobis facit. Naꝫ fructifi/
care nos facit ac etiā ꝓtegit. Col'. ij. In cri
ſto ābulate radicati ⁊ ſupedificati ī ipo.
Sic ergo radicati poſſitis comp̄hende/
re cū omībus ſanctis. i. ſicut omēs ſancti
que ſit latitudo. i. quāta d̄beat eſſe latitu
do caritatis. que d̄bet vſq3 ad inimicos
extēdi. ⁊ cum hilaritate bn̄ opari q̇a qui
triſtis dat pdit quod dat. Opus ē ergo
latitudine caritatis ne pdamus q̇d faci/
mus bonū. Sed q2 abundāte iniquitate

refrigeſcit caritas multoꝝ. iō opus ē lō-
gitudine caritatiſ. ⁊ idō ſubdit. que ſit lō
gitudo caritatis hoc eſt pſeuerādi lōga-
nimitas. In caritate enī ſtando pſeuera
tur. Et q̄ ſit ſublimitas. ſ. caritatis q̄ ſur-
ſum coꝛ dirigit̄ ad celeſte pmiuꝫ. Auguſ.
Hec eſt ſublimitas caritatis q̄ ſurſuꝫ coꝛ
dirigit̄ vt deꝰ in pmium expectet̄. Nam
ſi bn̄ oparis etiā ad inimicos etiā hylari
ter tribuis habes latitudinem. ⁊ ſi in his
vſq; ad finē pſeueraueris habes lōgitu-
dinem ſꝫ ſi omīa hec nō ppter mercedē
ſupnam facis altitudinē nō habes. ⁊ ille
amoꝛ nec lōgitudo erit nec latitudo. Si
ergo amas ipe ſit merces quē amas. Si
amas gr̄tis ama. Et qd̄ ſit pfundū. ſ. cari-
tatis. i. vt poſſitis intelligere occultū dei
iudiciū eſſe. q̄re iſti dat ⁊ illi nō dat. Nec
hoc dicit vt poſſimꝰ di iudicia ꝯphēdre
q̄ efficiūt oīa hec. Sꝫ vt ꝯphendamꝰ ipa
eſſe incōphenſibilia. Augꝰ. De occulto
enī iudicō incōphenſibilia video. Qua-
re aūt illi det. ⁊ illi nō det. nihil ad me. ab
iſſus eſt ⁊ pfundū. Joē. Nūc ergo ipa ca
ritas exercet̄ in bonis opibus. ad ſubue
niēdum alijs ⁊ vſq; ad inimicos poꝛrigi
tur. ⁊ hoc latitudo ē. Nūc lōganimitate
aduerſa tolerat in eo q̄ vaciter pſeuerat
hoc lōgitudo eſt. Hoc aūt totū ppt̄ adi-
piſcendā vitā facit q̄ illi pmittit̄ i excelſo.
⁊ hoc eſt altitudo. Exiſtit vō in alto ipa
caritas. ⁊ hoc eſt pfundū. pfunda enī eſt
volūtas di. cuiꝰ cauſe nō inueſtigant̄. cꝰ
grā ſumuſ ſaluati. Et q꞉ duplex eſt ſcīa. ſ.
ſpeculatiua ⁊ practica. Speculatiua aūt
p practicā pficit̄. iō apl̄s nō ſolū rogat vt
habeāt ſciam ſpeculatiuā d̄ caritate. ſed
et practicā ut. ſ. p opa caritatē ſciant ſicut
xp̄c ſciuit. Et hoc eſt qd̄ ſubdit. Scire eti
am ⁊c. i. rogo etiā q̄ deus det vobis ſcire
expimētali ſcīa caritatē xp̄i ſupeminētē
ſcīe veſtre expimētali. Nullus eī in ſe tā-
tam pōt ſentire caritatē quanta fuit cari

tas xp̄i. Tāta enī fuit vt ſeipm̄ daret etiā
p inimicis. Miꝰta eī eſt caritas cuꝫ ſe ali
q̄s dat p amicis. Jo. xv. Maioꝛē hāc di-
lectōēꝫ nemo hꝫ. Sꝫ ſupeminet ⁊ maxīa
tunc eſt caritas qn̄ q̄s etiā dat ſe p inimi
cis. ſicut xp̄c fecit Ro. v. Cōmendat autē
caritatē ſuā deus in nobis. quōꝫ cum in
imici eſſemus reconciliati ſumus dō per
moꝛtē filij eius. Excedit etiā caritas xp̄i
ſcīam noſtrā ſpeculatiuā. q꞉ nulluſ poſſꝫ
ſimplici ꝯgnitōe apprehēdere tantā abū
dātiā caritatis. Abacuc. j. Aſpicite in gē
tibus ⁊ videte ⁊ admiramini ⁊ obſtupeſci
te. q꞉ opus factuꝫ eſt in diebꝰ noſtris qd̄
nemo credit cū narrabit̄. Et ad quē fineꝫ
d̄bemus ſcire p expientiaꝫ caritatem xp̄i
ſupeminentē. certe vt pficiamus in illa ⁊
ad beatitudinem pueniamus q̄ deꝰ ple-
nus eſt. in quo oē bonū ꝯtinet̄. exo. xxxiij
Oſtendā tibi omē bonū. Et hoc eſt. Ut i
pleamini. ſ. caritate. ⁊ bonis alijs tendētes
p hoc in omnē plenitudinē di. i. in illam
plenitudinē di q̄ deus nos replebit ī pa-
tria. i. ſeipo in quo omīs boni plenitudo
ꝯtinet̄. Plenitudo eius vie q̄ homo ca-
ritate eſt plenus q̄ eſt plenitudo grē. du-
cit ad plenitudinē patrie. q̄ ē plenitudo
glorie. Jo. ¶ Petite vt gaudium veſtꝝ
ſit plenuꝫ. Et ſic patꝫ ſcd̄m ¶ Tercō apo
ſtolus ſubiūgit p collatis beneficijs gra
tiarūactōnem dicens. Ei aūt ſit glā q̄ po-
tens eſt omnia facere. que petij ⁊ p q̄buſ
petij ⁊ ad hoc genua flecto ⁊ ſuperabun
danter q̄m petimus aut intelligimus. id
eſt magis abundant̄ tribuit nobis deus
q̄ꝫ petamus aut intelligamus. Sic patꝫ
in ſalomone qui petijt ſcientiā tantū ⁊ d-
dit illi cum ſcīa diuitias ⁊ glām quaſ nō
cogitabat nec petebat. iij. reg. iij. Ecce feci
tibi ſm ſmoneſ tuos ⁊ ddi tibi coꝛ ſapieſ
ſꝫ et que nō poſtulaſti dedi tibi. j. Coꝛ. ij.
Oculus nō vi. nec au. au. ne. in coꝛ hom.
aſcen. q̄ ppa. de. h. q̄ di. illū. Et hoc facere

nobis potēs eſt deus ſm v̓tutem q̄ opaꝛ
in nobis.i.ita poteſt deuſ hoc in nobiſ fa
cere ſicut iam fecit in nobis apoſtoliſ qa
eius v̓tute ſumus in fid̓ roborati ⁊ in ca
ritate fundati ⁊ omnia ī ip̄o poſſumus.
Phil.iiij. Omia poſſum ī eo q̄ me con/
fortat. Ipi ergo ſit glā ⁊ hbi. certe ī eccl̄a
iuſtorum. Alibi enī non valet grā ꝛ actō
Augu. Nō eſt locus veri ſacrificij in to
to mōo extra catholicam eccl̄am. ⁊ hoc
totum in xp̄o hieſu.i.p ieſum xp̄m Ipe eī
eſt altare aureū.qd̓ eſt añ oculos dī ſup
qd̓ offerendum eſt. vt dꝛ apoc.viij. Et id̓
omēs orōnes p hieſum xp̄m terminanꝛ
Et quāto tempe fiet hoc.certe ī omēs ge
neratōes ſeculi omniū ſeculoꝝ contētiui
amē. ¶ Moralitas. Sicut ex dictis pꝫ
aplus ī hac epiſtola ad tria nos hortaꝛ.
Primo vt ꝑpꝛ nullas tribulatōnes.vel
ꝑpꝛ quecūqꝫ mala eueniētia a vera fide
d̓ficiamus.ſꝫ ſimus corroborati ītus ī aī
ma fid̓ xp̄i. Secūdo vt ſimus radicati et
fundati in caritate ſm quattuor dimen/
ſiones caritatis.⁊ habeamus expimen/
talem ſciam xp̄i que p opa caritatis māi
feſtaꝛ.⁊ hoc vt impleamur omī plenitu/
dine xp̄i.ſ.gratie ⁊ gl̄e. Tercō vt ī eccleſia
dō p beneficijs grās referamus. ¶ A ¶
Circa p̄mum nota ꝙ tria ſunt que d̓bēt
nos in fid̓ xp̄i firmiꝛ ſtabilire.ſ.fidi v̓itaſ
⁊ bonitas.fidi v̓tus.⁊ fidi meritum ſiue
vtilitas. ¶ Primū ergo eſt fidi veritas
⁊ bonitas. Nulla enī alia fideſ eſt bona
⁊ vera niſi fides xp̄iana.qd̓ pꝫ ex trib⁹.
¶ B ¶ Primo ex miraculoꝝ factōne
In nulla enī alia fid̓ fiunt miracula niſi ī
noſtra.que ab initō mdī fuit miracul̓ cō/
firmata.⁊ maxīe tempe ꝑpphetaꝝ quādo
eam ꝑpphetabāt ⁊ tpe apoſtoloꝝ q̄ eaꝫ p̄
dicabant ⁊ in cordibus hoīm plantabāt
Marci.xvj. Signa aūt eos q̄ cre. hec ſe.
in no.me.de.ei. De⁹ autē nō coopaꝛ ma
lis. Cum igiꝛ mirabilia p ſolā potentiaꝫ
dī fiant.liquet fidem ad quā ꝯfirmādū
mirabilia fiunt eſſe bonā. Ipi etiaꝫ ſara/
ceni ꝯfitenꝛ ꝙ machomet nullū miracu/
lum fecit ¶ Scdō ex tyrannoꝝ ꝑſecutō
ne.omē nāqꝫ regnū apparet eſſe ꝯſūptuꝫ
ab inimicis ꝑpter eoꝝ potentiaꝫ. Exem/
plum d̓ regno aſſirioꝝ ⁊ grecoꝝ ⁊ roma
norum. Fidles autem ꝑpꝛ fideꝫ xp̄i quā
tenebāt maximas ⁊ generales ꝑſecutōeſ
⁊ multo tpe ab impatoribus romanis ⁊
p̄ncipibus mdī paſſi ſunt.vt dī. auguſti.
⁊ nō potuerūt eam extirpare.imo ipa ſp
creſcebat.⁊ ydolatria ⁊ impium deficie/
bat.⁊ quādo vnus īterficiebaꝛ deceꝫ cre/
debāt. Hec autem nullo mō potuiſſent
fieri.niſi deus ſuſtentaſſꝫ eam.qui mitte
bat angelos q̄ īterficiebant īimicos. vel
ꝯuertebant eos. vt pꝫ in cōſtātino cō/
uerſo.⁊ ī tarqno ab oſſe piſcis ſuffocato.
Cum ergo deus ſuſtentauerit eam liq̄t
eam eſſe bonam. ¶ Tercō ex maloꝝ fa/
ctōne que ī fid̓ xp̄iana fiunt que tot ſunt
ꝙ propꝛ ea omīo xp̄ianiſmuſ ⁊ xp̄iani ex
tirpari d̓berent.⁊ tamē fides ſemp ſtat.⁊
d̓fendit xp̄ianos. Nulla natō tantuꝫ of/
fendit cōtra fidem ⁊ legem ſuā ſicut xp̄ia
ni ⁊ maxime vbi d̓beret eſſe fons ſancti/
tatis.ſ.in clero ⁊ in eccl̄a romana. ibi eſt
vicōrum ſentina.p qd̓ maxime pꝫ ꝙ in
fid̓ xp̄iana opaꝛ v̓tus diuīa. alias defice
ret ſi eſſꝫ mala. cum malū ſe ſuſtētare nō
poſſit.bonum autē ſeip̄m ſuſtentat. Hic
cadit exempluꝫ cuiuſdam iudi de hiſpa/
nia q̄ añq̄m baptizareꝛ voluit venire ad
curiam pape.q̄ videns ibi tot mala fieri
dixit.vere fides iſta ſuſtentaꝛ a deo Hoc
etiam patet in iudeis q̄ tādiu ſuſtentati
ſunt q̄ꝫdiu bonam fidem ſuſtinuerunt ⁊
ſtatim poſtq̄ꝫ fidem xp̄i bonam nō rece/
perūt exterminati ſunt ¶ Secundum
ꝙ in fide xp̄i debet nos ſtabilire eſt fidi v̓
tus.que quātum ad tria mirabilis appa/
ret ¶ C ¶ Primū ē qꝛ fides facit hoīes

filios dei. Jo.j. Dedit eis ꝑtātem fili. dei
fieri. Et eripit ď ſuitute dyaboli. Omēs
enī naſcimur filij ire ⁊ ſerui dyaboli. ſꝫ ꝑ
fidem q̄ in baptiſmo recipit̄ ab eius ptā/
te eripimur. Col'j. Qui eripuit nos ď po
teſtate tene.i.demonū Hoc figuratū fuit
in occiſione agni ꝑ cuius fidē.i.ꝑ fidē illi
us quē ille agnus figurabat filij iſrl' libe
rati ſunt de ſuitute pharaonis. Heb. xj.
Fide moyſeſ celebrauit paſcha. ⁊ ſangui
nis effuſionē.i.habuit fidem ꝙ illiꝰ agni
mors figurabat mortē incōtaminati filij
dei.ꝑ quā fidem erepti ſunt ď manu pha
raonis. Math.xvj. Porte infer.nō pre.
aduer.eā. ¶ Scdm eſt.qꝛ fides noſtra li
berat nos a triplici morte.ſ.nate.culpe ⁊
pene. Jo.xj. Qui credit in me etiā ſi mor.
fu.vi.ꝛc. Nam mortē nature mutat in re
ſurrectōꝫ glē. Et iō q̄ fideliſ morit̄ nō de/
bet dici ꝙ moriat̄.ſꝫ ꝙ glorioſam vitā in/
choet.j. Theſ.iij. Si enī cre.ꝙ ieſus mor
tuus eſt ⁊ reſur.ita ⁊ deus eoſ q̄ dor.ꝑ ie.
ad.cū eo. Aug. Tantā grām deꝰ fidei pre
ſtitit vt mors quā ꝯſtat vite eē ꝯtrariaꝫ.
inſtrumentū fieret ꝑ qđ trāſiret̄ ad vitaꝫ
eternam. Hebre.xj. Fide enoch tranſlatꝰ
eſt ne videret mortē. ¶ Terciuꝫ eſt q̄a fi/
des facit nos ꝯtemnere mōm ⁊ bonum
eius.que ſunt tria ſcꝫ honores. delitie et
diuitie. Hebre.xj. Fide moyſes grandis
effectus negauit ſe eſſe filiū filie pharao/
nis. Ecce honores. Magis eligēſ affligi
cum ꝓplo dei q̄ꝫ terrene iocunditatis pec
catum habere. Ecce ďlicie. Maiores di
uitias exiſtimās theſauris egiptoꝝ imp
perium xp̄i. Ecce diuitie. Omis eniꝫ hō
ſanctus iſta tria ꝯtemnit ꝓpter fidē quā
habet ď futura glā Quia vt di.apoſtolꝰ
j.Coꝝ.xj. Si in hac vita tantū in xp̄o ſpe
rantes ſumus miſerabiliores ſumus in
omnibꝰ hominibus. Hoc fuit figuratū in
captōne hierico. Hierico luna interp̄tat̄
⁊ ſignificat mōm.q̄ vt luna mutat̄.q̄ mā/

data fuit capi ꝑ tredecim circuitꝰ. vt pꝫ
ioſue.vj. Qui ſignāt tredecī articulos fi/
dei q̄bus muri hierico funditꝰ corruerūt
qꝛ q̄ ꝑfectam fidem habent totus mūdꝰ
ante eos cadit. Hebre.xj. Fide muri hie/
rico corruerūt. ¶ Tercium quod nos in fi
de xp̄i debet ſtabilire eſt fidi meritū ſiue
vtilitas. Fides enī noſtra eſt valď ardua
⁊ ad credendū ⁊ ad exequendū.⁊ iđo ha
bet magnū meritū Quod pꝫ quātuꝫ ad
tria ¶ P ¶ Primo quātum ad pecca
toruꝫ remiſſionē.qꝛ ꝑ fidei meritū pecca/
ta dimittunt̄. Lu.v. Quoꝝ fideꝫ vt vidit
ieſus dixit. Homo remit.ti.pec.t. ¶ Se/
cūdo quātum ad ſalutiſ ⁊ gratie conſecu
tōnem.qꝛ per fidem homo meret̄ ſaluteꝫ
anime ⁊ gratiam dei. Luce.vij. Fides t.ſ.
te fe. Per fidem ſaluata eſt raab meretx
Hebre.xj. Fide raab meretrix non perijt
cum incredulis. ¶ Tercō quantū ad vi/
te eterne poſſeſſionem. Per fidem enim
homo meret̄ vitā eternā. Johan.vj. Qui
credit in me ha.vitā eternaꝫ. Roma.iiij.
Ei autē qui nō opatur.credenti auteꝫ in
eum qui iuſtificat impiū reputat̄ fideſ eꝰ
ad iuſticiam ſm ꝓpoſitū gratie eius. Ex
empluꝫ de latrone crucis.q̄ ꝓpter fidem
quā habuit in xp̄m. cū tamen nihil boni
fecerit.hec tria eſt ꝯſecutus.ſ.remiſſionē
peccatoꝝ.ſaluteꝫ anime que ꝑ gratiā hic
habet̄.⁊ vitā eternā.vel paradiſum. Luc.
xxiij. Hodie mecū eris in paradiſo ꝛc
Secūdo nos hortat̄ vt ſimus radicati ⁊
fundati in caritate. ¶ E ¶ Ubi nota ꝙ
ſeptē ponit ꝯdicōes quas circa caritatē
habere debemus ¶ Primo enī in cari/
tate debemus eſſe radicati. vt ſicut a ra/
dicis v̄tute ꝓcedunt omēs fructꝰ.ita om
nia opa noſtra ꝓcedunt a caritate. Aliē
enī facta ꝑdunt̄.j.Co.xiij. Si diſtri. in ci.
pau.om.fa.⁊ ſi.tra.coꝛ.me.ig.it.vt ar.car.
aūt nō ha.nihil mihi ꝓdeſt ¶ Secūdo ī
caritate debemus eē fundati. Undē ſicut

edificium ſtabilit̃ ſup fundamentum.ita nos ⁊ opa noſtra ſint ſtabilita ĩ caritate vt nullis temptatõibus ab eius integri-tate euellamur. ſ.nec ꝑpter pluuiam car-nalis delectatõnis.nec ꝑpter flumia tri-bulatõnum.nec ꝑpter ventos honoꝝ. Math.vij. Aſſimilabit̃ viro ſapiẽti qui edi.do.ſu.ſu.pe.⁊ deſcendit pluuia et ve-nerunt flumia ⁊ flauerunt venti ⁊ irrue-runt in domũ illã ⁊ non cecidit. fundata enĩ erat ſupra petrã. Dicerat fundatus apoſtol⁹ q̇ dixit. Ro.viij. Quis nos ſe-pabit a caritate xpi.q.d.nihil. ¶ Tercio in caritate debemus eſſe lati vt caritas noſtra non recludat̃ ſolum ad nos.⁊ ad noſtros.ſ; extendat̃ ad extraneos ac eti-am ad inimicos. Math.v. Diligite.ini.-ve.bñfa.his q̇ vos oder. Si enĩ diligitis eos qui vos diligũt quã mercedem ha-bebitis. ¶ Quarto d̃bemus eſſe lõgi in caritate vt de caritate vie ꝑueniam⁹ ad caritatem patrie.q² caritas nũq; excidit Sicut enĩ aĩma noſtra in infinitũ eſt lõ-ga quia in infinitũ debet durare ita ⁊ ca-ritas d̃bet eſſe in infinitũ longa vt ſꝑ cu; aĩma noſtra viuat.j. Johã.iiij. Qui ma-net in caritate in d̃o manet. ſ; deus eſt ꝑ-petuus ergo caritas noſtra erit ꝑpetua. ¶ Quĩto debem⁹ eſſe ſublimes in cari-tate.qd̃ tunc eſt quãdo ꝑ opa caritatis ñ q̃rimus niſi celeſte p̃mium ⁊ tẽpalia de-dignamur. Sublimes pſone vilia dedi-gnant̃ ſ; magna cogitãt ⁊ magna ſperãt. Phili.iij. Noſtra ↄuerſatõ in celis eſt. Vñ ⁊ ſaluatorem expectam⁹ q̇ refor.cor-hu.no.cõfi.cor.cla.ſue. ¶ Sexto d̃bem⁹ eſſe ꝓfundi in caritate.vt ꝓfunda miſte-ria dei credamus ex magna caritate ꝓce-dere.⁊ ex magna caritate eſſe ꝙ ea nobis occultat vt.ſ.magis mereamur. Vl' ſim⁹ ꝓfundi ĩ caritate vt illis q̇ ſunt in profũ-do terre ſc; mortuis cõpatiamur ⁊ bñfa-ciamus vt liberent̃ ita ꝙ caritas noſtra ſit ſublimis vſq; ad celu;.⁊ ꝓfunda vſq; ad infernũ ¶ Septio ſupexcellentẽ cari-tate; xpi debemus habere qua cũ eſſ; di-ues in omibus.voluit fieri pauꝑ.vt nos ditaret cũ eſſet dñs omniũ voluit eẽ ſer-uus vt nos a ſuitute liberaret.cum eſſet vita ꝑpetua voluit mori vt nos a morte ꝑpetua liberaret ¶ Debemus etiã ꝑ ex-ꝑientiã ſcire vt ꝑ eius amore fiam⁹ pau-peres noſtra paupibus largiẽdo. Mat.xix. Si vis pfect⁹ eſſe vẽde oĩa q̄ habes ⁊ da pauperibus. Fiamus ſerui iugũ reli-gionis ſalubriter ſubeũdo ⁊ prelatis ec-cleſie humiliter obediẽdo.j. Cori.ix. Cu; eſſem liber ex omibus omniũ me ſeruu; feci. Et moriamur pro ſalute ꝓximorum ſi eſt neceſſe. Hic cadit exemplũ paulini epiſcopi nolani q̇ ꝑ filio vidue ſe tradi-dit in perpetua; ſeruitutẽ. vadẽs in afri-cam vt filiu; vidue a ſeruitute liberaret. vt dicit Gregorius in dya. ¶ Tercõ nos hortatur ad grãrũ actõẽs. Debem⁹ eni; deo intime regratiari quia mirabilia no-bis fecit. Debemus enĩ deo regratiari ꝑ bonis nature.pro bonis fortũe. pro bõis gratie. Nã naturã excellentẽ nobis d̃dit vtpote ad imaginẽ ſuã factã. Gene.j. Fa-ciamus hoĩe; ad imagi. ⁊ ſilitudinẽ no. Super oĩa bõa fortune nos cõſtituit ac etia; ſup oẽs creaturas inferiores. pſal. Oĩa ſubiecisti ſub pedibus eius. Bona vero gratie ſunt ĩnumerabilia. que fecit nobis ⁊ quotidie facit.q̄ omĩa enumera-re nimis eſſ; longũ.et iõ dimittant̃ ad pñ-ſes. Et ſic pt; d̃ moralitate ⁊ ↄſeq̄nẽ totũ

¶ Dñica.xvij. de euangelio

Sermo XCVIII.

Cum intraſſ; ie-ſus in do.cui.pri.pha.ſab. ⁊c. Lu.xiiij Hodiernũ euãgeliũ hiſtoriale et doctrinale ẽ. Nã ĩ eo narrat̃ quõ xpc fuit ĩuitat⁹ ad q̄dã ↄuiuiũ a q̄dã phariſeo ⁊ ibi q̄ndã ydropicũ ſanauit.poſt et ĩ eo al-ta doctrĩa ⁊ vtil' ⁊ neceſſaria. ĩſtuit eĩ ieſ⁹

ad comedendū vt amic⁹. ſanauit vt me/
dicus. docuit vt magiſter. Et ſm hoc pre
ſens euangeliū pncipalit diuidit̄ ī tres p
tes. Nā pmo qōdaʒ ꝯuiuiū a q̄dā phari
ſeo xp̄o exhibitū pmittit̄. In pnci. euāge.
Scdo miraculū circa q̄ndam ydropicū
a xp̄o ſanatū īſerit̄ ibi. Et ecce qdā homo
ydropic⁹. Tercō documētū habēde hūi/
litatis ſalubrit̄ ſubinfert̄ ibi. Dicebat āt
ad īuitatos pabo. intē. quō pmos accu/
bitus eligerēt dicēs ad illos. Cuʒ īui. fue.

¶ Pmo ergo ꝯuiuiū a q̄dam phariſeo
xp̄o exhibitū pmittit̄. Et hoc eſt quod d.
Cum īteraſſʒ ieſus ī do. cuiuſdā pn. pha.
Et nota ꝙ ibi phariſei ⁊ legiſpiti obſua/
bant eum. ſ. ſi ſabbato curaret ⁊ hoc faci/
ebant vt accuſarēt eum apō pōtificem ⁊
apud ipſm diffamarēt. ꝙ legē moiſi vio/
laret. Sʒ nūq̄d fuit īuitatus ſolū ad mā/
ducādum panē. Ad hoc dicendū ꝙ moſ
eſt ſcripture ſic loq̄. Uł forte hoc dicit eo
ꝙ iudei die ſabbati nihil coquebāt ſʒ in p̄
cedēti ſero comedēda coquebāt. ¶ ſ

Moralit̄ aūt nota ꝙ in hoc euāgelio ſex
ꝯmēdabilia de xp̄o dicunt̄ ꝯ ſex vitupa/
bilia que d̄ phariſeis notant̄. Nam pha
riſei ī hoc ꝯuiuio de ſex rep̄hēdi poſſunt
⁊ merito vitupari ¶ Primum ē eorum
falſa amicicia. qꝛ oſtēdebāt ſe amicoſ xp̄i
⁊ īuitabāt eum ad ꝯuiuia ſua ſicut ami/
cum. ⁊ īſidiabant̄ ei ⁊ obſuabant euʒ vt
poſſent eū accuſare ⁊ vituperare. Luc. xxij.
Ecce ma. tra. me mecū eſt ī men. Taliſ eſt
aīcicia multoꝝ q̄ alios paſcūt cibis ⁊ car
nibus eoꝝ veſcunt̄. Prouer. xxiij. Noli
eſſe ī cōuiuijs potatoꝝ nec ī comeſatōni
bus eoꝝ q̄ carnes ad veſcēdum ꝯferunt
Glo. Carnes ad veſcendū ꝯferre ē ī col/
locutōe viciſſim vicia primorum dicere.
Tał eſt aīcicia potorum. Sic fecit abſo/
lon amō fratri ſuo quē īuitauit ad cōui/
uiuʒ ⁊ ibi fecit eū occidi. ij. Re. xiij. Tał ſ
eſt aīcicia mdi. que cū pocula dat. ducit

hominē ad furcaſ īferni. Cōtra hoc vitu
pabile eſt ꝯmēdabile ex pte xp̄i. ſ. vera aī
cicia. qꝛ ipos infirmos infirmitate peſſi/
ma ſcʒ peccati ⁊ paupes v̓tutibus q̄ eſt
ſūma pauptas nō deſerit. puer. xvij. Oī
tpe diligit q̄ amic⁹ eſt. Propt̄ hec duo aī
ci mdi q̄ ſunt amici ficti ꝯſueuerūt recede
re ab amico mdi ſcʒ ppter mala que pa/
tit̄ ⁊ ppter pauptatē quā īcurrit. puerbi.
Amici diuitū mlti a paupe āt ⁊ ſi q̄s ha/
bet recedūt ab eo. Sʒ xp̄c vt ver⁹ amic⁹
nullo tpe recedit. Lu. xj. Quiſ ve. ha. am.
⁊ ib. ad il. me. no. i. in pfundo tribulatōis
qꝛ tunc eſt patus iuuare. Boe. Amicuſ
in neceſſitate pbat̄ ¶ Scdm eſt eoꝝ ini/
q̄tas. q̄a ipi pleni iniq̄tate ⁊ peccato que
rūt trāſgreſſionez ⁊ peccatū in eo q̄ petūʒ
nō fe. nec inuē. eſt do. ī ore eius. j. pe. ij. Cō
tra qd̄ dꝛ math. vij. Ypocrita ei. p. tra. de.
oc. t. prouer. xxiiij. Ne inſidieris ⁊ q̄ras ī
iq̄tatem in domo iuſti. Et hoc eſt qd̄ hic
dꝛ. Et il. obſer. eum. Nota ꝙ iudei obſua
bant pſonā xp̄i cū dicebant in beelzebub
pncipe dmonioꝝ eijcit dmonia. Luce. xj.
Itē xp̄i ſapiām cum miſerūt diſciplos vt
capent eū in ſermōe. Math. xxij. Itē ei⁹
bonitatē vt hic qꝛ ipi obſuabāt eū ſi ſab/
bato ꝯferat bona ſanitatis. Joh. ix. Nō
ē hic hō a deo q̄ ſabbatū nō cuſtodit. Cō
tra hoc ex pte xp̄i ē ſūma beniuolētia. q̄a
ſuis obſuatorib⁹ begne loq̄t̄ ⁊ rōnabilit̄
oñdit ſe irrep̄hēſibilē eē. Joh. viij. Quis
ex vobis ar. me de pec. In eodē. xviij. Si
male locut⁹ ſuʒ te. phi. d̄ ma. Si āt bn̄ cur
me cedis. ¶ Tercium eſt eorū incōpaſſi
bilitas. qꝛ paletico ⁊ alijs infirmis quos
chriſtus curabat non cōpatiebantur. ſʒ
curatis inſidiebant̄ curatōnem calūniā/
tes. Greg̃. Uera iuſticia ꝯpaſſionem hʒ
falſa vero indignatōem. Cōtra hoc ex p
te chriſti eſt vera pietas. quia compaſſ⁹
eſt ydropico et in anima et in corpore ſa
nauit eum. Pietas aūt mdi eſt ſoluʒ car

ca corpa ſʒ ð aīmab⁹ nō curat. Qꝛ vt di.
aug. Infirmaẗ hō ꝛ moriẗ ꝛ oēs amici cō
uenīūt ꝛ plorāt ꝛ adducūt medicos. mo⸗
riẗ vō ſm aīaȝ null⁹ ꝯpatiẗ null⁹ plorat.
nullus ꝑcurat medicū ¶ Quartū eſt eo
rum inſipiētia qꝛ interrogati cū ðbebāt
loqui tacuerūt. Et merito vt di. beda inẗ
rogati tacēt q̇ ꝯtra ſe dictū q̇dq̇d dixiſſēt
vidēt nā ſi dixiſſent licet ſabbato curare.
cur ergo obſuabāt eū. ſi aūt dixiſſent nō
licet. cur ſabbato adaquabāt ꝛ curabant
pecora ſua cū ſit magis ſuile opus q̄ȝ ſa⸗
nare infirmū. ꝛ idō tacuerūt neſciētes q̇d
dicerēt. Eccle. v. Si eſt tibi intellectus re
ſponde ꝓximo ſin aūt man⁹ tua ſit ſuper
os tuū. Contra hoc eſt ex ꝑte xp̄i ſumma
ſapiā. qꝛ vidit cogitatōes eoꝝ ꝛ eis reſpō
dit ꝛ oñdit ꝙ in ope caritatis ſabbatum
nō ſoluebaẗ. ꝛ ad hoc ſabbatū fuit ordia
tum vt in eo hō intenderet opibus cari⸗
tatis ꝛ ꝑ hoc demōſtrauit ꝙ ipi legeȝ nō
intelligebāt. ꝛ ꝑ ꝯſequēs nō ſuabant
Quintū eſt eoꝝ ſupſtitō ꝛ indiſcreta re⸗
ligio qꝛ minima ſumope obſuabāt. ſ. ba
ptiſmata calicū ꝛ vrceoꝝ ꝛ nō manduca
re niſi lotis manibus ꝛ ceta tlia De ma
gnis aūt nihil curabāt colātes culicē. ca⸗
melum aūt deglutiētes. Math. xxiij. Ue
vobis ſcribe ꝛ phariſei q̇ mūdatis quod
de foris eſt calicis ꝛ ꝑabſidis. intus autē
eſtis pleni rapina ꝛ imundicia. q̇ ðcima⸗
tis mentā ꝛ anetū ꝛ ciminū. ꝛ relinq̇tis q̄
ḡuiora ſunt legis miſicordiā ꝛ iudiciū ꝛ
fidem. Hoc viciū valð tāgit religioſos ſi
cut tūc tāgebat phariſeos q̇ habēt cōſciā
ad modū camuti extendētes eam ꝛ reſtrī
gentes ſicut placȝ eis. Cōtra hoc ē xp̄i di
ſcreta religio qꝛ ð magnis multum cura
bat. nā in caritate. obediētia. miſicordia
ꝛ iuſticia ꝛ cetis v̄tutib⁹ vſq̇ȝ ad morteȝ
firmus ſtetit. Baptiſmata āt calicū ꝛ vr
ceorum ꝛ nō lotis manib⁹ mādùcare et
ceteras cerimonias q̄ ad rē nihil faciunt
mādauit dimitti. Io. iiij Ueniet hora qñ
nec in mōte hoc neq̇ȝ hierl'imis adorabi⸗
tis prēm ſȝ eos q̇ adorāt eū in ſpū ꝛ v̄ita⸗
te adorare oportȝ ꝛ nō in vmbra cerimo
niarum. ¶ Sextū eſt vana gl'a eoꝝ qui
eligebāt ꝑ̄mos accubit⁹ in cenis ꝛ ꝑ̄mas
cathedras in ſinagogis ꝛ vocari ab hoī
bus rabbi. Contra hoc eſt ꝓfunda hūili
tas xp̄i qꝛ cum eſſet dn̄s oīm ꝛ ver⁹ fili⁹
di. intantū ſe hūiliauit ꝙ tāq̇ȝ medicus ī⸗
uitatus ad prādium iuit ꝛ hūiliter panē
comedit. Phil. ij. Hūiliauit ſemetipȝ ꝛc.
¶ Scðo miraculū circa quendā ydropi
cum a xp̄o ſanatū inſerit. Et hoc ē. Et ec⸗
ce q̇dam ydropic⁹ erat añ illū. Cyrillus.
Ydropic⁹ metu phariſeoꝝ non poſtula
bat ꝓpter ſabbatū curari. ſȝ ſolū aſtabat
vt ex aſpectu miſtus eius ſanaret eū. q̇ð
dn̄s agnoſcēs nō poſtulabat ab eo ſi vel
let ſanus fieri ſȝ ꝓ̄mus ſanauit eū. Glo.
ydor aqua nominaẗ. Uñ ydropiſ mor⸗
bus aq̇ſus eſt ſubtercutane⁹ ð vicō veſi⸗
ce nat⁹ cū inflatōe turgēti et anhelitu fe⸗
tido. Et eſt ꝓpriū ydropici ꝙ quāto pluſ
biberit tāto plus ſitit. Et rñdens hieſus
ſcȝ inſidioſis obſuatoribus ꝛ cogitatōni
bus eoꝝ q̄s tanq̇ȝ deus videbat. dixit ad
legiſꝑitos et doctores. Si licet ſabbato
curare. i. ē licitū ſabbato ītendē opib⁹ ca
ritatis ſine ſabbati violatōe. Theop. In
ſua aūt īterrogatōe ðridet eos ſicut amē
tes. Deo ei bñdicēte ſabbatū ipi ꝓhibēt
bona opari in eo. Dies eni que bōa opa
non admittit maledicta eſt. At illi tacue
runt. ſ. tāq̇ȝ ꝯuicti. Ipe vō apprehenſum
ſanauit ac dimiſit. Et rñdēs ad illos. ſ. co
gitatōnibus obſuatoꝝ ꝛ inſidiatoꝝ. di.
C⁹ ve. a. ꝛc. Exēplo ſoluit q̄ſtōȝ vt oñdat
eos ſabbatū violare in opib⁹ cupiditatiſ
q̇ eū arguūt ī opib⁹ caritatiſ violare q. d.
Si vos nō creditis ſabbatum violare ī
operibus cupiditatis q̇ð tamē vere ſol⸗
uitis cum ſit opus ſeruile. q̄nto magꝭ ego

nō ſoluo in ope caritatis cū ſit opus dei
⁊ ſpūale. ¶ Moralit̄ aūt ꝑ iſtū ydropi-
cum intelligit̄ auarꝰ ⁊ luxurioſꝰ. Iſta eī
genera peccatoꝝ magnā habēt cū ydro-
pico ꝯuenientiaȝ. Ydropicus eī vt dictuȝ
eſt habȝ inflatōȝ vētris ⁊ anhelitū fetidū
⁊ quāto plus bibit tāto plꝰ ſitit ¶ G ¶
Hec aūt tria mltū ꝯueniūt luxurioſo et
auaro. Nā luxurioſꝰ hȝ ventrē inflatuȝ
id ē ꝯcupiſcentiā accēſam ita ꝙ ab ipa to
tus vrit̄ ⁊ ita fortit̄ vrit̄ ꝙ nō diſcernit in-
ter marē ⁊ feminam. qd̄ diſcernūt beſtie
nec aliqñ inter ꝯſanḡneos. vtȝ d̄ aman q̄
ꝯcubuit cū thamar ſorore ſua ⁊ abſolon
cū ꝯcubinis pr̄is ſui. vtȝ Re. xvj. ¶ Iteȝ
habȝ ālelitū fetidū coraȝ deo. q̄ʒ tota die
carnalia cogitat carnalia loq̄t̄ ⁊ carnalia
opatur q̄ fetēt coraȝ deo ⁊ hoībꝰ. Oīs
enī mulier fornicaria abominabil̄ eſt vt
ſtercus. Iobe. j. Cōputruerūt iumē. ī ſter.
ſuo. Et eccle. ix. Oīs mulier q̄ eſt fornica
ria q̄ſi ſtercus in via ꝯculcabit̄. Und̄ pe-
na fornicatoꝝ erit q̄ʒ mittent̄ in ſtagnuȝ
ignis ⁊ ſulphuris fetidi. vt ſicut in carna
libꝰ fetuerūt ita in fetore crucient̄. Apo.
xix. Miſſi ſunt in ſtagnū ignis ⁊ ſulphu
ris Uñ ſup ſodomitas dñs pluit ignem
⁊ ſulphur. vt ſicut in voluptatibꝰ fetebāt
ita ⁊ in fetore ⁊ ꝑ fetorē punirent̄. Apoc.
xviij. Sicut fecit vobis facite illi. Hic ca
dit exemplū d̄ illo āgelo q̄ obuiauit vni
muliere lubrice ⁊ ornate ⁊ obturauit ſibi
nares dicēs ꝙ fetebat corā deo ⁊ angelis
Et ꝙ luxuria ſic feteat patȝ ꝑ ſuū ꝯrium
ſcȝ v̄ginitatē q̄ vald̄ redolȝ. ꝯtraria enim
ꝯriꝭ opatōes habēt Uñ ꝙ d̄r vnicornis
aīal ferociſſimuȝ capit̄ in gremio v̄gis ꝓ
pter odorē eī venit ad v̄ginē puellā a ve-
natoribꝰ in deſtum ductā ⁊ dormit ī gre
mio eꝰ. ⁊ tūc a venatoribꝰ capit̄ et ligatur
Similit̄ filiꝰ dī ſentiens odorē v̄gis glo
ſe d̄ſcēdit ⁊ dormiuit in vtero eꝰ ¶ Ter-
cio luxurioſꝰ eſt oīno inſatiabilis. Pro
uer. xxx. Tria ſūt inſatiabilia. īfernꝰ ⁊ os
vulue ⁊ terra q̄ nunq̄ȝ ſatiat̄ aq̄. Pōt eī
hō in actu carnali deficere ſȝ nūq̄ȝ ſatiari
Iſtū ydropicū. i. luxurioſū dñs ſanat dū
apphendit eum ꝑ aliquā magnā īfirmi-
tatem. vel ꝑ artā pnīaȝ dū eī ḡtia pnīam
faciēdi a d̄o ꝯcedit̄. Sic apphēdit mag-
dalenam. et reſtrinxit ꝯcupiſcentiā eius
Iſtis duobꝰ mōis hoc viciū ſanat̄. ſ. ꝑ in
firmitatē et ꝑ artā pnīam. De ṗmo eccl.
xj. Malicia. i. infirmitas hore vniꝰ obli-
uionem facit luxurie marīe. De ſcd̄o. ij.
Cor. iiij. Mortificatōȝ ieſu xp̄i in corpo
ribus nr̄is circūferentes vt. ſ. ꝯcupiſcētia
extinguat̄ ſup̄. ad libidineȝ. Propt̄ea vt
di. augu. Carnē vr̄am domate ieiunijs
Siliter hec tria ꝯueniūt auaro. Primo
enī auarus hȝ ventrē inflatū. Uent̄ aua
ri ſunt cellaria et horrea q̄ ſꝑ ſunt plena.
q̄ʒ expectat maiorē cariſtiā ⁊ ideo nō vē
dit vetera. donec ſuꝑueniāt noua. pſal.
Promptuaria eorū plēa. Prouerbi. x.
Qui abſcōdit frumēta maledicet̄. Itē vē
ter auari eſt inflatꝰ. q̄ʒ diuitias comitat̄
ſuꝑbia. Uñ ſuꝑ illud. j. Thi. vj. Diuitibꝰ
huiꝰ ſeculi p̄cipe nō ſublime ſaꝑe. di. aug̃
Uermis diuitū ſuꝑbia. Sap. iiij. Diſrū
pet illos inflatos. ſ. diuites et auaros. nā
diuiāa ſnīa ſicut maleus ꝯterēs petras cō
teret eos. Et tūc v̄ificabit̄ illd̄ iob. Diui-
tias q̄s d̄uorauit euomet. d̄ vētre eiꝰ ex
trahet eas deꝰ. ¶ Scd̄o auarꝰ fetet. q̄a
ad lr̄ām auarus vt augeat pecuniaȝ. co-
medit panē alea. cepas et malas carnes
emit. ⁊ oīa putrida comedit. ⁊ bibit vinū
corruptū ⁊ acetoſū ꝓpt̄ qd̄ os eꝰ fetet. ꝓs
Sepul. pa. ē g. e. Portat et veſtes muci-
das ⁊ vnctuoſas ⁊ totā familiaȝ facit vi
uere ī miſia. puer. xv. Cōtbat domū ſuaȝ
q̄ ſectat̄ auariciā. Fetet et ſpūalit̄ auarus
corā deo et hominibꝰ. Q̄ʒ vt di. boe. Lar
gitas ſꝑ caros facit auaricia v̄o odioſos
vñ auaꝝ oēs maledicūt ⁊ abomināt̄ tā-

quã rẽ fetidã. Multũ fetet auar⁹ q̇ deũ negat ⁊ crucẽ numi adorat ⁊ aĩaȝ ſuã vẽdit dyabolo. ⁊ corp⁹ ꝯſumit. ⁊ familiam ꝯturbat ⁊ primo nõ ꝯparcit. Eccl'.x. Auaro nihil ẽ ſcelestius. ⁊ nihil ẽ iniquius q̃ȝ amare pecuniã. Hic ei ⁊ aĩaȝ ſuã venalẽ hȝ. i. Thi. vj. Radix oĩm maloꝝ eſt cupiditas ¶ Terciõ auar⁹ ſꝑ ſitit ⁊ nũq̃ȝ ſaciatur. Eccl'ſ. v. Auar⁹ nõ ĩplebit' pecunia Prouer. xx. Sãguiſuge due ſunt filie dicentes affer affer. Sãguiſuga ẽ dyabol⁹ q̇ ſitit ſanguinẽ humanũ. c⁹ due ſunt filie ſcȝ ꝯcupiſcẽtia ⁊ auaricia. q̇ dicũt ſemper affer affer ⁊ nũq̃ȝ ſaciãt' ¶ II ¶ Quatuor aũt ſunt rõẽs q̃re auarus hõis mõi ſaciari nõ põt ¶ Prĩa eſt bõa mõi non intrãt ad aĩam vbi eſt deſideriũ habendi. Et iõ hõ quãdo ĩcipit ditari magis ſitit. q̄ꝛ bõa ſibi appꝓinquãt nõ tamen intrãt vbi eſt dſideriũ habẽdi. Poeta. Creſcit amor numi quãtum ipa pecunia creſcit Exemplũ ſi q̇s haberet magnam ſitim et teneret ciatũ vini ĩ manib⁹ quãto magĩ appꝓinq̃ret ad os tãto magis ſitiret ſi non biberet ¶ Scḋa eſt. q̄ꝛ diuitie ſunt materia in q̃ auaricia nutrit'. Unḋ nõ habent auariciã expellere ſȝ nutrire. Exemplũ ſi q̇s mlta ligna ꝓijcit in fornacẽ nõ extinguunt fornacẽ. ſed accendunt. Sic q̇ plura ꝯgregat. plus accẽdit' ad habẽdũ. Seneca. Dicis pecuniã ꝑdidi o te felicem ſi cũ illa auariciã ꝑdidiſſes. adhuc es felicior q̄ꝛ tãte rei malicia eſt ſubtracta ¶ Tercia eſt. q̄ꝛ diuitie nullã ꝯueniẽtiã habent cũ aĩa. q̄ꝛ aĩa eſt ſpũs. ⁊ diuitie ſũt reſ materiales. Unde nec implere nec euacuare eam poſſunt. Exemplũ ſi q̇s vellet implere vnã vegetẽ ſapĩa vl' v̓tutibus non poſſet. q̄ꝛ in nullo ꝯueniũt. ¶ Quarta ẽ q̄ꝛ aĩa facta ad imaginẽ dei ẽ capax ipiuſ dei ⁊ ꝑ ꝯſequẽs ꝑfecti boni. Oĩa ãt bõa mõi nec ꝑfecta ſunt. nec aliq̇d ſunt reſpectu capacitatiſ aĩe ⁊ ideo ipam ĩplere nõ poſſunt. Exemplũ ſi q̇ſ vnã domũ ĩplere vellet vno g̃no tritici fantaſtic⁹ eſſȝ. Sic aĩa ſi totũ mõm haberet nõ poſſȝ impleri. Solus aũt de⁹ q̇ eſt ꝑfectum bonum. ⁊ omĩa bõa ꝯtinẽs replet capacitatẽ aĩe. Aug̃. Feciſti nos domĩe ad te. ⁊ inq̇etuȝ eſt cor noſtrũ donec requieſcat in te. ꝑs. Qui replet in bonis deſideriũ tuũ. Iſtũ ydropicũ. i. auarũ domi⁹ ſanat dũ appꝛehẽdit eum. i. cohibet ⁊ tenet appetitũ eiuſ ne tempalia appetat ſed ſupna. Ubi nota ꝙ circa diuitias triplex defectus in hominibus cõtingit ¶ I ¶ Prim⁹ eſt ĩ male acq̇rendo. ⁊ talis vocat' cupido. Cupidus eſt q̇ ſemꝑ inhiat habẽdis. ⁊ nunq̃ȝ ſaciat' habitis. Talis habet manũ porrectam ad accipiẽdũ ⁊ ꝑ omẽȝ modũ nitit' pecuniã extorquere nihiloĩ⁹ tamẽ ẽtis expẽdit. Tales ſunt oẽs romani ⁊ florẽtini q̇ mirabilit' ſunt cupidi in acq̇rendo ꝑ phas ⁊ nephas ſȝ mlta expẽdũt Iſte ſanatur vt dictũ eſt cũ domi⁹ ꝑ grãm ſuaȝ cohibȝ appetitũ eius ne t'rena cõcupiſcat ¶ Scḋus defect⁹ eſt in nimis tenacit' retinendo. quẽ q̇s habet licȝ nõ in debito ⁊ malo mõ lucret' tal' vocat' auar⁹. In quo genere ſunt oẽs mulieres q̄ꝛ oẽs ſunt tenaces ⁊ auare. De huiõi ſũt etiã q̇dã homĩes ꝑui cordis q̇ nõ q̃rũt mag̃ lucra. ſȝ q̇d habẽt tenacit' tenẽt. In hoc ẽt genere ſũt q̇dã hoĩes ſenes q̇b⁹ d̓ficit calor natal' ⁊ iõ ſũt ſicut milu⁹ dicẽteſ myo myo Tal' curat' ꝑ man⁹ apłõȝ dãdo elymoſinaſ. q̄ꝛ ꝯ̃ria ꝯ̃rijs curãt'. Exẽplum d̓ zacheo q̇ ſic fuit curat⁹ q̇ ait. Ec. di. b. m. Lu. xix. Et tal' ſig̃ficat' ꝑ illũ q̇ hẽbat manũ aridã cui xp̃c di. Extẽde ma. tu. Lu. vj. Sup q̃ di. gloſa Nil pl⁹ valȝ ẽti curatõi q̃ȝ elymoſinaruȝ largitõ Terci⁹ d̓fect⁹ ẽ ĩ male expẽdẽdo. cũ q̇s ꝯſumit ſubſtãtiã ſuã ĩ ſymbol' ⁊ tabernis ⁊ cũ meretcib⁹. ꝓuer. xxiij Uacãtib⁹ potib⁹ ⁊ dãteſ ſimbola ꝯſumet'. Et tal' vocat' ꝓdig⁹ ſic ꝯſũpſit ſubſtãtiã ſuã fili⁹

pdigus.vtȝ lu.xv. Tales raro curant̃. ni
ſi poſtq̃ȝ oīa ↄſumpſerūt. Unđ ille filiuſ
pdigus poſtq̃ȝ oīa ↄſumpſerat. reuerſ⁹
ad ſe dixit.q̃nti mercenarij in do.pa. me.
a.pa. Et ſeq̃t Surgā ꝛ ibo ad prēm meū
Uade ꝛ tu fac ſiliter. Pōt etiā ↄtingere
ꝙ aliq̇s ſit cupid⁹ ꝛ auarus ꝛ pdig⁹ ſimľ
nō q: pdigalitas ꝛ auaricia ſunt ↄtraria
q̃ eidē ſimľ ineſſe nō poſſunt. Et ſic patet
ſcđm ¶ Tercō documentū hūilitatiſ ha
bende a xp̄o ſalubrit̃ ſubinfert̃. Circa qđ
q̃ttuor facit. Prīo ppoīt pabolā de nu-
ptijs ibi. Dicebat aūt ad inuitatos pa-
bolam iſtā. Scđo docet qđ fugiendū ſit
in nuptijs.q: pmus locuſ ibi. Nō diſcū.
in pmo lo. Tercō qđ eligendū q: loc⁹ no
uiſſimus. Quarto ſubdit̃ ↄmuuis ſentē
tia ꝛ rō vtriuſqȝ.ibi q: oīs q̇ ſe hūi . exal-
tabit̃. ¶ Prīo ergo pponit pabolam đ
nuptijs. Et hoc eſt. Dicebat aūt ad inui
tatos pabolam iſtā Glo. aliq̇d miſtice ſi
gnificantē.intēdēſ quō xp̄.i. itelligēs ꝛ vi
dens quō ad pmos accubit⁹ laborarēt.
Uel intendēs pſuadere in doctrina ſua
quō đbent accubit⁹ in eccľa eligi. Litera
plana ē Miſtice autē nota ꝙ nuptie iſte
notāt vel ſig̃ficāt nuptias ſpūales q̃s de
us in pſenti celebrat cū aīma fideli.p fidē
eni ꝛ dilectōȝ aīma cū đo đſponſat̃.qđ in
baptiſmo fit. Oſee.ij. Spōſabo te michi
in fiđ. In hiſ ergo nuptijs cōiūgit̃ de⁹ aīe
p fidē ꝛ dilectōeȝ. Ex q̃ ↄiunctōne triplex
bonū puenire debet qđ in matrimonio
carnali eſſe ſiliť đbet.ſ.bonū fiđi. bonū p
lis.ꝛ bonū ſacramēti Bonū fiđi ubi đbet
eſſe.ne dyabolū adulteꝝ iteꝝ ſuſcipit vl-
terius. Sic enī pmiſit in baptiſmo dum
fuit xp̄o deſpōſata.ſ.abrenuncio dyabo
lo ꝛ omibus pōpis eius. Sȝ aīa pecca
trix frāgit fidem ꝛ omni die dyabolū ad
ulterū admittit.ꝛ xp̄c ſponſus pulſat ad
oſtium ꝛ intrare nō poteſt. Apo.iij. Ego
ſto ad oſtium ꝛ pulſo. Quidā āt faciunt

ſicut mala vxor q̃ recipit viꝝ ꝛ adulterū
Ita tales volūt recipe xp̄m ꝛ dyabolum
quod eſſe non poteſt quia lectus conſci-
entie noſtre eſt valde auguſtus . ita ꝙ
ibi deus ꝛ dyabolus requieſcere non
poſſunt. Et ſimiliť palliū amoris ē breue
ꝛ vtrūqȝ coopire nō poteſt. Eſaie.xxviij.
Coanguſtatū eſt ſtratuȝ ita vt alter deci
dat.ꝛ palliū breue vtrūqȝ opire non pōt
Bonū plis đbet ibi eſſe vt aīma ſponſa
xp̄i bona opa pariat.q: maledcā ſterilis
que nō parit.j. Thi.ij. Saluabit̃ aūt p fili
orum generatōem.i.bonoꝝ operū pdu-
ctōȝ Bonū ſacramēti đbet ibi eē.vt inter
ſponſuȝ xp̄m ꝛ ſpōſaȝ aīaȝ diuiſio nūq̃m
fiat. Nā in mrīmonio carnali eſt triplex
vnio. Una ſḿ ↄſenſum aīmoꝝ q̃ fit per
amorē. Alia ſḿ pmixtōȝ corpoꝝ. Tercia
p indiuiduā cohabitatōȝ amboꝝ. Sic et
in iſto mrīmonio ſpūali xp̄c nobis ẽpli-
citer copulat̃.ſ.p amorē. Hier.xxxj. In ca
ritate ppe. dilexi te.iđ attrax.te miſeranſ
Scđo p nature ↄformitatē. Hebre.ſcđo
Nuſq̃ȝ eī ange.app.ſȝ ſe.abra. Tercō p p
petuā nobiſcū habitatōȝ.mat.xxviij. Ec
ce ego vo.ſ.om.die.vſqȝ ad ↄſu.ſeculi Et
nota ꝙ ab his nuptijs tripliciter hoīeſ
expelluntur. ¶ I. ¶ Primo propter
defectum pietatis ſicut ille quinqȝ virgi
nes que non ſumpſerunt oleum ſecum
per quod pietas deſignatur. Mat.xxv.
Eſuriui et nō dediſtis mihi manducare
Et ſequitur. Diſcedite a me maledicti ī
ignem eternum. ¶ Secundo propter đ-
fectum caritatis. Mathei. xxij. Amice
quomō huc intraſti non habēs veſtem
nuptialem.per quam caritas deſignat̃.
Et ſubdit̃. Ligatis manibus et pedibus
mittite eū in tenebras exteriores. ¶ Ter
cio propter defectum humilitatis. vt ptȝ
in hoc euangelio . quia ille qui vult pri-
mum locum tenere per ſupbiā alijs ſe p-
ponēdo dicit̃ ꝙ teneat nouiſſimū locū et

infimū. Infimꝰ locꝰ eſt infernꝰ ¶ Scḋo
docet qḋ fugiendū ſit in nuptijs q꞉ p̄mꝰ
locꝰ. Et hoc eſt. Non diſcūbas in pri. lo.
¶ M ¶ Ubi nota ꝙ aliq̄s diſcūbit in
p̄mo loco tripliciť. ¶ Prīo in cordḋ ſuo
alijs ſe p̄ponēdo. Et hoc ē qḋ hic dr̄ Nō
diſcūbes in p̄mo loco. i. nō extollaris in
corde tuo ḋ meritis ⁊ ſciēcijs alijs te pre
ponēdo. Sic diſcūbebat phariſeꝰ ī p̄mo
loco di. Nō ſum ſicut ceteri hoīm. Luce
xvij. Nō ſic faciebat abraaʒ di. Loquar
ad dominū meū cū ſim pul. ⁊ ci. Ubi di.
greg. Apte cernimꝰ in q̊ loco ſe poſuerat
q ſe puluerē ⁊ cinerē etiā cū ḋo loq̄ret̄ ex
iſtimabat. Qua ergo pena feriēdi ſūt illi
q̇ ad ſumma nō p̄ficiūt ⁊ ḋ minimiſ ſe ex
tollūt ¶ Scḋo p̄matū ambiēdo ſicut lu
cifer. Eſa. xiiij. Silis ero altiſſimo. Qḋ ē
valḋ fatuū p̄matum ambire. q꞉ vt di. au
guſti. Quāto aliq̄s eſt in loco ſupiori tā
to in piculo maiori vſať ¶ Tercō prima
tuʒ vſurpādo. Sicut chore a chor dathā
⁊ abyrō. vt pʒ Nu. xvj. Iſtḋ eſt magnuʒ
peccatū ⁊ mltum diſplicet deo. vtʒ ibideʒ
p penā ſubſecutā. nā chore cū ꝯplicibꝰ ſu
is igne diuīo ꝯſumpti ſūt. Dathā vero
⁊ abyron cū tabernaculis ſuis ⁊ oī fami
lia ſua abſorbuit ťra ⁊ deſcēderūt in īfer
num viuētes. ¶ Tercō docet qḋ eligen/
duʒ eſt q꞉ locꝰ nouiſſimꝰ. Et hoc ē. Recū
be in nouiſſimo loco. ¶ M ¶ Ubi nota
ꝙ locus īfimus vł nouiſſimꝰ ꝑpter tria
ē eligēdꝰ ¶ Prīo ꝑpter ſecuritatē. Au/
gu. Hūilitas in imo ē. ⁊ idō nō hʒ q̊ cadat.
¶ Scḋo ꝑpť pacē. pflāt eni vēti in alto.
locꝰ vō inferior nō ē ita expoſitꝰ ventis.
Eſa. xxxij. Erit q̄ vir q̇ abſcōdit ſe a vēto
⁊ celat ſe a tēpeſtate ¶ Tercō ꝑpť exalta
tōem ſequentē. q꞉ deꝰ exaltat eum ⁊ facit
ipm ad locum ſupiorē aſcēdere. Et hoc
eſt quod dicit. Amice aſcēde ſupius. Fa/
cit autē deus humilem q̇ntupliciť aſcen
dere. ¶ Prīo mundū ꝯtēnendo ⁊ obli
uiſcendo. Philip. iij. Que retro ſunt ob
liuiſcēſ ad ea que p̄ora ſunt exten. Ibidē
Omīa ar. ſum. vt ſter. ¶ Scḋo carnem
ſpū ſubijciēdo. j. Cor. ix. Caſtigo cor. m.
⁊ in ſer. re. ¶ Tercō animū ad ſui cōſide
ratōnem colligēdo. humil' ei ſolū ſe cōſi/
derat. Hiere. xxxj. Statue tibi ſpeculam
Diſcipuli receperūt ſpūmſctūm dū eſſet
in ſupiori pte cenaculi. vtʒ act. ij. vbi ſolū
ſe ꝯſiderabāt. ¶ Quarto habitū pfectō
nis aſſumēdo. mat. v. Eſtote pfecti ſicut
⁊ pa. ve. ce. pfe. ē ¶ Quīto ſupna cōtem/
plādo ⁊ apphēdēdo. Eſa. lviij. Suſtollā
te ſup altitudineʒ ťre ⁊ cibabo te heredi/
tate iacob prīs tui ¶ Quarto ſubdit ra
tōʒ vtriuſq̧ʒ. ſ. ſupbie ⁊ hūilitatis vł depſ
ſionis ⁊ exaltatōis. q̄ ē. q꞉ oīs q ſe exaltat
aliq̊ ſupradictoꝝ modoꝝ ſe alijs p̄ponē
do vel p̄matum ambiēdo vel vſurpādo
humiliabiť a deo. i. in ocul' ḋi erit abiectꝰ
⁊ vil' in hac vita. ⁊ tandē hūiliabiť valḋ ī
penis īferni. Qui āt ſe hūiliat nihil ſe re/
putādo ⁊ pōpas mūdi ꝯtēnendo. ⁊ digta/
tes renuendo. exaltabiť corā deo ⁊ hic p
grāʒ ⁊ in futuro p glāʒ. Eſt ergo hūilitaſ
mēſura ⁊ regla exaltatōis vt q multuʒ ſe
humiliat multū exalteť. ⁊ q minꝰ minus
Exēpla hoꝝ patēt in xpo ⁊ in btā v̄gine
⁊ iohāne bap. q̇ ſm ḡdus hūilitatiſ ſic ſūt
exaltati. vt xpc ſup oēs ⁊ pꝰ ipm btā v̄go
⁊ inde iohānes bap. q̇ ait non ſuʒ dignuſ
vt ſoluā corrigiā calciamēti eꝰ. Et intelli
gimus totū quātum ad deū. q꞉ quātum
ad mūdʒ nō ſic ſemp euenit imo aliq̄ndo
qui ſe nitiť exaltare exaltať ⁊ q ſe deprimit
nō īgerēs ſe mūdaniſ nō exaltať ſʒ vilipē
diť. Et ſic pʒ ťciū. ¶ Si vis breuiꝰ pcede
nota ꝙ tria domiꝰ ī hoc euāgelio fecit. ſcʒ
īrauit. curauit. ⁊ p̄dicauit. īrauit domū
p̄ncipis phariſeoꝝ. curauit ydropicū. p̄/
dicauit ꝯuiuātibꝰ. ſpūalit intrat ad nos
domiꝰ vt amicus. curat vt medicꝰ. docʒ
⁊ p̄dicat vt magiſter. In primo nota tria

Prio cꝰ domū intrauit. q꞉ pncipiſ pha-
riſeoꝝ.i.illoꝝ q̄ pncipant̄ ꝛ dominātcar-
ni ꝛ vicijs q̄ ꝑ amorē ꝛ deſideriū diuiſi ſt̄
a mūdo. Sap.j. In maliuolā aīaꝫ nō in-
trabit ſapiā.nec hā.in co.ſub.pec. ¶ Se
cūdo quādo intrauit.qa ſabbato q̄ndo
ſcꝫ aīa q̄eſcit a mūdi tumultibꝰ ꝛ vacat ſā
ctis cogitatōibus ꝛ opibꝰ. Job.iiij. Quā
do ſolet ſopoꝛ occupare hoīes ſpūſ me p̄
ſente trāſiuit. Jo.xx. Cū eſſꝫ ſero vna ſab-
batoꝝ venit ieſus. ¶ Tercō ad qd intra
uit.q꞉ ad mādu candū panē. d̄ quo ioh̄ā.
iiij. Meus cibꝰ eſt vt faciā vo.e.q̄ mi.m.
¶ In ſcd̄o ſilr̄ nota tria q̄ fecit in cura
tōe illius ydropici.q꞉ apprehēdit eū.app̄-
hēſum ſanauit.ꝛ ſanatū dimiſit. In qbꝰ
intelligit̄ triplex grā.ꝑ quaꝫ peccatoꝛ cu-
ratur. Apphendit eni deus pctōrem ꝑ g̃
tiam ꝑuenientē mouēdo liberꝝ arbitriuꝫ
eius ad ꝯuerſionē. Sanat ꝑ grām ſubſe
quētēꝫ infundēdo ꝯtritōꝫ. Sanatum di-
mittit ꝑ grāꝫ ꝑficientē vt ꝑficiat in boniſ
opibus quo vſqꝫ ꝑueniat ad ꝑfectōnem
Et hec triplex grā petit̄ in oꝛōe p̄ſētis do
mīce. Tua inq̄t nos domīe q̄ſumus grā
ſemp ꝛ ꝑueniat. Ecce pma. Et ſequat̄. Ec
ce ſecūda. Ac bonis opibꝰ iugit̄ p̄ſtet eē
intentos. Ecce tcia. Uel apphendit ꝑ g̃-
tie infuſionē. Sanat ꝑ peccati dimiſſiōꝫ
Dimittit ꝑ plenā ſatiſfactōꝫ ¶ In tercō
ſimilit̄ nota tria ſm̄ tria q̄ docuit d̄ humi
litate ¶ Primū ē grā ꝑfectōis ipius hu
militatis q̄ eſt in omībꝰ nouiſſimū locū
tenere.ꝛ ſe minorē oībuſ reputare.qd̄ do
cet ibi. Cū inuitatꝰ fu.ad nupti.nō diſcum
bas in pmo lo. Eccl.iij. Quāto maioꝛ es
humilia te in omibꝰ ¶ Scd̄m ē d̄fectus
humilitatis ꝓuatōiſ q̄ eſt ruboꝛ ꝛ d̄iectō
ſequēs ſupbiaꝫ qd̄ notat̄ ibi. Ne foꝛ. ho.
te ſit inui. Ad qd̄ refert̄ qd̄ d̄r. q꞉ oīs q̄ ſe
exaltat humiliabit̄ ¶ Terciū ē fructus ꝛ
vtilitas hūilitatis poſitōis. q̄ eſt aſcen-
ſio ꝛ exaltatō qd̄ notat̄ ibi. Sꝫ cū vocatꝰ
fueris vade ꝛ recūbe in nouiſſimo loco.
Ad qd̄ refert̄ qd̄ d̄r. Quia q̄ ſe humi. ex.
Et ſic patꝫ totū

¶ De eplā. ¶ Sermo.XCIX.

Obſecro uos

ego vin.in domio. vt di.
am.voca.q̄ vo.eſ. Ephe.
iiij. Hec ē ſcd̄a ps totius
ep̄le ad eph. In q̄ pmiſſa grāꝝ actōe pro
bonis acceptis ſubiungit̄ exhoꝛtatō vt ī
bonis acceptis ꝑficiāt. Diuidit̄ āt p̄ſens
eplā in q̄ttuor ptes. Prio hoꝛtat̄ aplus
epheſios ꝛ nos in illis vt d̄ bono ī meliꝰ
ꝓcedēdo digne d̄beant ābulare. In pnci
pio ep̄le. Scd̄o oſtēdit modū digne am-
bulādi in mlt̄iplici v̓tute ꝯſiſtere ibi. Cū
omī humilitate ꝛ māſuetudīe. Tercō hoꝛ
tat̄ vt ſint ſoliciti vnitatē ſpūs ꝛ caritatiſ
ſuare ibi. Soliciti ſuare vni.ſpūs in vi.
pacis. Quarto rōem q̄re d̄bent ī vnitate
ſpūs ambulare aſſignat ibi. Unꝰ domiꝰ
vna fides.vnū baptiſma. ¶ Prio ergo
hoꝛtat̄ vt ꝑficiāt d̄ bono in melius dicēſ
Obſecro vos ego vinct.in do.vel ma.in
do.nō obſtantibꝰ vinculis. vel ego vin-
ctꝰ obſecro vos in domīo.i.ꝓpter domi-
num vt ambuletis ꝛ non ſtetis q꞉ in via
nō ꝑficere deficere eſt.vt di.greg. Ambu
letis digne vocatōne euāgelica q̄ vocati
eſtis.ſicut dignū ē ambulare vocatoſ ad
grām ꝛ fidē xp̄i Phil.j. Digne euāgelio
xp̄i ꝯuerſami. Uel ābuletis digne voca-
tōne q̄ vocati eſtis.i.ſicut ꝯpetit vocatōi
vniuſcuiuſqꝫ.i.Coꝝ.vij. Unuſq̄ſqꝫ in ea
vocatōe q̄ vocatꝰ ē pma. Nō eī oēs ad
eandē miſterij grāꝫ vocati ſunt. Et hoc ē
qd̄ inferiꝰ dicit. Unicuiqꝫ veſtꝝ data ē g̃
tia ſm̄ mē.do.xp̄i. Et ſic ptꝫ pmuꝫ ¶ Se
cūdo determīat modū quō ambulāduꝫ
ſit q̄ ꝯſiſtit in q̄ttuoꝛ.ſ.in hūilitate.māſue
tudine.patiā ꝛ caritate. Dicit ergo. Am
buletis cū oī hūilitate voſinuicē ſubijcīē

do. Eccleſ. iij. Quãto maior es hũilia te ĩ omibus. Quia deꝰ ſupbis reſiſtit. humilibus aũt dat grãm. Jac. iiij. Et manſuetudie. i. cũ hũilitate interiꝰ. ⁊ mãſuetudie exterius. Math. xj. Diſcite a me q: mi. ſ. ⁊ hu. cor. Cũ patiã. Lu. xxj. In patiã vrã poſſi. aĩmas vrãs. Supportãtes inuicem in caritate. Ro. xvj. Debemꝰ aũt nos firmiores ĩbecillitates infirmoꝝ ſuſtinere. Gal. vj. Alter alterius onera portate. Et ſic patȝ ſcḋm. ¶ Tercõ monet vt ſint ſoliciti vnitatẽ ſpũs ⁊ caritatis ſuare d. Sic ambulate vt ſitis ſoliciti ſuare vnitatem ſpũs. Act. iiij. Multitudĩs credentium erat cor vnũ ⁊ aĩa vna. Unitatem dico exiſtentẽ in vinculo pacis. i. q̃ exiſtit ⁊ cõſeruat in vinculo pacis. Pax. n. vnitatẽ tenet ⁊ ꝯſuat ſicut vinculũ rem quã tenȝ ⁊ vinculat. Proptẽ hoc dicebat ſupra. ij. ca. Ipa eſt pax noſtra q̇ fecit vtraqȝ vnũ ſcȝ corpus. Et ſic ſitis ſoliciti ſuare vnitatem ſpũs vt ſitis vnũ corpꝰ q̃ntũ ad opꝰ exteriꝰ. Ro. xij. Multi vnũ corpꝰ ſumꝰ ĩ xpo. j. Co. xij. Sicut aũt mlta mẽbra vnũ corpꝰ cuȝ ſint. nõ põt dicere oculꝰ manui ope tuo nõ indigeo. Et ſitis vnꝰ ſpũs interius idẽ ſentiẽdo q̃ntũ ad effectũ. j. Co. j. Idipm dicatis oẽs ⁊ non ſint in vobis ſciſmata. Sicut vocati eſtis. i. ſic ſitis vnũ corpꝰ ⁊ vnꝰ ſpũs ſicut vocati eſtis nõ ad diuerſa. ſȝ in vnã ſpem vocatõis vrẽ. i. in vnã ſpẽ ſpatam. ſ. ad vitã eternã. q̃ vna ẽ q: numꝰ q̇ eſt merces vnus eſt oĩm. pſal. Unã petij a domĩo hãc ⁊ req. vt inha. in do. domĩ. Et ſic patȝ tercium ¶ Quarto reddit ratõȝ q̃re dbent vnitatẽ ſuare di. Unus dñs vna fides ⁊c. Q. d. Sic debetis ⁊ poteſtis vnitatẽ ſuare. q: vnus eſt dñs veſter cui ſuitis. ⁊ nõ eſtis diuiſi p multos qḋ eſſet cauſa vnitatis ſcindẽde Math. vj. Nemo põt duobꝰ domĩs ſeruire. j. Cor. viij. Unꝰ dñs ihesus xpc per quẽ omia ⁊ nos p illũ. Similẽ vna ẽ fides vobis ĩſpirata ab illo in q̃ ei ſeruire dbetis. fides inquã formata. ⁊ vnũ ẽ baptiſma qḋ ſuſcipe dbetis ad dletõeȝ pctĩ ⁊ infuſionẽ v̇tutũ. q: non iterat ppter caracterẽ quẽ impmit. ⁊ q: in v̇tute paſſionis xpi dat q̃ nõ iterat. Sȝ potĩor ratõ eſt q: eſt ꝯtra morbũ originalẽ culpe. q̃ nõ redijt. j. Co. xij. Oẽs nos in vno ſpũ in vnũ corpꝰ baptiſati ſumus ſiue iudi ſiue gentiles ſiue liberi ſiue ſerui. Unꝰ deꝰ ⁊ patẽ oĩm. Hic oñdit q̄ ille dñs cui ſuire dbemus eſt vnus in eſſẽtia ⁊ trinꝰ in pſonis Et hoc eſt Unꝰ deꝰ. Q. d. Iſte dñs cui ſuire dbetis eſt vnꝰ deus. q̇ eſt pater oĩm omĩa creãdo ⁊ gubernãdo ⁊ ꝯſuãdo q̇ ẽ ſup oẽs qḋ appriat patri q̇ a nullo eſt. et p omĩa. qḋ appriat filio q̇ eſt ſapiã p oĩa diſcurrẽs ⁊ attingẽs. Sap. viij. Attingit ergo a fine vſqȝ ad fi. for. ⁊ d. ſ. omĩa ſua. Et in omibus nobis. qḋ appriat ſpũiſãcto q̇ opat omĩa in nobis. Eſa. xxvj. Oĩa opa nrã opatus ẽ in nobis. Eſt ergo iſte dñs cui ſuire dbemus deꝰ patẽ q̇ eſt ſup omẽs p potẽtiam p̃ſidẽdo. ⁊ eſt deꝰ filius q̇ eſt p omĩa p ſapiam oĩa cognoſcendo. ⁊ eſt deus ſpũſſanctꝰ q̇ eſt in omĩbus nobis p bonitatem nobis grãm infundendo. Et ſic eſt vnus deꝰ in tribꝰ perſonis. Ro. xj. Ex quo omĩa ⁊ p quem omĩa. et ĩ quo oĩa ipi glã in ſecula. ¶ Moralitas eplẽ. Sicut patȝ ex dictis. ad duo nos in hac eplã hortat apoſtolꝰ vt ſcȝ digne ambulemꝰ vocatõe q̃ vocati ſumꝰ. ⁊ vt ꝯſeruemus vnitatẽ ſpũs in vinculo pacis.

Primo ergo nos hortat vt digne ambulemus vocatõne qua vocati ſumꝰ ⁊ dirigẽtem viam ad id ad qḋ vocati ſumꝰ diuidit in q̃ttuor ptes. ſ. in humilitatẽ. mãſuetudinem. patiẽtiam ⁊ caritatẽ. Cuius ratõ eſt q: nos ſumꝰ ad quattuor vocati ¶ Primo ⁊ pncipaliter ad regnũ di qḋ eſt ipe deus. Quia vt di. auguſt. Ad hoc creata eſt humana natura vt cognoſceret

deum cognoſcẽdo amaret. amãdo poſſi
deret. ⁊ poſſidẽdo frueret. Luc. xiiij. Hõ
q̇dam fecit cenã magnã ⁊ vocauit m̃ltoſ
Hebre. iij. Frẽs facti vocatõis celeſtis ꝑ/
ticipes. Propt̃ hoc etiã d̃ſcẽdit filius d̃i
vt ſcꝫ ad illã vitã beatã nos duceret. Jo.
x. Ego veni vt vitam habeant. Et breuit̃
om̃ia q̄ fecit filiuſ d̃i ⁊ in vita ⁊ ĩ morte ꝑ
pter hoc fecit vt. ſ. ad regnũ d̃i iremꝰ ⁊ vi
tam eternã haberemus. Joh. iij. Sic deꝰ
dilexit mõm vt filiũ ſuũ vnigenitum da
ret. vt om. q̇ cre. in ip. nõ pe. ſꝫ ha. vi. eter.
Sola aũt hũilitas eſt via ꝑueniendi ad
vitã ſeu ad regnũ d̃i. ⁊ q̇ aliter vadit po/
tius cadit q̃ꝫ aſcẽdit. Aug̃. Ambula per
xp̄i humilitatẽ. ſi vis ꝑuenire ad eiꝰ eter
nitatem. Job. xxij. Qui humiliatꝰ fuerit
erit in gl̃a. Prouer. xxix. Humilẽ ſpũm
ſuſcipit gl̃a. Sic ergo q̇ ambulat in hũili
tate digne ambulat vocatõe q̄ vocatus
eſt ad regnũ d̃i. ¶ Scđo ſumus vocati
ad iuſticiã regni. Math. vij. Querite p̄/
mum regnũ d̃i ⁊ iuſticiã eius. i. q̄rite pri/
mum regnũ d̃i tanq̃ꝫ finem. ſcđario iuſti
ciam eius tãq̃ꝫ id qđ ducit ad illum finẽ
Quia ad regnũ ꝑuenire nõ poſſumꝰ ſi/
ne iuſticia regni. Mathei. xvj. Siquis
vult poſt me venire. ſ. ad regnũ abnegꝫ ſe
metip̃m. i. vitam carnaleꝫ. ⁊ tollat cruceꝫ
ſuam. i. pñiam in qua homo crucifigitur
mõdo ⁊ mõs ei. Gal. vj. Per quẽ mi. mũ.
cru. eſt ⁊ ego mũdo. ⁊ ſequat̃ me. ſ. operi/
bus v̓tuoſis. Et hec eſt iuſticia regni. vn
de filijs zebedei petẽtibus ꝯſedere in re/
gno d̃i interrogati ſunt an poſſent facere
hãc iuſticiã. ſ. calicẽ paſſioniſ ⁊ pñie bibe
re. vt patꝫ math. xx. Quaſi dice. xp̄c. Si
vultis in regno ſedere oportet modo p̄/
mo iuſticiaꝫ regni habere. qđ eſt calicem
paſſionis xp̄i bibere. Ergo ad hoc ſumꝰ
vocati vt carneꝫ cum vitijs ⁊ ꝯcupiſcen
tijs crucifigamꝰ. Gal. v. Qui aũt xp̄i ſũt
carnẽ ſuam crucifixerũt cũ vitijs ⁊ cõcu/
piſcentijs. Et vt opa v̓tuoſa exerceamꝰ.
Perfectõ aũt hoꝝ duoꝝ opeꝝ eſt man/
ſuetudo. q2 ſi quis in furore ⁊ ſupbia do
maret carnem ⁊ faceret opa d̃ genere bo
noꝝ ſicut multi faciũt nõ ꝓpter hoc ꝑue/
niret ad regnũ celoꝝ. Hic cadit exẽpluꝫ
d̃ illo qui ieiunabat om̃i ſabbato ad ho/
norem v̓ginis ⁊ ex hoc efficiebat̃ melan/
colicus ⁊ impatiẽs ꝓpt̃ quod totã fami/
liam ꝑturbabat. Cui apparẽs beata v̓go
dixit. Facias die ſabbati aliquã elymoſi
nam ⁊ nõ ieiunes. q2 hoc ieiuniũ nõ pla
cet mihi.. Siĩliter cadit exemplũ qđ nar/
rat gregoriꝰ in dya. de illis duabꝰ moni/
alibus q̄ ſuitoreꝫ ſuũ nimis moleſtabãt
⁊ poſt mortẽ ſepulte ſunt in eccl̃a. ⁊ dum
dyaconus clamaret q̇ eſt excõmunicatꝰ
exeat eccl̃am. videbant̃ p̄dicte d̃ ſepl̃cris
exire. quaſi eſſent excõmunicate. Optet
enĩ ꝙ opa ducẽtia ad regnuꝫ ſint opera ĩ
mãſuetudine facta. Eccl̃e. iij. In manſue
tudine opa tua ꝑfice. Mat. xj. Diſcite a
me quia mitis ſum. i. mãſuetus in operi
bus exterius. ⁊ humilis corde interius.
In eodem. v. c. Beati mites quoniã ipſi
poſſidebũt t̃ram. ſ. viuẽtium. Cuius rõ ẽ.
quia opa ducẽtia ad regnũ ſpũſſanctus
opatur in nobis. q̇ eſt totus benignus ⁊
mãſuetus. Sap. j. Benignus eſt eĩ ſpũs
ſapiẽ. In eodem. xij. Quã bonus et ſua/
uis eſt ſpũs tu. do. in no. Hõ enĩ q̇ opera
tur bona hꝫ ſpũmſanctũ q̇ facit euꝫ beni/
gnum ⁊ mãſuetum. Sic ergo q̇ ambulat
in mãſuetudine digne ambulat vocatõ/
ne q̄ vocatus eſt ad iuſticiã regni ¶ Ter
cio ſumus vocati ad tolerandũ aduerſa
pñtiſ vite. Lu. x. Ecce ego mitto voſ ſicut
ag. inter lu. Ut ꝑ patiam aduerſoꝝ ꝓbe/
mur ⁊ purgemur ⁊ ꝑficiamur ⁊ corone/
mur. Ja. j. Beatꝰ vir q̇ ſuf. temp. quia cũ
ꝓbatus fuerit ac. co. vi. Lu. xxj. In patiã
vrã poſſi. aĩas ve. Sic ergo q̇ ambulat
in patiã digne ãbulat vocatõe q̄ vocatꝰ

eſt ad tolerandū mala preſentis vite Quarto cū ſm aplm oēs ſum⁹ ad inuicē mēbra corpis miſtici qd eſt eccla. ſumus vocati vt ſupportē⁹ vn⁹ alterꝫ ⁊ ſeruiamus vn⁹ alti i offo ⁊ ſtatu ſuo i q de⁹ eū vocauit Sicut mēbra corpis natali dilectiōne mutuo ſibi ſuūit ⁊ ſupportāt. nā ocl's ſuit pedi oſtendēdo ei viā ⁊ pes oculo portādo eū. ⁊ ſtomachus ceťis mēbris ſumendo cibum ꝓ omib⁹. ⁊ ſic de alijs. De⁹ āt poſuit nos in eccla eius tāqꝫ membra vt di. aplus vt vn⁹ doceat ꝑ doctrinā. aliuſ ſuſtētet ꝑ elymoſinā. alius regat ꝑ diſciplinaꝫ. Unuſqſqꝫ ergo in grā miniſterij qua vocat⁹ eſt dbet miſtrare alijs. Ro. xij. Sicut enī in vno corpe multa mēbra habem⁹. oīa aūt mēbra nō habēt eundeꝫ actū. Et ſequit. Habētes aūt donatōneſ ſm grām q data eſt nobis differētes ſiue ꝓphetiā ſm rōneꝫ fidi. ſiue miniſterium in miſtrando. ſiue q docꝫ in doctrīa. Sic ergo q ambulat in hac mutua caritate ⁊ ſupportatōe vt in grā quā accepit ſeruiat alijs. digne ambulat vocatōe q vocatuſ eſt ad vnitatē corpis miſtici. qd eſt eccla cuius caput eſt xpc. Ephes. j. Ipm dedit caput ſup omnē ecclaꝫ q eſt corp⁹ ipius. Magna eſt grā eſſe mēbrū vnū talis corporis cui⁹ caput eſt xpc. Et ſic patꝫ ꝙ hec digna ambulatō in qttuor ꝯſiſtit. Et nota ꝙ hec ſilitudo dilectōis mēbrorum corpis natural. ad mēbra eccle q ſe inuicē dbēt diligere. ſupportare ⁊ ſuire ſicut mēbra corpis natural. attendit quantuꝫ ad octo P Primo attendit in hoc ꝙ vnū mēbruꝫ nō inuidet alteri. licet excellat vnū alterꝫ ꝛ opatōe ⁊ ſitu. Sic nō debemus primo inuidere in qcuqꝫ ſtatu qs ſit. Aug. Auertat de⁹ peſtē inuidie ab animiſ oīm boīm. viciū dyaboli eſt inuidētia. ſꝫ hꝫ matrē ſuam. ſ. ſupbiā. ſuffoca matrē ⁊ nō erit filia Scdo in hoc ꝙ vnū mēbrū officiū ſuuꝫ ſibi nō approꝑat ſꝫ omibus ꝯmūicat. Sic hō debet ꝯmūicare grām quā hꝫ ꝓx̄io ſuo. Ro. v. Neceſſitatibus ſctōꝝ ꝯmunicātes. Tercō i hoc ꝙ vnū mēbrū ab alio leſum non ſe vindicat. Sic dbem⁹ ꝑcere ⁊ nō reddere malū ꝓ malo Quarto in hoc ꝙ infirmiora mēbra ampli⁹ honoram⁹. j. Cor. xij. Que putamus ignobiliora mēbra eſſe corpis his honorē abundantiorē circūdamus. Sic ⁊ nos ñ dbem⁹ infirmiores deſpicere ſꝫ honorare. Ro. xij. Honore inuicē ꝓuenientes. Quito in hoc ꝙ vnū mēbrū alteri ꝯpatit ⁊ gaudꝫ. j. Co. xij. Siquideꝫ vnū patit mēbrū ꝯpatiunt omia mēbra Sic ⁊ nos facere dbem⁹. Ro. xij. Gaudere cū gaudētib⁹ ⁊ fle. cū fle. Sexto i hoc ꝙ vnū mēbrū reputat ſibi fieri qd fit alteri ſiue malū ſiue bonū. qr ſi ledit pes lingua ꝯqrit ſi ſanat manus os regtiat. Sic vn⁹ fidlium dbet ſibi reputare fieri qd fit alteri. exemplo illi⁹ q ait qd vni ex mi. me. fe. mat. xxv. Septio in hoc ꝙ vnū mēbꝝ ꝓ alio leſioni ſe expoīt vt manus ꝓ capite ꝉ oculo. Sic ⁊ nos facere dbem⁹ exēplo xpi capitis nri q ictū quem humanū gen⁹ merebat accipe in cruce ſuſtinuit. Eſa. liij. Propt ſcel⁹ ꝓpli mei ꝑcuſſi eū. Quarto in hoc ꝙ cibū quē vnuꝫ mēbrū recipit oīb⁹ ꝯmunicat. Sic ⁊ nos bōa nrā tpalia ꝯmūicare dbem⁹. Actuū iiij. Erāt ill' oīa cōia. ⁊ di. ſin. put cu. op. e. Et ſic ptꝫ ꝑmū Scdo noſ hortat vt oī ſtudio vnitatē ſpūſ ⁊ corpis miſtici qd ē eccla in vinculo pacis ꝯſuem⁹ Q Ubi nota ꝙ in hanc vnitateꝫ ꝯſuandaꝫ ſex nos inducere dbēt Primū eſt xpi imitatō. Boni enī filij dbēt prēm in boīſ opib⁹ imitari. Et omēs boni xpiani debent xpm prēm ſuū imitari. Sap. ij. Imitant aūt illuꝫ q ſunt ex pte illius. Criſtus autē ad hoc venit in mōm vt filios di q erant diſpſi ꝯgregaret in vnuꝫ. Jo. xj. i. in vnā fidem. in vnā ecclaꝫ. ⁊ in vnā gloriaꝫ

Propriũ enĩ eſt xp̃o vnire. ſicut ꝓpriũ ẽ dyabolo diuidere. Qui ergo diuiſiõib⁹ itendũt dyabolũ imitant̃ ⁊ nõ xp̃m. Ipſe enĩ dyabol⁹ p̃mã diuiſionẽ ĩter creatorẽ ⁊ creaturã ꝑ peccatũ fecit. Eſa. xiiij. Po- nam ſedem meã ĩ aq̃lonem. Ipſe diuiſit aĩmam a corꝑe ⁊ hoĩes ab ĩuicem per di uerſa litigia ꝑ diuerſos errores ⁊ cultus Sic ergo q̇ xp̃m imitant̃ ĩ vnitate conſi- ſtunt ¶ Scd̃m eſt ſp̃ũſſcti ĩfluxio quia vt dictum eſt nos ſum⁹ mẽbra corporis miſtici qd̄ eſt eccl̃a c⁹ caput eſt xp̃c. Hec autẽ mẽbra vniunt̃ capiti ĩcaritate ſp̃ũſ- ſancti que eſt vĩculũ ꝑfectõis. vt dr̄ ad col lo. iij. Sicut autẽ ſe habȝ mẽbꝝ in corꝑe naturali q: mẽbrum diuiſum a corꝑe nõ põt recipe ĩfluxum v̓tutis a capite. ita ſe habȝ mẽbꝝ ĩ corꝑe miſtico. q: hõ diuiſuſ ab vnitate eccl̃e ꝑ peccatũ nõ poteſt reci- pere ĩfluxum ſp̃ũſſcti q̇ a filio dĩ ꝓcedit. q: eſt ſicut mẽbrũ abſciſſum. Et iõ p̃uat̃ ĩ fluxu om̃is boni qd̄ fit ĩ eccl̃a. ac etiã me- rito paſſiõis xp̃i. ⁊ omẽs v̓tutes ⁊ ſacra- menta eccl̃e ĩ eo fruſtrant̃. Et ad hoc ſig- ficandũ ſp̃ũſſanctus dſcẽdit ſup apoſto- los dũ ipi erãt corꝑe ⁊ corde congregati. vt patȝ actu. ij. ¶ Terciũ eſt boni conſer uatõ. Q: vt di. boe. Om̃is res. omne bo num. ⁊ om̃is v̓tus ĩ vnitate ↄſeruat̃ ⁊ tã diu ſuſtulit q̃ȝ diu eſt vna. dficit autẽ cũȝ diuidit. Exemplũ ĩ ciuitatib⁹ ⁊ domibuſ ⁊ animalib⁹. q̇ om̃ia tãdiu ſubſiſtunt q̃ȝ- diu ĩ vnitate ↄſuant̃. Q: vt di. boe. Om ne qd̄ eſt idõ eſt q: vnum numero ẽ. Nã di. p̃hiloſo. q̄ vnũ ⁊ ens ↄuertunt̃. Si er go volum⁹ bona grẽ. ⁊ dona ſp̃ũſſancti. q̇ nobis de⁹ eſt largit⁹ ↄſeruare. oportet q̄ ĩ vnitate animoꝝ viuam⁹ ⁊ vnũ ſim⁹ omẽs ĩ xp̃o. Act. iiij. Multitudĩs ãt cre. erat c. v. ⁊ a. v. ſ. in domio. ¶ Quartũ eſt hoſtil' ĩpugnatõ. ⁊ de hoſtib⁹ triũphatõ Nobis. n. grãde bellũ iſtat cũȝ dyabolo mũdo ⁊ cũ carne. Iob. vij. Milita eſt vi

ta hoĩs ſup terrã. Ephe. Nõ eſt nobiſ colluctatõ ad. car. ⁊ ſanguĩnem ſup. tantuȝ ſȝ aduerſus p̃ncipes tenebraꝝ ⁊c̃. Om̃is aũt victoria ĩ vnitate ↄſiſtit. Et iõ militeſ ĩn acie fortitudĩe vniunt̃ ⁊ ↄſtringuntur Et ꝓpterea ãtiq̇ dixerũt q̄ palma ẽ ſignũ victorie q: habȝ folia vnita ſimul. Et vĩ- cens etiã ꝓp̃t victoriã cũ palma p̃miatur Si ergo volum⁹ d̓ hoſtib⁹ triũphare o- portȝ nos ĩ vnitate manere. al's ſuccũbe- mus oĩno. Cui⁹ rõ eſt. q: q̇ manet in vni- tate eccl̃e. manet in caritate. q: vt dictum eſt. caritas eſt vinculũ oẽs fideles vnieſ q̇ aũt mãet in caritate in deo manet. j. io. iiij. Et idõ tales pugnãt. non in v̓tute ſua ſȝ dei in quo om̃ia poſſunt. Phili. q̄rto. Omnia poſſum in eo q̇ me ↄfortat. Sic pugnauit dauid ⁊ iõ vicit goliã. j. re. xvij Hic hiſtoriã ¶ Quintũ eſt meritorũ et gl̃e augmentatõ. om̃ia enim opa noſtra bõa nõ merent̃ etn̄aȝ gl̃aȝ. niſi inq̃ntuȝ in nituntr̃ merito xp̃i ⁊ grẽ ſp̃ũſſancti cui per caritatẽ vnimur. Et iõ ſi volum⁹ gloriaȝ etn̄am mereri. oportȝ nos ꝑ caritatẽ et g̃ tiam ſp̃ũſſancti manere in xp̃o. al's nihil gl̃e etn̄e poſſum⁹ mereri. nec aliqueȝ fru ctuȝ in vita eterna ↄgregare.. Iohãn. xv. Manete in me. q: ſine me nihil poteſtis facere q̇ manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructũ mltuȝ. Uñ opa illoꝝ q̇ ſũt ab hac vnitate diuiſi nihil merẽt̃ gl̃e etn̄e. Iob. xv. Sicut palmes ñ põt afferre fructum niſi mãſerit in vite. ſic nec vos niſi in me mãſeritis ¶ Sextũ ẽ malorum incurſio Nã q̇ extra hãc vnitatẽ morant̃. oĩa ma- la incurrũt. Incurrũt. n. mortale odiũ di. p̃s. Inīq̃s odio ha. Incurrũt ꝑditõeȝ ho noꝝ q̃ fecerũt. Incurrũt poteſtatẽ demo num ⁊ viliſſimã ſuitutẽ vicioꝝ ⁊ tãdeȝ in currũt penas iferni. Et hoc ẽ qd̄ ait cayn Ecce eijcis me hodie a facie tua ⁊ ero va gus ⁊ ꝓfugus ſup terraȝ. omnis q̇ inue. me oc. me. Ge. iiij. Propter hoc ergo in

vnitate ſpũſſancti vt ſumus mẽbra xp̃i in
vno corpe qđ eſt eccl'a manere debemuſ
qđ fit quãdo pacẽ habem⁹ ad deuz et ꝓ⸗
ximuz. Et ideo in vinculo pacis hec vni⸗
tas ꝯſuat̃. Hebreo. xij. Pacẽ ⁊ ſanctimo
niaʒ ſequimĩ cũ omibus ſine q̃ nẽo vide⸗
bit deũ. Et ſic ptʒ ſcđm ⁊ ꝯſeq̃nt̃ totuʒ

Domica. xvj. de euãgelio.

Sermo .C.

Audientes pharisei ꝙ ieſus ſilentiũ impoſu
iſſet saduceis ꝯue. ꝛc. Mat.
xxij. De hac inſidiatõe phariſeoꝝ cõtra
xp̃m loquit̃ ꝓpheta in ꝑſona xp̃i d. In la
queo iſto quẽ abſcõderũt ꝯphẽſus ẽ peſ
eoꝝ. Et ita factũ eſt q2 phariſei volentes
xp̃m illaq̃are v̾bis ⁊ arguere ignorãtiaʒ
eius. ipi ſunt illaqueati ⁊ ignorantia re⸗
darguti. ⁊ recto iudicõ dei in furcaſ quaſ
amã parauerat mardocheo ſuſpẽſ⁹ ẽ ipſe.
Heſter. vij. Tria v̾o in hoc euãgelio de⸗
ſcribunt̃. Primũ eſt ꝯuent⁹ phariſeorũ
malignantiũ ꝯtra xp̃m inſidiatõ. In p̃n.
euã. Scđm eſt eorũdeʒ de p̃mo mãdato
interrogatõ. ⁊ xp̃i de eodẽ rñſio ibi Et in
terrogauit eũ vnus ex eis. Terciũ eſt xp̃i
interrogatõ ad eoſdẽ cui⁹ filius xp̃c eſſʒ.
⁊ reſpõſionis eoꝝ impbratõ ibi. Congre
gatis ãt phariſeis dixit eis ieſ⁹ qđ videt̃
vobis de xp̃o c⁹ fili⁹ ẽ ¶ Primo ergo poĩt
ꝯuẽtus phariſeoꝝ malignãtiũ ꝯ xp̃m i⸗
ſidiatõ. Et hoc eſt. Audiẽtes phariſei cõ
uenerũt in vnũ. Criſ. Cõuenerũt in vnuʒ
vt in multitudĩe vincerẽt quẽ rõne ſupa
re nõ poterãt. a v̾itate ſe nudos eſſe ꝓfeſ⸗
ſi ſunt. q̃ ſe mltitudĩe armauerũt ¶ No
ta ãt ꝙ vt habet̃ in hiſtorijs ſcolaſticis i⸗
ter iudeos tres erãt ſecte a ꝯmũi vita ali
oruʒ diſtãteſ. ſ. phariſei ſaducei. ⁊ eſſei. de
p̃mis duab⁹ fit mẽtõ in euãgelio hoc. ⁊ ĩ
plurib⁹ locis ſcripte. Phariſei cultu au
ſtero ⁊ cibo parco vtebant̃ ⁊ hẽbãt q̃ſdã
ſupſtitõſas obſuantias. Nã deferebant
cartas in frõte ⁊ in ſiniſtro brachio. ĩ qui
bus decalog⁹ ſcript⁹ erat q̃ vocabantur
philateria. In fimbrijs etiã ⁊ in angulis
pallioꝝ hẽbãt ſpinas ĩſertas vt ipis pũ⸗
cti dũ incederẽt fierẽt memores manda⸗
toꝝ dei. ꝓpoſitis ſuiſ ⁊ natu maiorib⁹ nũ
q̃ʒ ꝯ̃ria rñdebãt. Omĩa v̾o opa ſua facie
bãt vt viderent̃ ab homĩb⁹ ⁊ bõi reputa
rent̃. Et q2 a ꝯmũi habitu alioruʒ diuiſi
erãt. iõ dicebant̃ phariſei a phares qđ ẽ
diuiſio. De q̊ruʒ ſecta paul⁹ fuit. Actuũ
xxiij. Ego phariſeus ſuʒ filius phariſeo
rum. Cõtra iſtos mltociẽs p̄dicauit xp̃s
⁊ ipos rep̄henſibiles multipliciť oñdit.
Saducei ãt negabãt reſurrectõʒ corpm
futurã. aĩas cũ corpib⁹ mori aſſerẽteſ. nec
ãgelos eſſe dicebãt. ſolũ q̊nq3 libroſ moi⸗
ſi recipiebãt. Hi ſeueri nimis erãt nec in⸗
ter ſe ſociales. ob quã cãm ſaduceos. id ẽ
iuſtos ſe nomĩabãt. His dñs ſilentiũ im
poſuit ꝯueniẽti rñſione. vt ſupra in hoc
euãgelio ptʒ ĩ eodẽ ca. Ubi dr̃ ꝙ ipi q̃ſie⸗
runt a xp̃o dicẽtes. Magiſter moyſes di
xit deut. xxv. Si qs mortuus fuerit ñ ha
bẽs filiũ ducat frat̃ eius vxorẽ illiuſ ⁊ ſu
ſcitet ſemẽ fratri ſuo. Erãt ãt apud nos
ſeptẽ fratres. Et p̃mus vxore ducta d̾fũ⸗
ctus eſt ſine filijs. ⁊ nõ hñs ſemẽ reliquit
vxorẽ fratri ſuo. Similit̃ ſcđs. t̾ci⁹. et q̃r⸗
tus vſq3 ad ſeptimũ. Nouiſſime ãt oĩm
⁊ mulier defuncta eſt. In reſurrectõne er
go cuius erit de ſeptẽ vxor. oẽs enĩ eã ha
buerũt. Rñdens ãt ieſus ait ill'. Erratis
neſcientes ſcripturas neq3 v̾tutẽ dei. In
reſurrectõne ei neq3 nubẽt. ſ. viri. i. ñ acci
pient vxores. neq3 nubent̃. ſ. mulieres. i.
nõ tradent̃ nuptui. ſʒ ſunt ſicut angeli di
De reſurrectõne ãt mortuoꝝ nõ legiſtiſ
qđ dictũ eſt a deo dicẽte vobis. exod. iij.
Ego ſum de⁹ abraã de⁹ yſaac de⁹ iacob.
Nõ eſt de⁹ mortuoꝝ ſʒ viuentiũ. Sic er
go ptʒ ꝙ xp̃c ex duoꝝ ignorãtia ꝯfutauit

ſaduceos in hoc errore q̄ aĩa moriatur
cũ corpe. ⁊ q̄ mortui nõ reſurgãt ¶Pri
mo ex ignorãtia ſcripẽ. Et hoc ẽ. De re/
ſurrectõe ãt mortuoꝝ nõ legiſtis. qḋ di/
ctum eſt a deo dicẽte vobis. Ego ſuꝫ deꝰ
abraã ⁊ deus yſaac ⁊ deus iacob. Exod.
iij. Nõ eſt deus mortuoꝝ ſꝫ viuẽtiũ. Qꝛ
ſi dixit deus moyſi. Ego ſum deꝰ .i. dñs
abraã yſaac ⁊ iacob. ergo ipi erant ſui eꝰ
qꝛ ſuus ⁊ dñſ ſunt relatiua. ⁊ vno poito
ponĩ reliquũ. Illius aũt qḋ nõ eſt nullꝰ
põt eſſe dñs. Et hoc eſt qḋ dicit. Nõ ẽ de
us mortuoꝝ. i. illoꝝ q̇ nullo mõ ſũt ſꝫ vi/
uentiũ. ergo abraã yſaac ⁊ iacob in aĩa
bus ſuis viuebãt Siĩr moyſes videĩ in
nuere q̄ reſurrectõ corpm ſit futura. dicit
enĩ q̄ hõ añ peccatũ erat immortaliſ et p
peccatũ eſt morti adiudicatꝰ ⁊ pꝰ ea dicit
q̄ abrae facta eſt pmiſſio q̄ in ſemĩe eius
omẽs gẽtes bñdicende erãt. Si ergo re/
ſurrectõ mortuoꝝ nõ erit. quõ oẽs gẽtes
in ſemĩe abrae bñdicenĩ. qḋ enĩ bonũ ho
mĩes defuncti añ aduẽtum xpi ꝯſequen
tur p xp̃m. certe non põt aſſignari aliqḋ
bonũ qḋ p aduẽtũ ſemĩs abrae. ſ. xpi oẽs
ꝯſequenĩ. niſi reſurrectõ mortuoꝝ q̄ bo/
nis ac malis pueris ⁊ adultis ꝯ̃mis erit
j. Coꝝ. xv. Oẽs qdeꝫ reſurgemꝰ ſꝫ nõ oẽs
ĩmutabimur. Siĩr quare ioſeph mori
ens fide de oſſibꝰ ſuis mãdauit vt aſpor
tarẽt ea in terram pmiſſionis. Hebre. xj.
Et moyſes ea cũ magna diligẽtia aſpor/
tauit. niſi qꝛ credebat. qꝛ reſurgẽte criſto
ipe etiã reſurgeret cũ eodẽ. ſi deo placerꝫ
Mat. xxvij. Multa corpa ſanctoꝝ qui
dormierãt ſurrexerũt. ¶Scdõ confuta
uit eos ex ignorãtia v̇tutis dei. Criſtꝰ eĩ
eſt v̇tus dei. Ro. j. Uirtuſ eĩ dei ẽ in ſalu
teꝫ oĩ credẽti. j. Corĩ. j. Nos ãt p̃dicamus
xp̃m crucifixum dei v̇tuteꝫ ⁊ dei ſapiam.
Xp̃c aũt eſt reſurrectõ corpm ⁊ vita ani/
maruꝫ. Jo. xj. Ego ſum reſurrectõ ⁊ vita.
Huic. ſ. xpo omẽs ſcripture teſtimoniuꝫ

phibẽt. ſ. q̄ ipe eſt naturaĩ filiuſ dĩ ⁊ tota
v̇tus dei. Joh. v. Scrutamĩ ſcriptãs ille
ſunt q̄ teſtimoniũ phibẽt de me. Et iõ p
ip̃m aĩme viuunt ſp ⁊ p ip̃m corpa reſur
gent. j. Coꝝ. xv. Per hoĩem mors ⁊ per
hoĩem reſurrectõ mortuoruꝫ. Ergo ſadu
cei errabãt qꝛ neſciebãt v̇tutẽ dei. i. xp̃m.
¶Eſſei v̇o fere in omĩbꝰ monaſticã du/
cebãt vitã. nuptias faſtidiẽteſ. ⁊ oĩa com
munia habẽtes. vnguẽtuꝫ ⁊ oleũ oppro/
briũ reputabãt. In veſte cãdida eẽ vole/
bant. Et ſic ptꝫ p̃mũ ¶Scdõ ponĩ pha
riſeoꝝ d̃ p̃mo mãdato dei interrogatõ. ⁊
de eodẽ xpi rñſio. Et hoc eſt. Et interro/
gauit eũ vnus ex eis legiſdoctor. Criſoſ.
Dicebãt enĩ apud ſe. vnus loquaĩ p oĩ/
bus ⁊ oẽs loquanĩ p vnũ vt ſiqdem vice
rit. oẽs videanĩ victores. Si aũt victus
fuerit ſolꝰ videaĩ ꝯfuſus. Temptãs eũ. i.
volens experiri an doctus magiſter eẽt.
Mar. aũt. xij. dꝛ q̄ dñs ꝯmẽdauit eũ di.
nõ lõge es a regno dei. qꝛ ipe xpo rñden/
ti dixit. Bñ magiſter in v̇itate dixiſti. qꝛ ẽ
vnus deꝰ. ⁊ nõ eſt alius p̃ter eũ. ⁊ vt dili/
gatur ex toto corde ⁊ ex toto ĩtellectu. et
ex tota aĩma. ⁊ ex tota fortitudĩe ⁊ dilige
re p̃ximũ tanq̄ꝫ ſeip̃m. maius eſt omĩbꝰ
olocauſtomatibꝰ ⁊ ſacrificijs. Aug. Nõ
moueat aliquẽ q̄ math. hic dicit tẽptãtẽ
fuiſſe a quo dñs interrogatꝰ eſt. Marcꝰ
aũt hoc tacꝫ ⁊ in fine ꝯcludit q̄ dñs ei ſa/
pienĩ rñdendo dixit. nõ lõge es a regno
dei. Fieri enĩ potuit vt q̄ꝫuis temptãs ac
ceſſerit. dñi tamẽ rñſione correctꝰ ſit. aut
certe ip̃am temptatõꝫ nõ accipimꝰ malã
ſicut decipe volẽtis inimicũ. ſꝫ potius tã
q̄ꝫ expiri amplꝰ volẽtis ignotũ. Magi/
ſter qḋ eſt magnũ mãdatũ ĩ lege. Ait illi
ieſus. Diliges deũ tuũ ⁊c. Dilige inquit
nõ time. qꝛ diligere magis eſt q̄m timere
timere eĩ ſuorũ diligere v̇o filioꝝ. timere
ſub neceſſitate. diligere in libertate ẽ. qui
eñi in timore ſuit deo penã qdem euadit

mercedē vero iuſticie nō habet. qꝛ inuit⁹
fecit bonū ꝑpter timorē. Non vult ergo
de⁹ vt timeat̄ ſuuliter ab homib⁹. q̄ſi do
min⁹ ſed vt diligatur quaſi pater qui ad
optōis ſpiritū donauit hoīb⁹. Criſoſti.
Diligere deū ex toto corde. ē vt cor tuuꝫ
nō ſit inclinatū ad alic⁹ rei dilectōeꝫ mag̃
q̄ꝫ ad deū. diligere aūt deū ex tota aīma.
eſt certiſſimū animuꝫ habere in v̓itate et
firmū eē in fide. Diliges dn̄m oīa poten
tem cui timor. omīa ꝯſiderantem cui ho
nor eſt. totū ſe tibi dātem cui amor. deū q̄
ꝑ te eſt hō fact⁹. tuū qꝛ ꝑ te totus eſt expē
ſus. toto cord̓ vt omēs cogitatōes ī deuꝫ
reflectas. tota aīma vt oēs affectōes ī de
um ꝯuertas. tota mēte vt oēs ſenſ⁹ deo
vacent. Alius eſt. n. amor cordis. ⁊ alius
amor aīme. Amor cordis quodāmō car
nalis eſt vt etiā carnalit̄ deū amem⁹. qd̓
facere nō poſſumus niſi receſſerimuſ ab
amore mundialiū rex. cordis enī amor
ſentit̄ in corde amor vero aīme nō ſentit̄
ſed intelligit̄. qꝛ in iudicō aīe ꝯſiſtit. Qui
enī credit apud deū eē bonū omē ⁊ nihil
boni eē extra ipm̄. hic diligit deū ex tota
anima. Tota vero mēte diligere deū eſt
vt oēs ſenſus tui d̓o vacēt. cui⁹. n. intelle-
ctus deo miſtrat. cuius ſapiētia circa de-
um ē. c⁹ cogitatō ea q̄ dei ſunt tractat. c⁹
memoria ea q̄ bōa ſūt recordat̄. tota mē-
te diligit deū. Glo. Uel ex toto cord̓. i. in
tellectu. anima. i. volūtate. mēte. i. memo-
ria vt nihil ei ꝯ̄riuꝫ velis. ſentias. aut re-
cordeꝛis. Hoc ē maximū. ſ. dig̃tate. qꝛ de
re excellētiſſima ⁊ p̄mum mādatū non ꝑ
latōe ſcripture. ſꝫ dig̃tate v̓tutis vt dicit
orig. ñ. Scd̓m aūt ſilē eſt huic. nō di. par
ſed ſilē. Et d̓r ſilē qꝛ de re ſimili. ſ. de dile-
ctōe ꝓximi. Et hoc ē. Diliges ꝓximum ſi
cut teipm̄. In his duob⁹ mandatis tota
lex pēdet ⁊ ꝓphete. qꝛ ad hec duo referūt̄
tot⁹ decalogus. ⁊ monita ꝓphetaruꝫ ibi
habēt finē. nā tria mandata p̄me tabule
ad dilectōꝫ dei ptinēt. Alia v̓o ſeptē ſcd̓e

tabule ad dilectōꝫ ꝓximi. Uñ q̄druplicit̄
d̓r ꝓximus. ꝓximus natura qꝛ eandē na
turā habꝫ cū alio. ꝓximus origine. q̄a ab
vno cū alio natus eſt. ꝓxim⁹ hereditate
cui eadē hereditas cū alio ꝑmittit̄. proxi
mus lege qꝛ eadem intentō ligat oēs. lex
⁊ ꝓphete in his duob⁹ mādatis pendēt.
qꝛ ea q̄ lex ⁊ ꝓphete p̄cipiūt q̄ſi in radice
fundant̄ in caritate ⁊ dilectōe. Uidet̄ ta-
men ꝙ in altero ſolū hox mandatorum
tota lex pēdeat. ſm̄ illud ad Gal. v. Dīs
enim lex in ſmone vno implet̄ diliges ꝓ
ximum tuuꝫ ſicut teipm̄ Ro. xiij. Qui di
ligit ꝓximū legē impleuit. Ad hoc dicen
dum ꝙ in dilectōne ꝓximi intelligitur di
lectō dei. Qui. n. diligit ꝓximū d̓bito mō
diligit eum ꝓpter deū ⁊ in deo. Sed vt
dicit philo. ꝓpter qd̓ vnuꝫ q̄dq̄ꝫ tale et il
lud magis. Ergo qui diligit ꝓximum ꝓ-
pter deum multomagis diligit deuꝫ. Et
ſic patet ꝙ d̓bemus diligere deū ſup om
nia ⁊ ꝓximum ſicut nos. Debem⁹ etiam
diligere ꝓximuꝫ ſicut xp̄c dilexit nos. Jo
hā. xv. Hoc eſt p̄ceptum meū vt diligatiſ
inui. ſi. dile. vos. ¶ Quattuor hic viden
da occurrūt. Pmō q̄re deū ſic pfecte ⁊ ſu
per oīa diligere d̓bem⁹. Scd̓o q̄re ſic ſpe
cialit̄ deus d̓dit mādatū d̓ amore. Tercō
q̄nō ꝓximū diligere d̓bem⁹ ſicut ⁊ criſt⁹
dilexit nos. Quarto q̄mō ꝓximum ſicut
⁊ noſipos diligere d̓bemus ¶ R ¶ Cir
ca p̄mum nota ꝙ ꝓpter decē maxia bñfi
cia q̄ deus nobis ꝯtulit d̓bem⁹ ipm̄ ſup
omia diligere ex toto cord̓ ⁊ aīa ¶ Pri
mum eſt bñficiū creatōnis. qꝛ ad imagi-
nem ſuā nos creauit. Bernhar. Cogita
qualem te fecit. Nempe ſecūdum corp⁹
egregiam creaturam ſm̄ animam magiſ
imagine creatoris inſignem. ratōis par-
ticipem. beatitudinis eterne capacem.
Porro ambo coherere ſibi fecit incō-
prehenſibili ſacrificio ſapientia inueſti-
gabili. nec ante promeruit qui nec añ
fuit. nec ſpes retributōiſ affuit qꝛ bonoꝝ

noſtroꝝ nõ eget. Cariſſimi ſi quiſ nobis
recuꝑaſſet oculos ꝑditos q̄ntũ ipm̄ dili-
geremꝰ. q̄re ergo nõ diligimꝰ deũ q̄ aı̄aꝫ
⁊ corpꝰ nobis dedit. Prouerbiũ eſt. Qꝛ
omē maximũ ſuitiũ ꝑdit. Cuiꝰ rõ eſt. q̄a
hõ deſiderat libertatē. q̄ aũt maximũ ſer-
uitium recipit eſtimat ſe ſuum eiꝰ a quo
recipit. ⁊ idõ fugit eũ. ⁊ ſic accidit d̄ nobiſ
circa deũ ¶ Scd̄m eſt bñficiũ eruditōiſ
qꝛ nos docuit ⁊ docere nõ ceſſat. Nã po
ſuit intus in aīma lumē rõnis. ꝑ q̄d om-
nia poſſumꝰ cognoſcere creatorē ⁊ crea
turas ⁊ bõa ⁊ mala. Job. xxxv. Qui docꝫ
nos ſuꝑ iumēta terre. ps. Multi dicũt q̄s
oñdit no. bõa. Et ſequit̄. Signatũ ē ſuꝑ
nos lu. vul. tui dñe. Docuit etiã nos ex-
terius ꝑ ꝓphetas ſuos in ſacra ſcripta. ⁊
ad vltimũ venit ipē vt nos oēꝫ v̄itatē do
ceret. Jo. xvj. Docebit vos oēm v̄itateꝫ.
Joh. xviij. Ego ad hoc natꝰ ſum ⁊ veni ī
mõm vt teſtimoniũ ꝑhibeã v̄itati ¶ Ter
cium eſt bñficiũ admĩſtratōnis ⁊ guber-
natōiſ. qꝛ nobis oēꝫ creaturã ſubiecit ad
miſteriũ noſtꝝ ⁊ vitã. ps. Oīa ſubie. ſ. pe
dibꝰ eiꝰ boues ⁊ oues. Et idõ ſicut feuda-
torij faciũt omagiũ dño. ita ⁊ nos oī die
⁊ omī hora facere d̄bemꝰ. j. Theſ. v. Sñ
intermiſſiōe orate. in oī. grãs agite. Ipſe
eī oīa bona ſua tradidit nobis cum filio
ſuo ac etiã ſeipm̄. Ro. viij. Quõ nõ etiaꝫ
cũ illo oīa nobis donauit. Itē cũ magna
diligētia nos ꝑ ſuos angelos gubernari
mãdauit. Naꝫ ſtatī a natiuitate vnicui-
q̄ꝫ ꝓpriũ angelũ deputauit vt eũ illumīꝫ
adiuuet. dirigat d̄fendat. ⁊ cuſtodiat. ps
Angelʼ ſuis mãda. de te. vt cu. te. ⁊c. Heb
j. Oēs ſunt admi. ſpi. Celũ etiã mouet et
totã creaturã diſpōit ad ſuitiũ noſtrum
Sap. xij. Cũ magͣ reuerētia diſpōis nos.
¶ Quartũ eſt bñficiũ natē nr̄e aſſūptō-
nis. Noſtrã eī natam aſſūpſit ⁊ nõ ãge-
licam. Heb. ij. Nuſq̄ꝫ eī ãge. app. ſꝫ ſemē
abrae. In q̄ appħēſione in īmēſum exal-
tati ſumꝰ. nã deꝰ factꝰ ē hõ ⁊ hõ eſt deuſ
ꝑ quã exaltatōꝫ angeli q̄ ꝓmũ erãt nobiſ
ſuꝑiores facti ſunt nobis eq̄leſ. ⁊ d̄inceps
recuſauerũt adorari a nobis. vtꝫ apoca.
xix. vbi volēte iohãne angelum adorare
ait angelꝰ. Uide ne feceris ꝯſuus enim
tuus ſum ⁊ fratrũ tuoꝝ. Xp̄c ergo et bea
ta v̄go ſuꝑ omēs angelos exaltati ſunt ī
glã. ¶ Quintũ eſt bñficium redēptōnis
quia nos vēditos cariſſime redemit. Et
idõ valđ caros nos hꝫ. j. Pe. j. Nõ auro ł
argē. redē. eſtis. ſꝫ p̄cio. ſang. ag. inconta.
Hoc ſuꝑ omĩa ad amorē dei allicere noſ
d̄bꝫ. Bern. Suꝑ oīa te mihi reddit ama
bilem. o bone ieſu calix quē bibiſti opuſ
redemptōis noſtre. Hoc oīno amorem
noſtrũ facile v̄edicat ſibi. Multũ q̄ꝑpeī
me laborauit ſaluator ⁊ nec in omī mũdi
fabrica tantũ fatigatōis autor aſſumpſit
In dictis ſuis ſuſtinuit ꝯtradictōnes. in
factis obſuatōes. in tormētis illuſiones
⁊ in morte exꝓbratōes. ¶ Sextũ eſt bñ-
ficium lotōis ⁊ veſtitōnis. nã nobis ma-
culis peccatorũ oīno turpiſſime fedatis
q̄s maculas nullꝰ vnq̄ꝫ abſtergere potu
it. balneum ipē delectabile et efficax. i. ba
ptiſmũ ꝑꝑauit. Ezech. xxxvj. Effundã ſu-
per vos aquã mũdã ⁊ mun. ab oī. inq̄na.
veſtris. Apoc. j. Lauit nos a pctō no. ī ſ.
ſuo. Job. xix. Cõtinuo exi. ſã. ⁊ aqua. Sã-
guis redemptōis ⁊ aq̄ lotōis. Nõ eī aq̄
tales maculas poſſet abſtergere niſi ī v-
tute ſanguīs xp̄i. Et poſtq̄ꝫ nos ſic lauit
veſtem polimitã ⁊ ſtragulatam. id ē va-
riarum v̄tutum et donorum ſp̄ūſſancti
per quam nuptijs regis eterni digni effi
mur nos induit. ¶ Septimum eſt be-
neficium ſanatōnis qui nobis ad mor-
tem infirmis contra omnem morbum
medicinas efficaciſſimas preparauit.
quas in ſanguine ſuo confecit. Pſalmi
ſta. Qui ſanat oēs īfir. t. Et vid̄ magnaꝫ
clemētiã qꝛ vt nobis in nr̄is īfirmitatibꝰ

cōpateretur voluit infirmari. Hebr. iiij.
Nō habemus pōtifi. q̄ nō poſ. cōpa. īfir.
no. temp. autē ꝑ omnia Vñ recte iṗe aſſi
milat ſe galline q̄ ex amore pulloꝝ infir⸗
matur. vt patet math. xxiij. Clamemus er
go ſi aliq̄d patimur. q2 iṗe omnia eſt ex⸗
ptus. Cariſſimi nō eſt dſperabilis plaga
noſtra. imo eſt ſuſceptibil' medicine. ido
deus locū et tēpus penitētie nobis dedit
in quibus he ſuſcipiūtur medicine. Job
xxiiij. Dedit eis de⁹ locū penitētie. Totū
hoc n̄ dedit nec fecit angelis. quia nec lo
cum nec tēpus deus ad has medicīas ſu
mēdas ꝑpauit. ſed ſtatim peccātes in in⸗
fernum dimerſit. Proptē que omīa dicit
dauid. Quid retri. do. ꝓ om. q̄ re. m. q. d.
Nihil dignū. Exēpluꝫ. Multi miſeri fa⸗
ciūt ſicut fecit ſerpēs homi q̄ extraxit euꝫ
de ſub lapide ſub q̄ crepabat ⁊ p⁹ea ſer⸗
pēs voluit eum toxicare dicēs. ꝙ oē hui⸗
tium erat ꝑditum. q̄ ſunt ſimiles vipis. q̄
matrē interficiūt. Math. iij. Genimina
viparuꝫ ⁊c. ¶ Octauuꝫ eſt bn̄ficium ad
optōis. q2 ꝑ ſpūmſanctū nos in dī filios
⁊ fratres xp̄i adoptauit. j. Jo. iij. Videte
q̄leꝫ dilectōꝫ de. nobis de⁹ vt filij dei no⸗
minemur ⁊ ſim⁹ ¶ Nonū eſt bn̄ficium
glē ꝑpatōis q2 nobis glām ineffabileꝫ ꝑ⸗
pauit. j. Cor. ij. q̄ oculus n̄ vi. n. au. a. ⁊c
Eſa. lxiiij. Ocul⁹ nō vidit deus abſq3 te.
q̄ ꝑpa. expe. te. Et nota ꝙ maiorē gloriaꝫ
ꝑpauit hominibus q̄ꝫ āgelis. quia in aī⸗
ma ⁊ corpe. Johā. xj. Ego veni vt vitam
habeāt ⁊ abūdātius habeāt ſup. q̄ꝫ ange
li. Eſaie. lxj. In terra ſua duplicia poſſide
būt. ¶ Decimū eſt bn̄ficiū corpoꝝ reſur
rectōis. q2 corpa nr̄a ꝓpter peccatū putre
facta victura ſꝑ reſuſcitabit. Philip. iij.
Reformabit corp⁹ humi. no. cōfi. cor. cla
ſue. Jō hn̄ dicit ꝑ eſa. v. Quid vltra dbui
facere tibi ⁊ nō feci ¶ Scdo videam⁹ q̄⸗
re ſic ſpēalit̄ dedit mādatū de amore. Et
dicēduꝫ ꝙ q̄druplex eſt cauſa h⁹ mādati

ſm̄ q̄ttuor q̄ in amore ꝯſiderant̄. ¶ Pri
ma eſt ꝓpter facilitatē. q2 nihil ē tā facile
ſicut amare. ⁊ nihil ita liberꝝ ⁊ in homis
ptāte ſicut amor. Vñ nēo poteſt ſe excu⸗
ſare a mādato amoris. Deute. xxx. Mā
datum q̄d ego tibi p̄cipio hodie n̄ ſupra
te eſt neq3 ꝓcul poſitū nec in celo ſituꝫ vt
diligas dn̄m deū tuum ¶ Scda eſt ꝓpē
ſuauitatē. q2 amor omnia ſuauia reddit
Bern. Amāti nihil ē difficile. Math. xj
Jugū. n. meū ſuaue eſt ⁊ onus meuꝫ leue
ſcꝫ amāti. Figura h⁹ ptꝫ gen̄. xxix. d̄ iacob
⁊ rachel. Si. n. amor mōi tantū alleuiat
vt omnia g̃uia hō ſuſtineat. q̄nto magis
amor dei ¶ Tercia eſt ꝓpē g̃tuoſitatē q2
amor omīa opa reddit g̃tuita ⁊ gratōſa.
de⁹ aūt nō vult huitia coacta. q2 nō ſunt
meritoria. ſed g̃tuita ⁊ voluntaria. q̄d fa
cit amor. j. Cor. xiij. Si diſtri. in ci. p. om.
fa. me. cari. aūt nō ha. nih. mihi ꝓdeſt.
Quarta eſt ꝓpē v̄tuoſitateꝫ. Eſt. n. amor
ſurſuꝫ erigēs animā. q2 eſt pōdus anime
inclinās eā ⁊ ducēſ ad locū ꝓpriū qui eſt
deus Augu. Amor me⁹ pōdus meuꝫ eo
feror q̄cunq3 feror. Vnō ꝙ anima inferi
us inclinat ad mutabilia. hoc ē ꝓpē vio⸗
lentiā vicij ⁊ ꝯtra naturam. Eſt. n. amor
ſpiritualis ignis anime. cuius eſt natu⸗
raliter ſurſum agere ¶ Tercō videam⁹
quomodo ꝓximum diligere debemus.
¶ T ¶ Debemus enim ꝓximum dilige
re ſicut criſtus dilexit nos que ſimilitudo
attendit̄ quātum ad ſex ¶ Primo quia
criſtus nos amauit amore g̃tuito. nō ex
meritis noſtris vel ex amore ei a nobis
impenſo. j. Joh. iiij. In hoc apparuit cari⸗
tas dei nō quaſi nos dilex. deum. ſꝫ q̄niā
iṗe prior dile. n. Sic amare dbem⁹ ꝓximū
Quod eſt contra multos q̄ nūq̄ꝫ amant
niſi eos quos ſe credunt amare. ꝓdentē
mercedem amoris. Mathei. v. Si dili⸗
gitis eos qui vos diligunt quā mer. ha.
None etiā publicāi ⁊ ethnici hoc faciūt.

¶ Sc̄d̄o amauit nos amore recto ſiue
vō. non ꝓpter vtilitatē ſuā ſꝫ nr̄am q̄ vo
caẗ amor aīcicie ſiue honeſtꝰ. noſter aūt
amor vt plurimuꝫ eſt amor ꝯcupiſcentie
ſiue vtil̕. q2 ſolū illuꝫ amamꝰ q̄ eſt nobis
vtil̕. a q̊ bōa ſperamꝰ Uera āt aīcicia n̄ ē
pēſanda tpalibus ꝯmodis. ſꝫ gr̄tuito amo
re portāda. vt di. Seneca. Et q2 veraꝫ aī
ciciam nō habemꝰ d̕facili efficimur ami⸗
ci ⁊ inimici. Boe. Quē felicitas facit ami
cum infortuniū faciet inimicū. q2 tal̕ non
amat pſonā ſꝫ res pſone. Et id̕o remota
cā remoueẗ ⁊ effectꝰ. ¶ Tercō nos ama⸗
uit amore diſcreto. q̇ ē q̄n̄ pſonā amamꝰ
⁊ vicia pſeq̄mur ⁊ odimꝰ. nec pſonis cō⸗
deſcendimꝰ vt vitijs īplicemur. Ro. nj.
Dilectō ꝑrimi malū non opaẗ. Tullius
Nulla eſt excuſatio ſi cā amicicie pecca⸗
ueris. ſanciẗ lex aīcicie vt nec rogemꝰ res
turpes. nec faciamꝰ rogati. ¶ Quarto
nos amauit amore vehemēti. Johā. xv.
Maiorē hāc dilectōꝫ nēo hꝫ. Sic ⁊ nos
facere d̕bemꝰ ꝓrio ſi neceſſe fuerit. j. Joh.
nj. In hoc cognouimꝰ caritatē di. q̊niaꝫ
ſicut ille ꝑ nobis aīaꝫ ſuā poſuit ⁊ nos d̕
bemꝰ ꝑ fratribꝰ aīas ponere. Sic fecerūt
martires. ij. Co. xij. Ego āt libētiſſime im
pendā ⁊ ſupimpendar ip̄. ꝓ a. v. ¶ Quīto
nos amauit amore fructuoſo ⁊ reali ⁊ n̄
vocali tantū. Jo. nj. Sic deꝰ di. m. vt fil. ſ.
vni. da. vt oīs q̄ cre. in e. nō pe. ſꝫ ha. vi. e.
Sic ⁊ nos facere d̕bēꝰ Jo. nj. Filioli non
di. ver. ne. lin. ſꝫ ope ⁊ vi. In q̊bꝰ dā āt ca⸗
ritas hꝫ linguā magnā ⁊ manuꝫ nullam
Gre. Probatō dilectōis exhibitō ē opis
Quidā. n. ſūt ſicut virꝫ q̄ d̕ oībꝰ volunt
eleuare. ⁊ ſi q̄s aliq̄d vult eleuare ab eis
ſtatī frangūt. Cōtra q̊s d̕r puer. xij. Qui
negligit damnū ꝓpt aīcuꝫ iuſtꝰ ē. ¶ Se
xto nos amauit amore pſeuerāti. Jo. xnj
Cuꝫ dilexiſ. ſuos in finē di. eos. i. vſq3 ad
mortē. Quidā āt ſolū amāt tpe ꝓſpitatis
Eccle. vj. Eſt aīcꝰ ⁊ ſocīꝰ mēſe ⁊ nō pmāe
bit ī die neceſſitatis. Cōtra q̊d̕ puer. xvij.
Oī tpe dil. q̄ ami. ē ¶ Sc̄d̄o d̕bēꝰ ꝓximū
amare ſicut nosipos Et iō q̄ neſcit dilige
re ſe. nec ꝓximū diligit recto mō Au. Ui
de ſi noſti diligere te ⁊ cōmitto tibi ꝓxi⸗
muꝫ quē diligas ſicut te. Si āt non noſti
timeo ne d̕cipias ꝓximū ſicut te. Jdē. Si
te diligis ergo n̄ diligis iniq̄tatē q̄ te odit
nā ſi diligis iniq̄tatē odis te. ps. Qui di⸗
ligit iniq̄tatē odit aīaꝫ ſuā. Qui ergo dili
gis iniq̄tatē q̊mō volebas tibi ꝯmitti ꝓ⸗
ximuꝫ tuū quē diligeres tāq̄ꝫ te hō qui ꝑ
dis te. ſicut eni tu ipē diligis te vt ꝑdas te
ſic ꝑfecto ꝑditurus es eum quē diligis ſi
cut te. Debemꝰ ergo ꝓximū diligere ſicut
nos. q̊d̕ ſex modis exponiẗ. q̄re ſupra do
mini ca. xnj. ibi hoc mādatū poniẗ ſicut
hic in euāgelio. beati oculi. in ſc̄d̄o mem⸗
bro. Et ſic ptꝫ ſc̄d̄m ¶ Tercō poniẗ inter⸗
rogatō xp̄i ad phariſeos cuiꝰ filius eſſet
xp̄c ⁊ reſpōſionis eorum impbatō. Et ſic
ptꝫ ꝙ in hac pte tria facit ¶ Primo inẗ⸗
rogat eos. Et hoc ē. Cōgregatis aūt pha
riſeis q̇. ſ. ad temptandū ꝯuenerāt occa⸗
ſionē dātes ſue cōfuſionis. vel ſi voluiſ⸗
ſent credere ſue inſtructōnis. Manife⸗
ſte enim probauit eis ꝙ ipſe erat filiꝰ dei.
Interrogat ergo eos ieſus dicēs. Quid
vobis videtur de chriſto ſiue credatis
eum veniſſe. ſiue venturum eſſe quē vos
purum hominem aſſeritis. vt dicit gloſa
id eſt quid videtur vobis de illo ꝓphe⸗
ta magno ſcilicet meſſia vobis ꝓmiſſo ꝑ
moyſen. Deuterono. decioocrauo. q̄ de⸗
bet vos ſaluare ⁊ liberare. qui debet eſſe
criſtus id eſt totus vnctus gratia et vir⸗
tute dei. vt rex veſter et ſacerdos. cuius
filius eſt ſcilicet ſecundum carnem id eſt
cuius filius debet eſſe ſecūduꝫ legem ve⸗
ſtram ¶ Secūdo ipſi reſpōdēt. Et hoc ē
Dicunt ei dauid. i. debet eē filius dauid
ſolū. q2 meſſiam purū hoīem expectabāt
naſcituꝝ de ꝓgenie dauid. ¶ Tercō xp̄c

impbat opinionẽ eoꝝ.quã de meſſia ha
bebãt oñdens ꝙ d̄bet eẽ deus ⁊ hõ ⁊ nõ
ſolũ hõ filius dauid. Et idõ vt di. gloſa.
Nõ rephendit eos d̄ eo ꝙ dicũt eũ filiuꝫ
dauid.ſꝫ ꝙ filiũ dĩ nõ credũt Et hoc ẽ ait
illis. Quõ ergo ſi purus hõ ſit. dauid in
ſpũ.ſ.ſancto q̇ mẽtiri nõ põt vocat eũ do
minum.q̇ ſꝫm vos añ eum nõ fuit. vt glo
ſa dicit. Dixit dñs dño meo. Iſtud dice
re eſt equalem filiũ ſibi generare. Pſal.
Dñs dixit ad me. Dixit ergo dñs.ſ.deꝰ
pater dño meo.ſ.deo filio q̇ erat dñs da/
uid.nõ ſꝫm qđ de eo carnẽ ſumere d̄ebat.
ſꝫ ſꝫm qđ d̄ deo prẽ ſp̄ fuit. Dixit ergo do
minꝰ paẗ dño filio ſede a dextris meis.i.
in eq̄litate deitatis ſꝫm qđ deꝰ ⁊ in potio
ribus bonis patris ſꝫm qđ hõ. donec po
nam inimicos ⁊c̄. Et attẽde ꝙ iſtđ donec
nõ teneẗ hic excluſiue ſed incluſiue. Un
no poĩt ꝯtinuatõꝫ actꝰ ſeſſionis. vſqꝫ ad
ſubiectõeꝫ inimicoꝝ tantũ.ſꝫ ponit etnaꝫ
ꝯtinuatõeꝫ. Siĺe eſt iſtud qđ dꝛ math.j.
Nõ cognouit eã donec pepit filiuꝫ ſuuꝫ
ṗmogenitũ. Aduertendũ ergo hic ꝙ cri/
ſtus inq̄ntũ hõ fuit in magnis laboribꝰ ĩ
mõdo iſto donec dictũ eſt ei a prẽ. Sede a
dextris meiſ do.po.ini.tu.⁊c̄.i.donec tibi
rebelles ſubijciã.vel ſubiectõe volũtaria
vt credãt volẽtes. Eſa.vj. Et adorabunt
ſcabellũ pedũ tuoꝝ q̇ detra.tibi Uel ſub
iectõe coacta vt in iudicõ puniant ⁊ ſub
ſint ei. Oportꝫ aũt illũ regnare donec po
nat ĩimicos ſub pedibꝰ eiꝰ. Si ergo da/
uid ĩ hac autoritate vocat eũ dñm qđ eſt
ſꝫm diuĩtatẽ.qđ ñ poſſꝫ eẽ ſi eſſꝫ purꝰ hõ.
quõ filiꝰ eꝰ eſt. Q.d. Iſtud ẽ ĩpoſſibile ꝙ
ſꝫm eãdẽ naturã ſit filiꝰ ⁊ dñs. Scđm er/
go veſtꝛ ĩtellectũ iſta ſũt oĩno repugnan
tia. Relinqẗ ergo ꝙ ſit filiꝰ dauid ſꝫm hu
manã naẗam.⁊ ſit dñs dauid ſꝫm diuĩaꝫ
naẗaꝫ.⁊ ꝑ ꝯñs ptꝫ ꝙ ſit deꝰ ⁊ hõ. Et iđ ne
mo poẗat rñdere ei v̓bũ.neqꝫ auſus fuit
q̇ſq̄ꝫ ex illo die eũ ãplꝰ ĩterrogare. Et ſic
patet tercium

De epľa. Sermo. CI

Gratias ago deo meo ſp̄ ꝑ vo.j. co.j. Hic incipit ṗma epľa ad Coꝛ. In q̄ ṗmiſſa ſa/
lutatõe poĩt exordiũ.in q̄ vt captet beni/
uolẽtiã auditoꝝ. ꝯmẽdat bonoſ q̇ erant
inẗ corinthios ⁊ regratiaẗ dõ d̄ mľtis bõiſ
q̄ eiſ ꝯtulerat. Et ſꝫm hoc hec epľa diuidi
tur in tres ꝑtes. Prio ei agit grãs dõ ꝑ
grã data eis ġtuꝫ faciente.q̄ deꝰ eos ġtifi
cauit. In ṗn.epľe. Scđo agit grãs ꝑ gra
tijs ġtis eis datis,ꝓpẗ q̄s corã hoibus ġ
tioſi ſunt facti ibi. Qꝛ in oĩbꝰ di.fa.es.ĩ il.
Tercõ agit grãs ꝑ certitudĩe gľe.quaꝫ in
fuẗo recepturi erãt di grãꝫ poſſidẽteſ ibi.
Expectãtibꝰ reuelatõꝫ dñi nrĩ ieſu xp̄i.
Dicit ergo ṗmo. Grãs ago.ſ.oꝛe.cođ et
ope dõ meo. Deꝰ eſt oĩm ꝑ creatõꝫ ⁊ gu
bernatõꝫ ſꝫ eiꝰ ſpẽaliẗ ꝑ ſpẽaleꝫ cultũ ⁊ di
lectõꝫ. Semp ꝑ vobis.i.bonis d̄bitis ⁊ tẽ
pibꝰ ꝯſtitutis. Sic ĩtelligendum ẽ illđ.j.
Theſ.v. Sine intmiſſiõe oꝛate ĩ omĩbuſ
grãs agite. In grã di.i.ꝓpẗ grãm di.q̄ da
ta eſt vobis ꝑ quã.ſ.ġti facti eſtis dõ ⁊ in
filios eiꝰ adoptati.⁊ hoc in xp̄o ieſu.⁊ ſic
ptꝫ ṗmũ. Scđo agit grãs ꝑ diuerſ ġtijs
ġtis eis datis di. Et grãs ago ſup̄.qꝛ ĩ oĩ/
buſ diuiteſ facti eſtis ĩ illo.i.ĩ xp̄o ⁊ ꝑ xp̄ꝫ
in oĩ v̓bo.i.in oĩ genere linguaꝝ ľ in omĩ
mõ ṗdicãdi.ſ.mediocribꝰ minoꝛibꝰ ⁊ ꝑfe
ctis ⁊ in oĩ ſciã.i.ĩ intľlectu oĩm ſcriptura
ruꝫ.⁊ his ita eſtiſ ditati ꝙ ita teneti ſ ſicut
teſtimoniũ xp̄i.hoc ẽ d̄ xp̄o datũ a ꝓphe/
tis ꝯfirmatũ ẽ in vobiſ.ſ.ꝑ meã ṗdicatõꝫ
.i.ita iſta v̓ba ⁊ ſciẽtiã tenetis d̄ eo qđ de
xp̄o ṗdicaui ſicut teſtimonij s ꝓphetarũ
ꝯfirmaui.hoc eſt ſicut illa que d̄ xp̄o vo
biſ predicaui illum teſtificantia teſtifica
ta a prophetis ſunt firma in vobiſ. Sic
ille gratie fortiſſime confirmate ſunt in